

ရှား ကလေး

ပိုင်ဆောင်

အပယ်ရတနာပွဲကြီး

လက်ဆွဲဆိပ်

BURMESE
CLASSIC
COM

စာရာပွဲကြီး

အပယ်ရတနာ ပွဲကြီး

ထုတ်ဝေသူ

◆ ဦးကျော်ဝင်း(ဗျူးလစဉ်)
(မြဲ-၀၄၂၄၈)
အမှတ် ၅၁/၃၀၁၊ ဆရာစံလမ်း
ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ

◆ ဦးကျင်ရင်(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
၂၂၅၊ ၃၂ လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အဖုံးပုံနှိပ်သူ

◆ ဦးကျင်ရင်(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
၂၂၅၊ ၃၂ လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း

◆ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊
ဇူလိုင်လ

အုပ်ရေ

◆ ၅၀၀ အုပ်

တန်ဖိုး

◆ ၁၀၀ ကျပ်

ဖြန့်ချိရေး

◆ ဖိုးလပြည့်စာပေ

အမှတ် (၂၂၃)၊ (၃)လွှာ၊

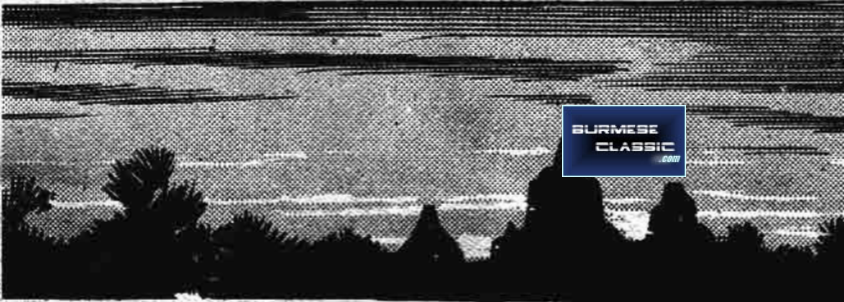
၃၁ လမ်း(အထက်)၊

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - 095163764/ 095089894

အပယ် ရတနာ ပုဒိုး

BURMESE
CLASSIC
COM

အဆိုကွဲမတတ်ဖော့သော
အညာအောင်ဒက်ကြောင့်
ပွဲကြီး စောစောပီးစီးခဲ့
လာ၏...

အပယ်ရတနာ ဘုရားအတွင်းမှ...ဆင်းလှတော်
ဝမ်းဆူဓွေ ဝမ်းတွေးကာ ဘုရားကန်တော့၏...

J

တစ်လည်လည်းသော အညာအောင်
ကြမ်းလေးကို ကိုယ်တွင်တင်၍ အဖော့
ဒက်ကို ကာကွယ်လွှတ်သည်...

ဘုရား ဝတ်ပြုပြီး သေဉာဏ်...
ဆေးဝါး ပရဝါန်သဖြင့် ထွက်ခဲ့သည်။

BURMESE
CLASSIC

ဝတ်ပြုရင်း ဤ
နည်း သစ်ထွက်ကြွ
များ... အချိန်များ
ကို စုသေဉာဏ်...

ဘုရား ဗုဒ္ဓဝါဒကို တစ်ခုခု
သန့်ရှင်းစေရန် လှူဒါန်း
သည်... ဤကော အချိန်
များကို မီးရှို့၏...

www.burmeseclassic.com

အစော့အကဲကို မီးလှုံ၍ ကာကွယ်ရေးမှူး ဝမ်းထဲမှ... တကျွတ်ကျွတ် ဖြည့်သံကို
ငြားလှိုက်ရ၏

ဆာလေးမီးပီး လှုပ်ရှားရဲ့ များသွား
သေတ္တံမို့ ခိုက်ဆာလာခဲ့ပြီ...

BURMESE CLASSIC .COM

အပယ်ရတာနာ၏ ဒုက္ခပောက်
နှင်... ဆွမ်းတင်ခဲ့တုန်းတော့
ဘာမှ ရှိမည် မဟုတ်...

သုရားဇနီးများသော... မှတ်တမ်းတို့
အာနန္ဒာတို့မှာသာလျှင် ဆွမ်းတော်
စွမ်းလျှင် ရရှိနိုင်မည်... ..

ပျိုလေး သုရားအတွင်း ငြိမ်ဝပ်၍
လက်ရွှေတော် ဖွန်းတပေးရာ
လွယ်အိမ်တံတိုက်ကို အသံငြိမ်
သံပွဲ... ..

ဗုဒ္ဓစွမ်းကို စေတနာပေးလိုက်သည့်အခါ စွမ်းဖြင့်
နေသော သူ့အတွင်းအဖြစ်ကို ပြုပြီး ညစ်ထေးသွား၏...

အပယ်ရောနှော၍ သုရား
လွန်... ပျိုလေး... ယာစကော
အဆင်တန်ဆာ အဖြည့်
အစုံနှင့် သုရားဝင်း
အတွင်း၌ ထွက်ခဲ့သည်။

မြို့နယ်အတွင်းရှိ ဂျော့ဂရိတ်
ဖုလှိုင် ခြံပင်အောက်တွင်
ထိုင်ကြမ်းကြမ်းလမ်းပေါ်
ထိုင်ပေါ်ဘဲ လှမ်းလာခဲ့၏...

BURMESE CLASSIC

အာနန္ဒာသုရာစိတိ... ဦးတည်
ဂျော့ဂရိတ်လမ်းပေါ်...

ဖွဲ့ကြီး... သူ့အကြောင်း
သတိပေးတာ...
တဖြည်းဖြည်းနှင့်...
ငိုချီ... ငိုချီ စိတ်ကုန်
လာ၏...

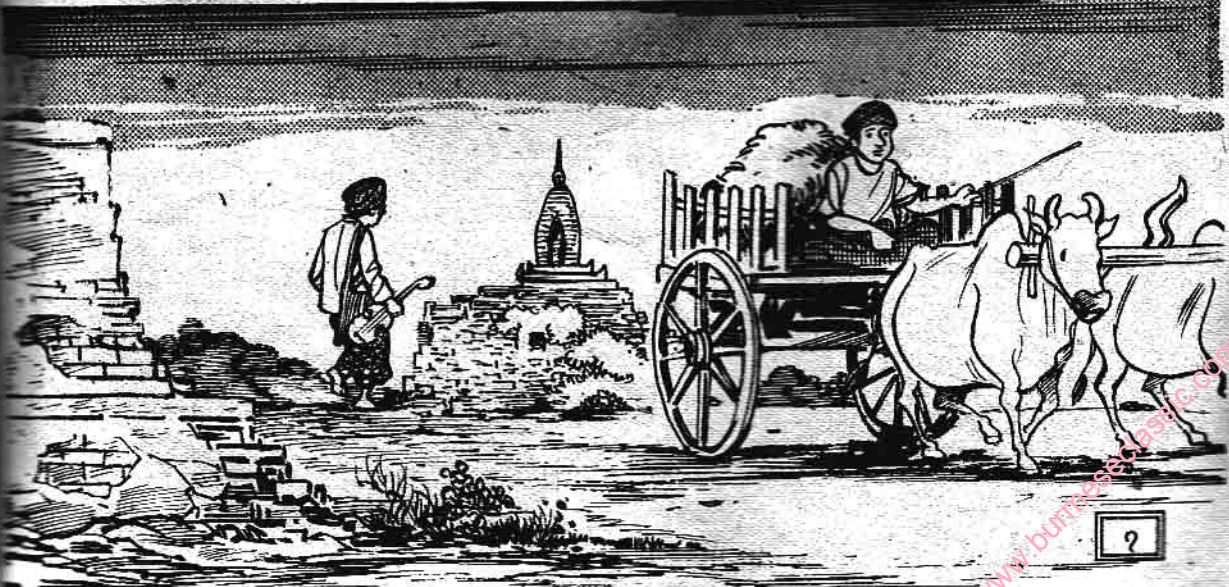

အပေ အပေတို့၏ မေတ္တာ
ရေကြည်ကြောင်း... ဖွဲ့ကြီး
တစ်ပေတစ်... သူ့မယ့်
ဘဝနှင့်... သူ့မယ့်
ထံသို့... ရောက်လာခဲ့ရာ
ခြင်း... ဖြစ်သည်...

ရေညှိ: သိတက်စံနားပင် ဝဉ္ဇာတို့ မိဖော့စုက ဘုရားကျွန်မျိုးဟု သိစေရဦး ငြင်းဆိုနိုး
ဆောဒကထက်စွင့်ချော... ဝေဇီ: ငုံ့လက်ခံလျှစ်ရယဉ်... အစုတော့ အဝေနှင့် အဝေက
ဟွန်းတပေဟတစ်လက် အဝေပေးကာ... ကမလွန်သို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ဦး... ..

ဥပဒေကြောင့် အကျဉ်းကျ ခံနေရတာလည်း မဟုတ်... အဆိုးအာဏာနှင့် သိရဲအပ်ထားတာ
လည်း... မဟုတ်... “လယ်ပယ်နှင့် နွားတို့အား လှူ၏... ငါ့အပိုင်စားရသောဓာတ်အား လှူ၏...
ဗုဒ္ဓါဗျေဝော ကုသိုလ်ကြောင့်... မအိုမော နိဗ္ဗာန်ခွာအား ငါ့ရပိုင်၏” ဟူသည်...
ကျောက်ထက်အကွရာ ဖာဝစ်ကြောင်းနှင့်ပင် တစ်ခွာလွှဲ ဘုရားကျွန် ဖြစ်ခဲ့ပြန်ရသည်...

အတ္တုကြီးကြီးနှင့် နိဗ္ဗာန်ဆောင်ရွက်
လှသော- ဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ယောက်
ကြောင့်... ဒီဘဝဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည့်
ဆိုလျှင် မမှား ...

သံဃာရာခရီးသွားခြင်းအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ သူများကွန်အဖြစ် ထားခဲ့သော အဝတ်နှင့်
ဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ်- နာကြည့်ဦးစိတ်က ရင်နှင့် မဆင်တော့...

သူ့ဘာသာ သူများကွန်အဖြစ်မှ လွတ်ပေးခြင်းဖြစ်ခဲ့သည့်ကဲ့ သူတို့ဆိုင်နေသည့်...
လွတ်ပေးခြင်း... သူ့ဘာသာ ရောက်ခြင်းတို့ကို လောင်းဆိုချင်နေသည့်...

ထိုစဉ်ကတည်းက ငါ့အဖေက နေရာ
အတိုင်း ခုလုပ်အပ်ခဲ့တာ...
ဆွမ်းတော်စွန့် စားရဖို့အား
အရေးကြီး ပေးခဲ့ပြီ... ...

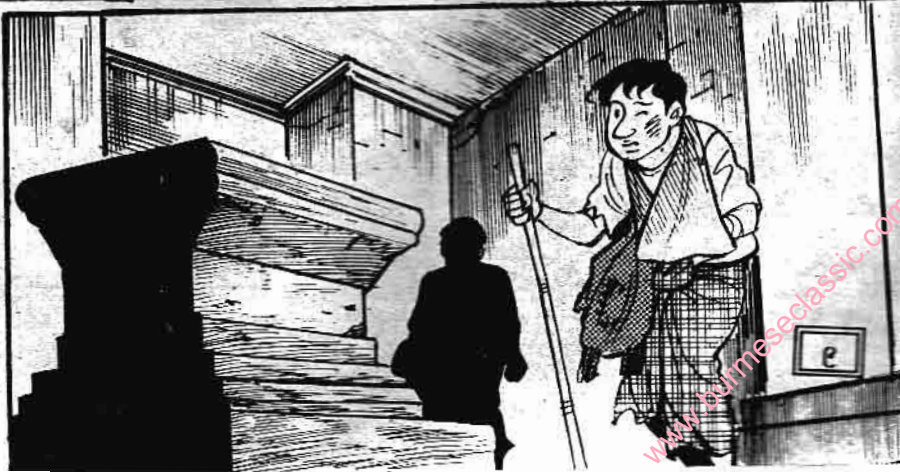

ဘုရားရှေ့တွင်... ဒေသခံ ရေးသည့်များနှင့်... ဘုရားဖွဲ့
တစ်ချို့လည်း... တွေ့လျှင်ကိစ္စ... ထမ်းရေးအတွက် စိတ်ပေး
သွားသည်...

အာဖရိကလုပ်ထိုသောသူများကို ရွေးကွင်းလျက် ဘုရား
အနောက်ဘက်မှာပင် ဖယ်ပွတ်ပတ္တင်ဆီ ရွှေရွာလာခဲ့၏။

ထိုနေရာတွင်လည်း
သူလည်း ဘုရားကွန်
တစ်ယောက်...
အနောက်ဘက်...
ရောက်နေတာ
တွေ့လျှင်ကိစ္စသည်...

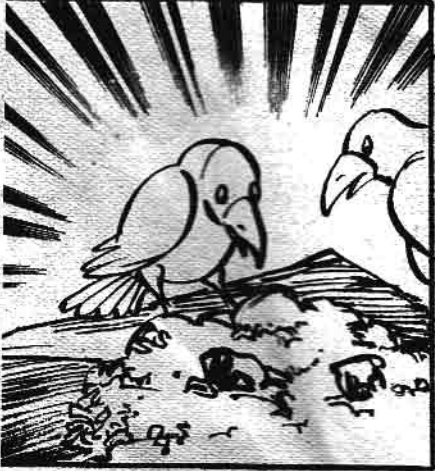

ဘုရားကျွန် ဘုရားကောင်းစား ပြန်မောင်းက... သာမဏိယာပညာ
ပေါ်ခြံ... စွမ်းထားသော ဆွမ်းတော်ဝိသု... ကောင်းစွဲရာရာကို
ရွေးယူကာ ဖော်နှင့်ထုတ်နေ၏... ...

နောက်ကျသွား ပြီးနောက် ပွဲကြီး
သိလိမ့်ကိ၏... ...

ဗိုလ်မောင်း
ထွက်သွား
ယဉ်ကျေး...
ကျီးနှစ်ကောင်
ဝဲယုံဆင်းလာ
ပြီး... အကြောင်း
ဖာကျွန်များကို
လွှဲဆင်တား
သောက်ကြန့်၏...

ငါ့ဝမ်းမှသာ ဖန်တီးသော ဗိုလ်မောင်း ကျီးနှစ်ကောင်ကို ခြောက်လှန့်
မောင်းထုတ်လိမ့်ကိ၏... ...

ထွက်ပေါ်တွင် ထမ်းအာနည်းလမ်းနှင့်
နှင်းရည်ကိုဖြင့် ပျော့အိမ်ရှိ၍ နေသော
ထိန်းလျက် နှစ်ခဲလိုတာ တွေ့ရသည်...

အချိုးများသော ချေးခါးသော ရွေးနေ့ငိုသလို အဝ
ပေ့ကပ်သဖြင့်... မြိုရိသမျှကိုသာ အသာပြေကောက်ယူ
စားလိုက်၏... ..

ဝမ်းသာစရာ အူဂါအာတွင်းမှ...
ဆာလောင်ခြင်း လျှိုင်းထံဖြင့် တို့
အာတန်ငယ် ငြိမ်သက်သွားသည်...

စွမ်းတော်တို့က
စားရသည် အထွတ်
ငြိုသွားတော့...
ကတန်လော
တောင်းရမ်းဖို့
ဘုရားရွှေအိမ်ဖြင့်
လျှောက်လာ၏...

သုခုမ မှစ်ဦးတို့
ထနောင်းယင်ချပ်တွင်
အာကျအာန ဝတ္ထုလို့က်
၏... ..

ပုဒ်ခွက်ကို တွေ့မှာ
ချစ်...ပုဒ်ခွက်ကလေး
ကို...လက်ခံစမ်း
သင့်... ..

သူ့ဝိသေသနကျ
သိရှိနေကျ...
အဝသံသရာသိချင်း
သံ...ထွက်ပေါ်လာ၏...

* * * အဝ သံသရာ * * *

အညွနား တွေ ငြား...မနေ မနား... တ သွားထဲ... သွားကြွတာ... *

* * * လောဘရယ် * * * ဒေါသရယ် * * * မောဟရယ် * * * အိပ်ဇွဲ ပစ္စယာ သင်္ခါရာ... * * *

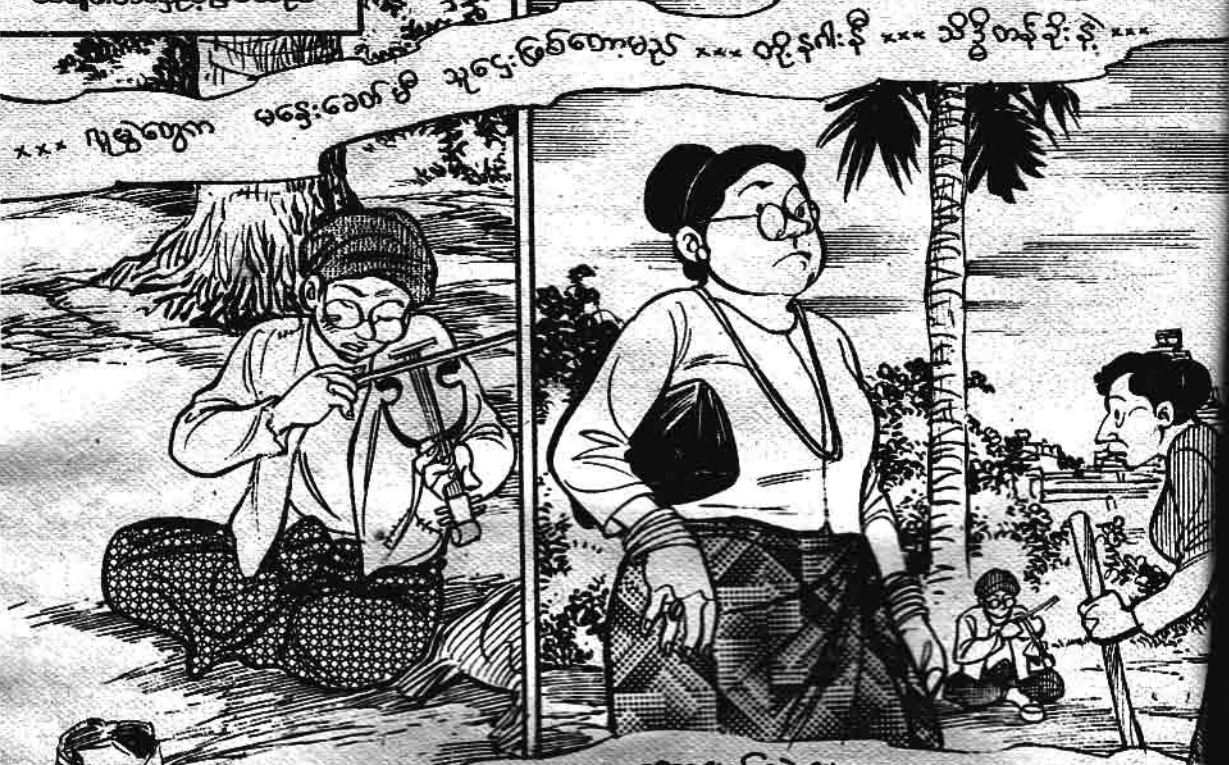
သူတို့အဖွဲ့များက... သူတို့ရဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံကိစ္စကို သိရှိလာတာနဲ့
သလောက် စာကြည့်စာရေးများ ထည့်သွင်းကြပါ... ...

သတို့သမီးများ...
သတို့...သတို့...ယခု
မြို့က ကုသလကောင်း... မြို့
စကား မဝစကား မကြားရ
သူများ ဖြစ်ကြပါစေ
သိအောင်...

လေးကမ်းစွန့်ကြဲသူများအတွက် ဆုမွန်မြေဖြင့် တာလေး
ဆက်သွင်းပေးပါ... ...

ဒီတစ်ပါးကော... နဂါးနို့
သိရင်... အသွယ်ပွဲဖြစ်သွယ်

*** မျှတစွာ မဆွေးနော်မို့ သူ့ငွေ... ငွေရောမည် *** လူနုနု... နို့ *** သိပ္ပံတန်ခိုး... နို့ ***

*** စင်... ရဲ... တို့ မဆိုး... အကျိုး... ပေး... တော့... မယ်... တဲ့... ဟဲ့... ***

ဂီတ... ဗဟုသုတ... လေ့လာ...
သိရင်... သတ္တဝါ... အဟုတ်
မျိုး... လူ... နှစ်... ထပ်...
သတ္တ... သိရင်... ခွဲ... လေး...
နဂါး... ပွင့်... သွေး... ကျွန်
ဇာတ်... စင်... နေ... သတ္တ...

ဧည့်... တယ်... ကော
ရား... ဒီ... နေ...
က... လွတ်... ဟဲ့...
လေ... ...

တဖြည်းဖြည်း ဆုဖြင့်လာတော့ ပွဲကြီး အသွင်
လမ်းပို့ ဖြစ်သည်...

အငြွေချားကို ရေတွက်ကြည့်ရာ စုစုပေါင်း
ငွေတစ်ခက်နှင့် နှစ်မြား ရ၏...

ဖျန်းစွဲကံကျယ်မိ
ဇွဲ... သူ့ရှားစောင်း
တန်း... ဈေး... မှ...
ကောက်စွဲမှင်းပေါင်း
တစ်ပုံဖို့နှင့် သူ့အိမ်
ငပေါင်းကြော်...
နှစ်မြားဖို့ဝယ်သည်။

ဇွဲ... ကော့... အပယ်
ရတနာသို့ ဇွဲလော
ဒိုက်... သူ့ပွဲကြီးအမျိုး
အစွယ်တွေအတွက်
သူ့ရှားစွဲမီးကော်
လှိမာ... ဇွဲ... ဇွဲ...
စားရမည်ဟု... မည်သူ
က... စည်းကမ်း... သဘာဝ
သွားသည် မသိ...

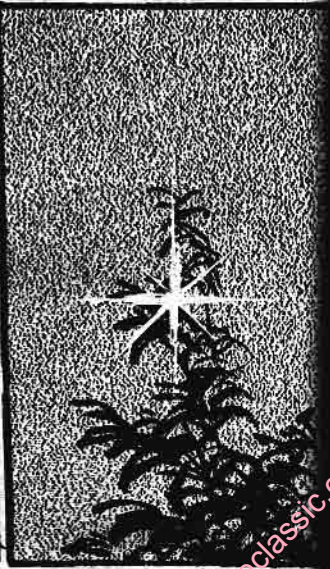
အခြေတင်ပေးနေသော သို့မဟုတ်အထိအားပေး... ဆွမ်းကျွန်
ကျွမ်းကျွန် သူတားနေရတာက အာရုံစိုက်စွာ ဖြစ်နေ၏...

အာပယ်ရတာနာပွင့်ပြီး
ကတော့... ဆွမ်းကျွန်
စားတာကို... ခုတ်
လောက်သာ... ရှိခဲ့
ပျောက်လွယ်သလွယ်...

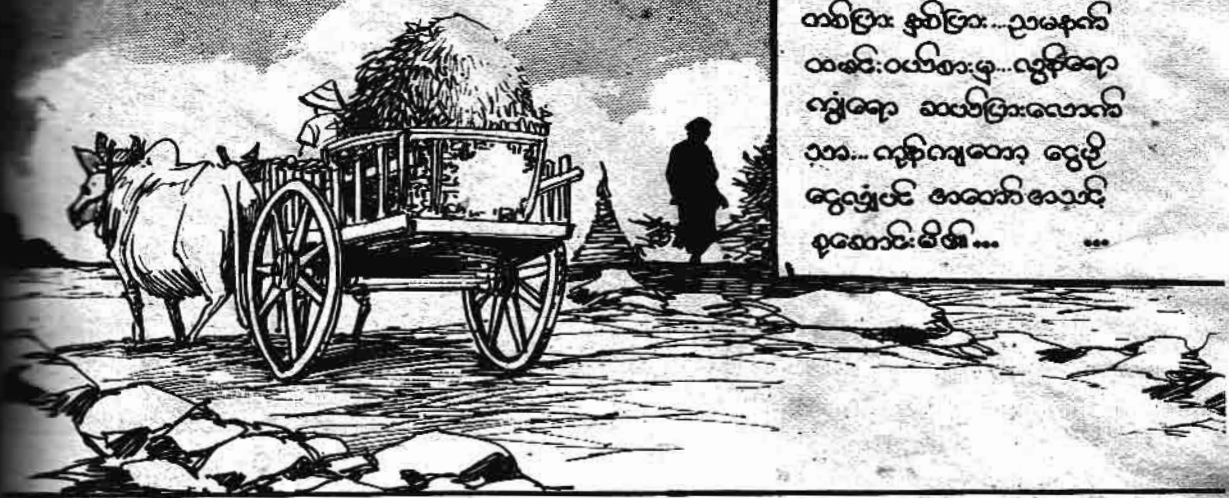

ခမ်းပေါ်ကိစ္စအတွက် သူ့ညိုနှစ်တာ ဝယ်စား၏...
တောင်းစားရသည့် အာရုံစိုက် လက်ချိတ် ဝေ့အထိ
သေးသော်လည်း... တွက်ခြေကိတ်သည့်... ပွင့်ပြီး...
ထင်တွေက တစ်ခုက ငါ့... သို့မဟုတ်က ပြေးမလွယ်...

သုခုမ... ဗွဲ့တော်ရက်များဆို တစ်ကျယ်နှစ်ကျယ်
ဆိုတာ အသားလေး

အဆာပြေ သရေစာစားပြီးမှ
တစ်ပြား နှစ်ပြား... ညမနက်
ထမ်းဝယ်စား... လွန်စရာ
လွန်စရာ ဆယ်ပြားလောက်
ပဲ... လွန်လျှင်တော့ ငွေဗို
ငွေလွှဲပင် အတော်အသင့်
စုတောင်းမိဖါ... ..

ပျိုပေါက် သူရားလွန်သကာ သူရားတန်ဆောင်းမှာသာ လှည့်ပတ်နေရပြီး သူ့ကောင်းစားမှန်း
သိအောင်... ဝတ်စားရသည့် အဝတ်... လှည့်နေလိုတော့ မိတ်မကုချေ... ..

ဒါကို မှုတ်ပြီး မိတ်နာနေတာပဲ ဖြစ်သည်.. အိမ်နင်းရာနင်း
နေကာ... ဝတ်ကောင်းစားထွတ်ပြီး အသွယ်ပစ္စည်း...
အတွင်းအရေး ထူထောင် ချိတ်ထား... ..

အပယ်ရောရာ မြစ်ချောင်းသည်
နှင့်... ပွင့်ပြီး အလောင်းစာရိုကျော
စင်းပြီး... အိမ်ပို့ ငြင်သည်...

သုတောင်းစာအား အလွန်မိမိ အကျိုးမရှိမို့ ဘာဝန်ကျော
တောင်းစားပြီးသည်နှင့် အိမ်ပို့သာ မှီလာခဲ့၏...

ကျောင်းရှင် သုတောင်းစာကို လေ့ကျင့်ခဲ့ရုံမျှ ရှိခဲ့ ဖြောဆိုတတ်သည် စကားတစ်ခွန်းကို
သတိရ၏... သုတောင်းစာ ထမ်းဝလော့ ဘာဆိုလား...

အဟောင်း... ပွင့်ပြီးဘဝက
လော့... အိပ်ပွဲငြင်းသည်...
လူ့အသိုင်း အပိုင်းမှ
ဖယ်ကျဉ် မောင်းတုတ်
ခံထားရသည် အတွက်
သူ့တွင် အိမ်ထောင်
ဘက် မရှိ...

ဘုရားကျွန်ုပ်ဘဝကို စိတ်နာသွားမိဖို့ ဇာတာတို့ ဘဝတို့ ကျွန်ုပ်တို့ကို မဟာလွှဲမို့ စိတ်ကု
သေဦး... မရှိတော့... တစ်ယောက်တည်း... ဇာတ်ဆင်းစဉ်... ဖြစ်နေတာ ဘာမှမသိနိ... ...

သူ့ပလောကကြောင့်... ဘုရား
ကျွန်ုပ်အဖွဲ့ထဲ ထပ်ဝင်ဖို့လောတာ
မျိုး... သင့်ဝ မဖြစ်စေရဟု
ပွင့်နီ ဆွဲဖြတ်ထားခဲ့သည်...

ဒီတော့လည်း အပယ်ရတာနာပွင့်နီ ဘဝက
ကြောက်စေ့ဖြိုး ဇာနည်မထွက်သလို အညွှန်း
လည်း... မတက်တော့... ...

တိတ်ဆိတ်အေးချမ်း
လှသည်... ဘုရားရိပ်နား
ဖြောင့်တန်ဆာပေးပွင့်နီ
အိပ်မက် မက်စရာ
မလှပေအောင် အိပ်မော
ကျသွားခဲ့သည်...

ရေဖျော့ အဖိုးတန်

ရေဖျော့တာ
ကြာပြီနဲ့...
ပွဲကြီး...
ဖြစ်ဆင်ယင်ပို့
ဆင်းလာ၏...

ပွဲကြီး ဖြစ်ပွားတာကိုပဲ ဆက်လေ့ကျက်လာခဲ့တဲ့... ဇာထက်
ဘက်...တက်ပြီး ရေဖျော့စိတ်နှင့် ဝမ်းလျှမ်းလျှမ်းဆောက်...
ရေဖျော့လို့ ဖြစ်ဆင်ယင်ပို့... ..

ဒီနေရာက... ရေကန်ဘေးက...
လူရွင်း... ..

အေးရီးလေးဘဲ နံတော်နေပြီဖြစ်သည်
ဆင်ကို အေးရီးနစ်၍ လျှောက်ဖွတ်
ထွက်သည်... ...

ဦးတော့မှ ဖိပ်ပြေနပြေရေးထွန်းကာ ရေချိတ်၏... ..

တစ်ခေတ်
တစ်ခါက-
အာနော်ရကာ၏
သေ့သေဏ်
ညောင်ဦး ဇီ
တစ်ပေယာန်...
အရာဝင်္ကါဖြစ်ကို
ဖြတ်၍...လက်ဝယ်
ကူးခဲ့လား...
ဒီနေရာဖြစ်ခဲ့
သည်... ..

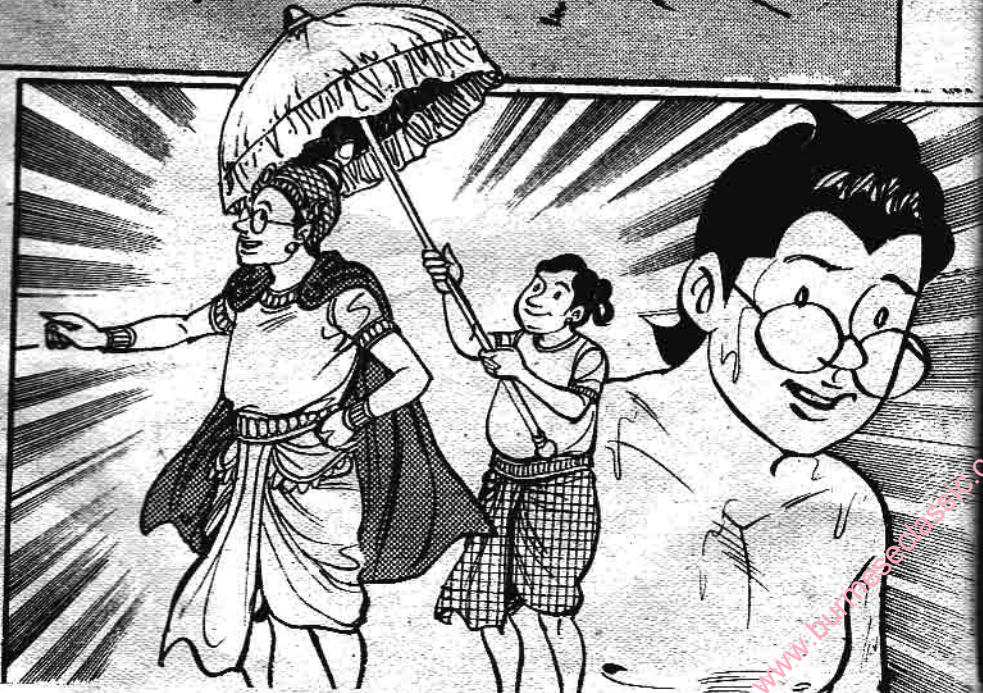
အာနော်ရကာမင်းစော
သပြေလား ရေလား
ရေကစားထွက်ခဲ့သည်
နေရာလည်း ဖြစ်ခဲ့
သေး၏... ..

ထိုအခါမှ မိစ္ဆာအာယုဒ္ဓိတော အာရုံပါး
ဤတို့... ဇာတ်ပုံ ဝတ်စုံ ဖီးသို့
ဇယ်ခပ် ဂုဏ်ခံကြွသည့် နေရာ
ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်ခဲ့လျှင်...

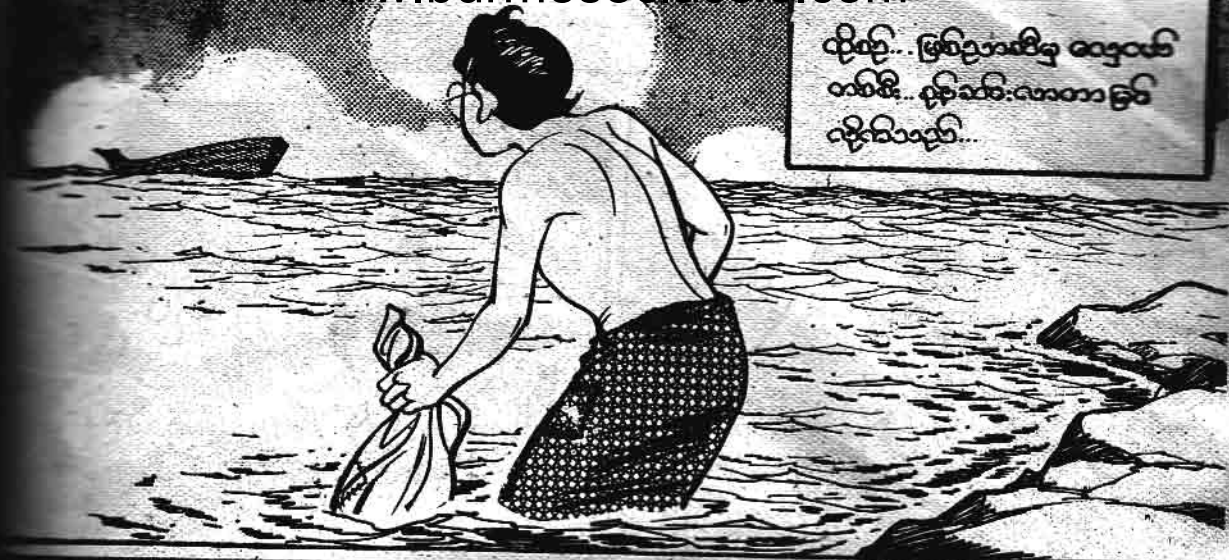

အခုတော့ သူ့ရားလွန် သူတောင်းစား
အာယုဒ္ဓိတောမှာပင် နေကစားထွက်သည့်
နေရာ... ဖြစ်နေခဲ့ပြီ... ..

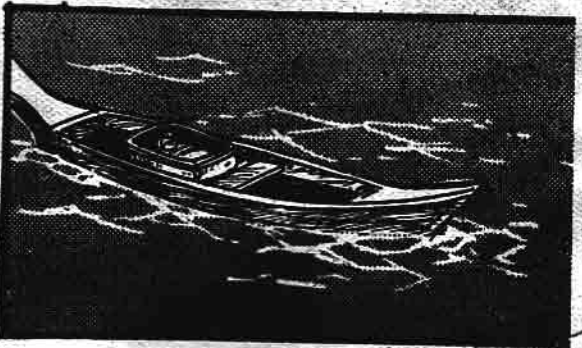
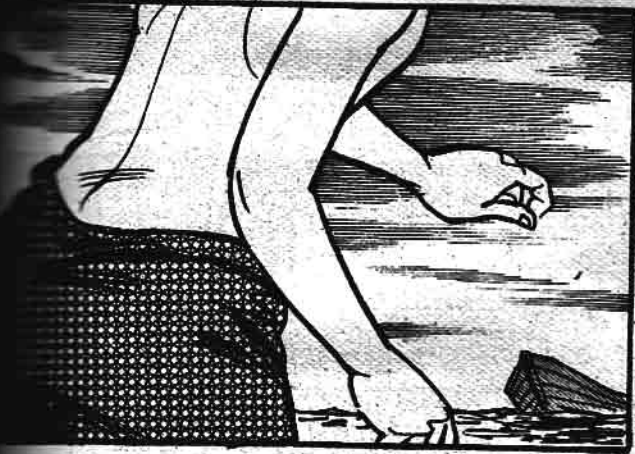
သုန္ဒရီသို့
ပေါ်လွင်ရာ
မြောက်မြား
ထွက်ကပ်ပါး
ဝဠို... မိတ်ဆွေ
ကြွလာခဲ့တော့
ပွင့်ပြီး
မြို့စေစေ
ဖြစ်သွား၏...

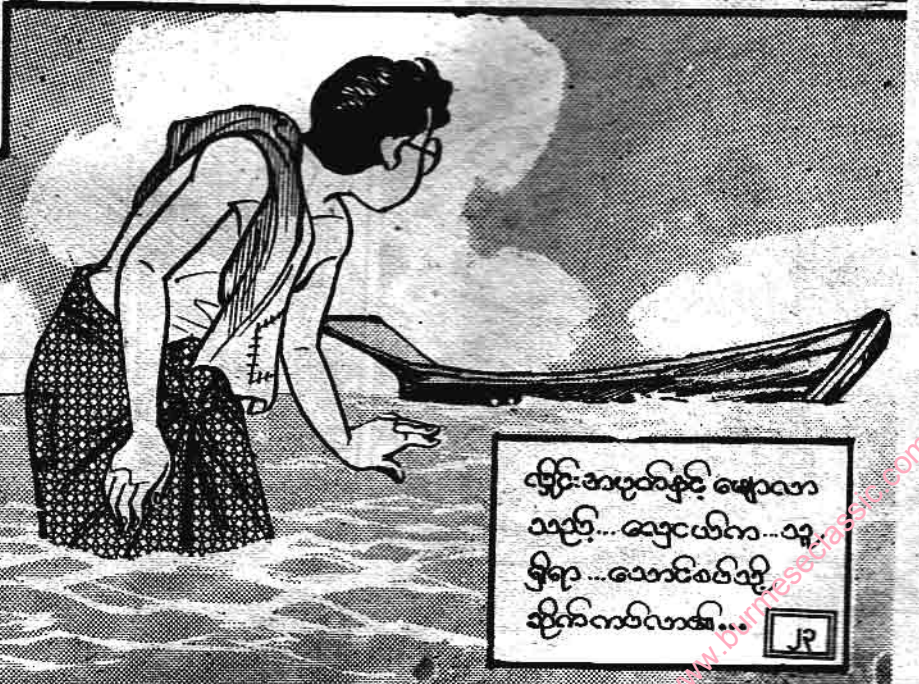
ငါ့ကို... ဖြစ်ခဲ့ရင်တော့ သေချာပဲ
တစ်ခါ... နှစ်ခါ... လာတာ ဖြစ်
လို့ကပ်သလား...

သေချာပဲက သူ့ထံ ငြိတည်လာနေသဖြင့်...
မိတ်ထဲ တစ်ချို့ ဖြစ်သွားသလား... ...

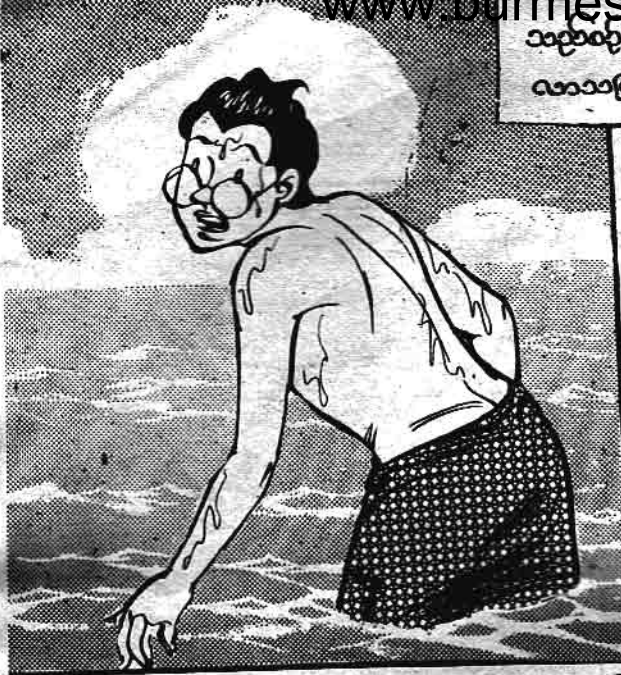

သေချာပဲက ငြိတည်တော့
သေချာပဲက သေချာပဲက
ပေါ့... ...

ငါ့ကို... အားပေးတဲ့ နှစ် နှစ်
သလား... သေချာပဲက... သူ့
ခိုရာ... သေချာပဲက သေချာပဲ
ဆိုက်ကပ်လာ၏... ၂၃

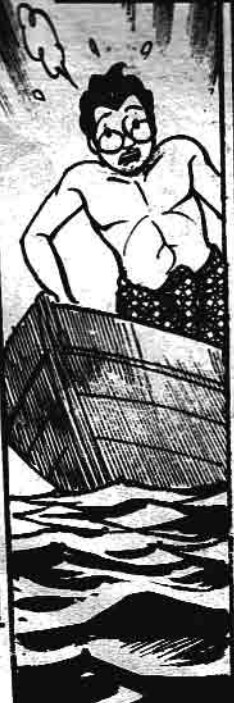
သတ္တဝါများပဲ လေ့လာဆီမှ ကလေးငါ့သံ ထွက်ပေါ်
လာသဖြင့် ပွဲကြီး ခေါင်းနာနာကြီးသွားရသည်...

သူ လေ့လာကြိုရာသို့ အခြေသွားလိုက်သည်... ..

လေ့လာအနား မျဉ်းကပ်
ကြည့်မိလိုက်သည်
အခါမှာတော့... ..

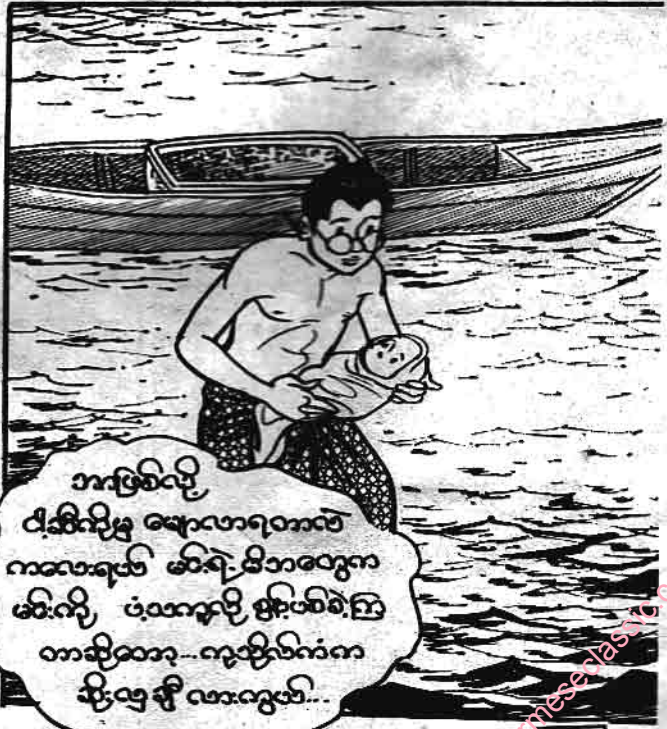
လေ့ဝမ်းထဲမှာ ထန်းခေါင်းဖာ
လေးနှင့် ထည့်ထားသည်
နီကာရလေးကို တွေ့လိုက်
ရသဖြင့်... ပွဲကြီး အထိတ်
တလစ် ဖြစ်သွား၏...

ကြီးနား သနားစိတ်နှင့် ကလေးငယ်ကို ကောင်းယူလှူဒါန
မိသဖြင့်.. ကလေးက အာဇာနည်ကြီး ဗြဟ္မာ့ကို ပြီးကျယ်သော
မျက်စိဖြင့် များစွာ... စူးစမ်းသလို ကြည့်ပါသည်...

ခွစ်စရာ
ကောင်းပဲဖြစ်တဲ့
ကလေး

ရေချောင်းကမ်းတစ် ဝေးကွာမြို့လေးကို ခွစ်စရာ
ပုပ္ဖာ ဝိုက်ဝေးထားရဦး...

ဘာဖြစ်လို့
ငါ့ဆီကိုမှ ချောင်းကမ်းတစ်
ကလေးရယ် ဆီးချို မိဘလွှဲက
ဆီးကို ပုံသကဲ့သို့ စွန်းပစ်ခဲ့ကြ
တာဆိုတာ... ကုသရန်က
ခိုင်လုံ ချီ လေးကွယ်...

ကလေးကို ဖြိုက်ထားရဦး
ထိုးကျင့်ကို စူးစမ်းလေ့လာ
၏... အနီး ထစ်ပိုက်ပုံနှင့်
လှည့်ကပ်ထားရဦး

မီးကို သတား
တယ်... ဒါပေမဲ့ လက်ခံ
ပြုစု စောင့်ရှောက်ပေးဖို့လိုအပ်
လေပြီ... တယ်လို့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး
ဒါကြောင့်... ဒါမိမလော့ပါနဲ့
ကလေးရယ်...

ဦးတော့ သေ့ငယ်ကို ရေထဲထို့ ကွန်းချ
လို့ကံသေ့ပွဲ... ..

ပွဲကြီး... ကလေးကို
ဖာတောင်းထဲ ခြံ
ထည့်လို့ကံ၏...

ဆို... အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...
အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...
အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...
အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...
အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...

အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...
အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...
အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...
အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...

အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...
အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...
အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...
အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...

အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...
အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...
အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...
အောက်ဘက်... အောက်ဘက်...

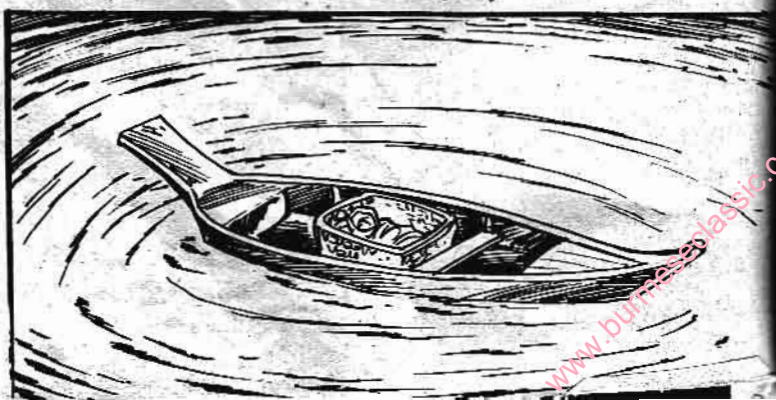
နေချိမ်းမိပ်သို့ လေ့ကျက်၍
ကလေးကို ရွေးစားနိုင်ပြန်
သွား... လူတော်လှူကောင်းနှင့်
တွေ့ပါစေဟူသာ ဆုကောင်း
ဆုမိကောင်း... ...

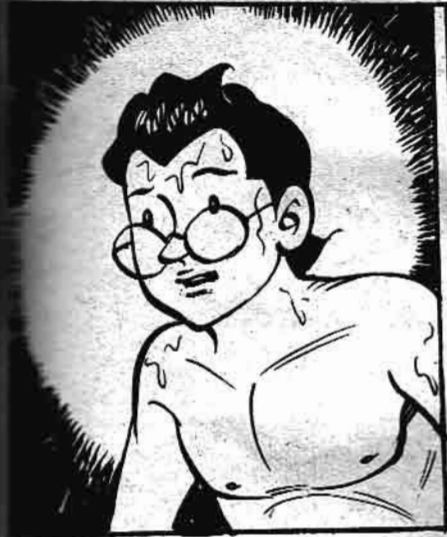
အကုသိုလ်ကြီးမားသော သူ့ရားကျွန် တစ်ယောက်၏
ဆုကောင်းက ဖြစ်နိုင်သေး... ...

လျှောက် အပစ်တစ်ကိုမှ မကပ်ဘဲ ရေလယ်မှာသာ ဖျော့ပွား
သွား... ဒါကိုကြည့်ပြီး ဗွင်္ကါ ဖျင်လှုံမေ့ ဖြစ်မိ၏... ...

သောတာပန်တရားရရှိပြီး
နောက်သွားသွားပြီး ကလေးကို သူ
သက်သေလို ဖြစ်တော့မည်...

ကလေး၏ ကံကြမ္မာကို တွေးမူပြီး ဆရာမမှာ ဆည်ဖျက်ကြားအောင် ရပ်နေမိသည်မဟိ...
တစ်ကိပ်ပင်လုံး တွန်းတက် ဗြာဟ္မစီးလာတော့မှ ကမ်းပေါ် တက်မိမိသည်... ..

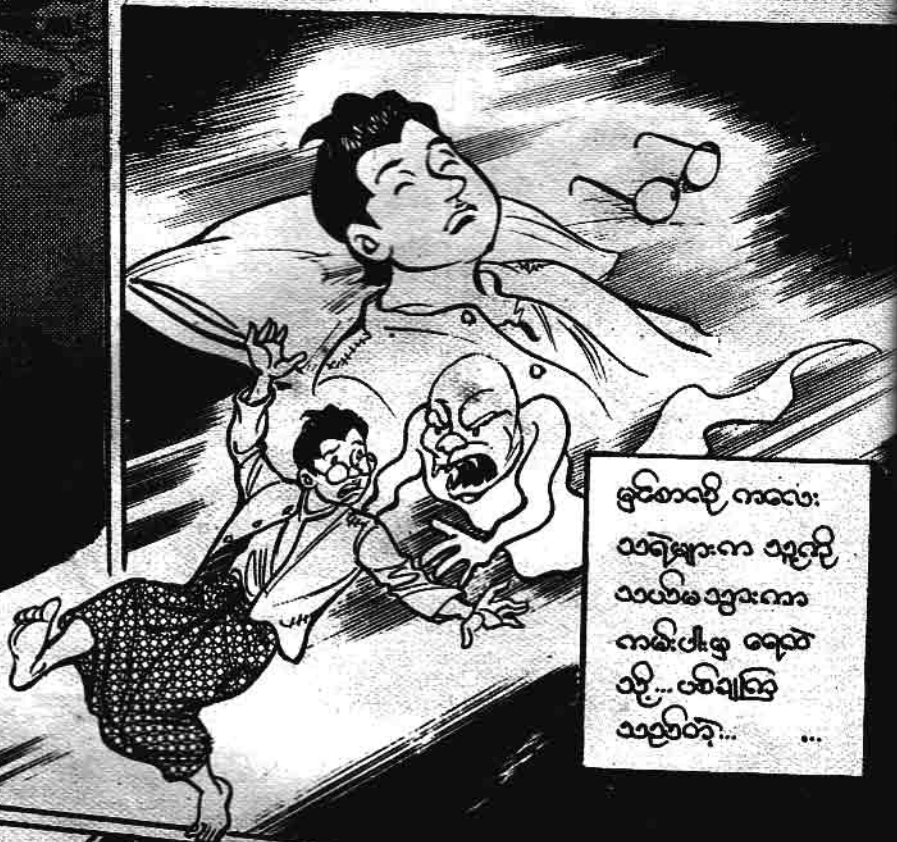

ဗုဒ္ဓဦး... ဆရာမထိ ထိုင်မရ၊ ဖြစ်နေ၏...
အာဗြစ်ကင်းလွှာသော ကလေး၏မျက်နှာ
လေးက... အာရုံလုံမမှ မသွက်... ..

အာဗြစ်ဦးတစ်ခု ကျေးဇူးတင်သောသူ
တစ်ယောက်ကလို့ မလုံမလုံစိတ်များဖြင့်
ကွင်းပိုရာသို့ ဖြန်လာခဲ့၏... ..

ထိုညက မွှေးဦး အိပ်မပျော်ဘူး...လမ်းအားကြီးမှ...
အိပ်မပျော်သွားတော့လည်း အိပ်မက်ပိုတွေမက်၏...

ဇွတ်စာလို့ ကလေး
သရဲများက သူ့ကို
သယ်မသွားကာ
ကမ်းပါးမှ ရေထဲ
သို့... ဖစ်ချင်
သတ္တိတို့... ..

လန့်စိတ်လာတော့ တစ်ကိတ်လုံး မွှေးဦး ပြန်မပျော်ဘူး...

အာရုံငြိမ် အထွက်အပြည့် ထိုကလေးကို
ဆေးဖျောက်ပိုင်ရန် လှုပ်နေကျ အာလှုပ်တွေ
ဆေးစေပေ လှုပ်နေလျှင်၏... ...

ထေရီဗုရဂက်ထံ နေရာထပ် အကျွန်ုပ်တို့ သစ္စာပေးလျှ
လှုပ်သည်... ဘုရားပန်းများ လှဲသည်... ဇွန်ပြည့်များနှင့်
အာရှိန်များအား ခြီးချီသည်... ...

အားလုံး ခြီးသည်နှင့်
ပစ္စည်းတပေတနှင့်...
လွယ်အိတ်၏ကိုယူကာ
ဆွမ်းကျွမ်းစားဖို့နှင့်
ကောင်းရမ်းဖို့ထွက်
လာဖို့၏... ...

ဤတောင်ကြွေပေါ်ပေါ်များများ
ကုန်နေသည့် ဆွမ်းတောင်ကို
အားပါးတရ စားသည်...

လှမ်းအာတို့ ထိုကောင်း
မိမိမှာ... ကာယအားနှင့်
ဖူးရုံဖြင့်... ဖွယ်ကိတ
ကို... ဖန်တီးသည်...

ဘဝလှည့်တို့ တာဝန်ယူထား
ရသည့် တောင်ရင်းခြင်း
အာလှည့်ကို လှည့်သည်...

၃၂

သို့တော်... အိတွေ
ကို... ပွဲကြီး... စိတ်
ဖြောင့်ဖြောင့်...
မလှည့်...
www.burmeseclassic.com

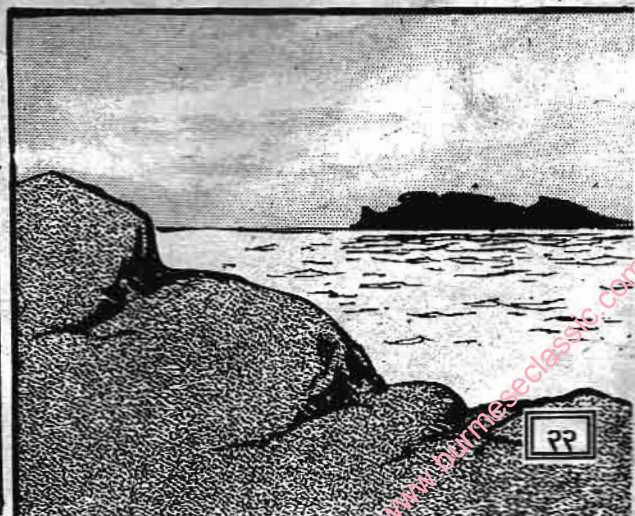

ဆွေးနင်းစ
ကလေး
တစ်ယောက်လို့
လျှင်သာ၊ ရှစ်
သည်... သူ
လှုပ်ရှားအား...
ဆွေးနင်းစ
ဆိုင်ရာအား
နေသည်...

ပိတ်ပိတ်မှိုကို မှတ်တမ်းတင်ရာသို့
တောင်းခံမှိုကို အသုံးပြုသောကြောင့် ငြိမ်
သာစေသည်... ...

အနောက် သို့ အရှေ့သို့ နေရာသို့
ရောက်လာခဲ့သည်...

www.burmeseclassic.com

ရောဝတီ၏ ချစ်ခင်ထွန်း
 လှေသင်္ဘောနှင့် ငှက်သမားတို့
 လှေဟာခေါက်လို့ ဖွားလာရာ
 ငြိမ်း၏ ...

ဖြစ်လျှင် နှာ ခေ့က
 အသိရှိ... ဘာမှ အခြေခံ
 အလဲ မရှိ ...

ပြောင်းလဲနေသည့်က
 ပွင့်မြို့၏ စိတ်အာရုံ
 သာ ဖြစ်သည့်... သူ
 စိတ်ထွေး...
 လောကီလောကီ
 နေ၏ ...

မျက်နှာဖြူ... ခြေထောက်...
ကလေး၏ ချစ်စဖွယ် အနားခင်းကို
သာ... ခြေထောက်နေမိ၏... ..

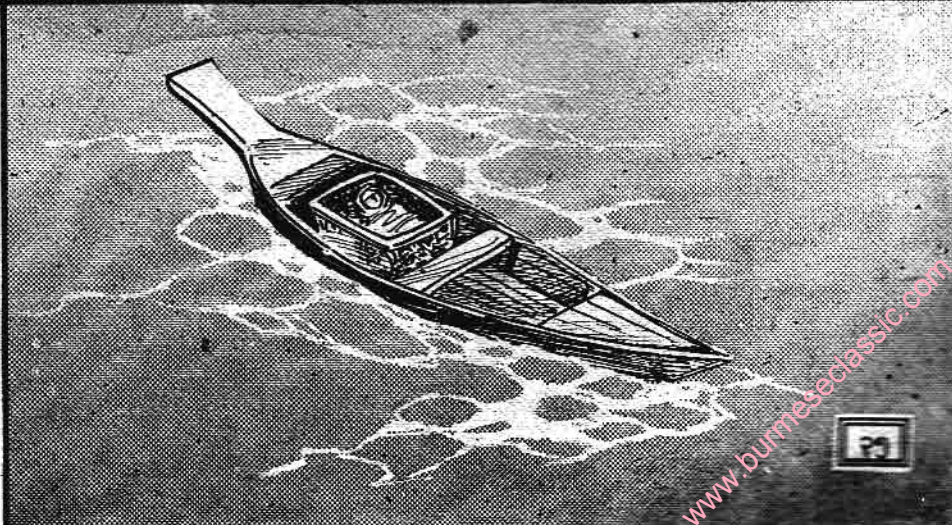
ငါ့ဆီထားလိုက်
ရင်... ကောင်းမှာ...

မလိုတတ်ကံ အာဇာနည်များ ဖြစ်
အောင်ကလေး ရင်ခွင်ပိုက်ပေး
မိသလို... ..

ထိုအချိန်...
သူ ခြေထောက်ပေး
လေ့လာတတ်စား
၏... ခွဲခွဲ
ထပ်လာ၏...

ထိုလေ့လာ
မနေကလေး
ဖြစ်သလို...
မနေကလေး
သလို မနေက
အကဲခိုး
လေ့လာတတ်သူ
မပါဘဲ များ
လာခြင်း ဖြစ်
သလို... ..

ပွဲကြီး ခင်တွေ တစ်ဝက်ခွဲ
ခွဲရလာ၏... လွယ်တိုင်း
တလောကိုမျှဖြိုး လွယ်တိုင်း
ပိုက်လှည့်သည်... ..

ဦးကော့ လွယ်တိုင်း
တောင်စပ်သို့ ဖြောင့်သွားသော၏..

မနေ့ကအာတိုင်းဟင်... လွယ်တိုင်းထဲမှာ
ထိုးခေါင်းဖာအာတိုင်းမှာ ကလေးငယ်
ကို... တွေ့ပိုက်ရသည်... ..

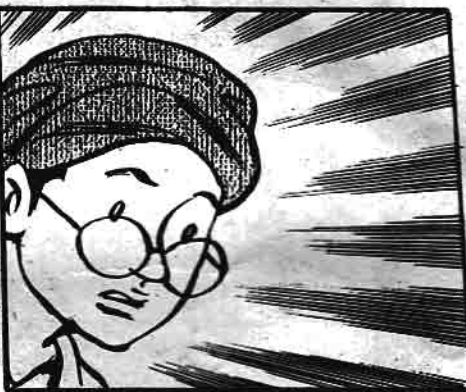
ပွဲကြီး ကလေးကို ကောက်ယူ
ဖွဲ့ချိလိုက်၏... ..

ကလေးငယ်က...
သုလက်သီးစုတ်
သုစုတ်ဖြော့ ပွင့်ကြီး
ကို... နှိုက်ကြည့်
နေ၏... ..

အား... နှိုက်တာ...
အား... နှိုက်တာ...
ထင်ပါရ...

လက်ကလေးကလေး
သစ်သစ်ကို... ..
ဖာဖြင့်ဖာဖြင့်
ဖြော့ဖြော့... ကလေး
အား... ဖာကောင်း
ထဲ... နှိုက်သည့်
လက်သစ်... ..

သုလက်သီးစုတ်
ထဲ... ပွင့်ကြီးနှင့်
ကလေးငယ်များ နှိုက်
ပွင့်ကား ပွင့်ကြီး
ဖြော့ကလေး... ..

အနီးဆုံးရွာဖြစ်သည့်
မြင်းကပ်သို့ ဦးတည်
နေသော မြေလှမ်း
ထွက် ဖြစ်သည့်
သွက်လက်လွန်းနေ
သည်... ..

ရွာထဲမှ သို့နှင့်ဆီခါ နွေးသည် ထဲတစ်သုံးသို့ ထိကာ ဆီခါနှင့်
တစ်ခွက်လောက် နေထိုင်ဖို့ ခြံနှင့် ခြံတစ် ခြံရအိ... ..

ဆီခါနှင့် ဗွန်းခွက်
ထဲ... ထည့်၍... မြင်း
ကပ်... သို့ ဖြစ်မြေ
လား... သို့... သို့
ဘဝတွင် အထိတို့က
အားတို့ကနှင့်...
ဆီခါလက်ပါ
လှုပ်မိကာ ဆို၍...
ဒီကိစ္စ ကပ်ရတာ
မြဲသေး၏... ..

အထူးကံ ဖြစ်ကြောင်းကို သိရှိရသည့် လျှောက်ကား ဒီနေ့
ထစ်ခါ ဖြစ်ပွားမှု ဖြစ်ပျောက်လာကြပါ၏... ငြိုးတော့ ဒုက္ခရောက်
ဆိုင်ရောက် ဖြစ်ရ ဖြစ်ရ ရောက်လာ၏...

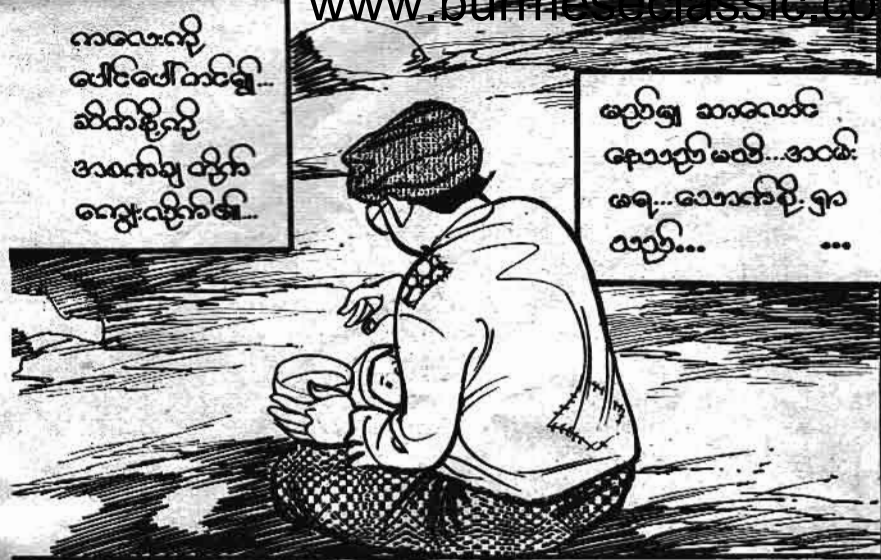

မလေးစားလှန်းတုလား... ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင်
စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ကလေးထိ အခြေ
ဖြင့်လာရ၏...

ကမ်းစပ်မှာ အပင်ရိပ်တွင် ဆိတ်ငြိမ်နေကြသူများကို သူ၏ လျှောက်ကား
ထုန်းပေါက်အလေးကို မကား ကလေးကို ခေါ်ခဲ့သည်...

ကလေးကို
ပေါ်ပေါ်တင်၍...
ဆိတ်စွဲကို
အဝတ်ကပ်၍ ဝတ်
ကျွေးလျှင်၏...

မေ့၍ ဆာလေးတင်
နေသည့်မလိ... အဝတ်
မရ... သောက်ရုံ ၅၀
သည့်... ...

ငိုစွက် တစ်ဝက်ကျိုး
မှ... ကလေးငယ်
မောမောနှင့် အိပ်
ပျော်သွား၏...

ဖာလေးတင်ထဲပြန်
ထည့်၍... သိပ်ထား
လျှင်သည့်...

ကလေးကို မှိတ်ကြည့်ရန် ပွဲကြီး ရေထဲ ကြည့်ရန်
တိုက်တွေ လျှင်တံငါ့ ထလာ၏...

အခု ကလေးနဲ့... သူ့ရေခဲကို
ဆွဲထားဖို့ အချိန်ရသွားသည်... မိမိ
ထလေးကို သူ့ပြုစုစောင့်ရှောက်
နည်းပုံ... ပြင်ဆင်လား... ..

အို... ငါ့
နှစ်ခြင်းမိတ်ဖွဲ့
ဆောက်လား... မှ
တော့... ငါ့နဲ့ပတ်
လည်ပါ...

ငါ့မိဖွား
နေ့ရက်လို့ပါ...

သမ္မာဒေဝ
နတ်ကောင်း၊ နတ်ခြောက်
တွေက... အာရုံစိုက်ပြီးတော့
ဆွဲထား... သူ့ကိုလည်း ဤလို
နေဖွား မဟုတ်ပါဘူး... ငါ
မဖြစ်ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ စောင့်
ရှောက်ရမယ်...

မိမိမာသတ္တိ ဆုံးဖြတ်ချက် ချုပ်နှောင်
မိမိ... ပွဲကြီး... စိတ်အေးသွားသည်...

ဒီကိစ္စ
တစ်ယောက်ယောက်ကို
တော့... အသိပေးထား နေကြမယ်
ထင်တယ်... ဘယ်သူ့ကို ပြောပြရဦး
ကောင်းမလေ...

ပွင့်ဦး အတွက်...
အားကိုးစရာက
ဆရာတော်
ငြိမ်းမလေဟန်မို့...

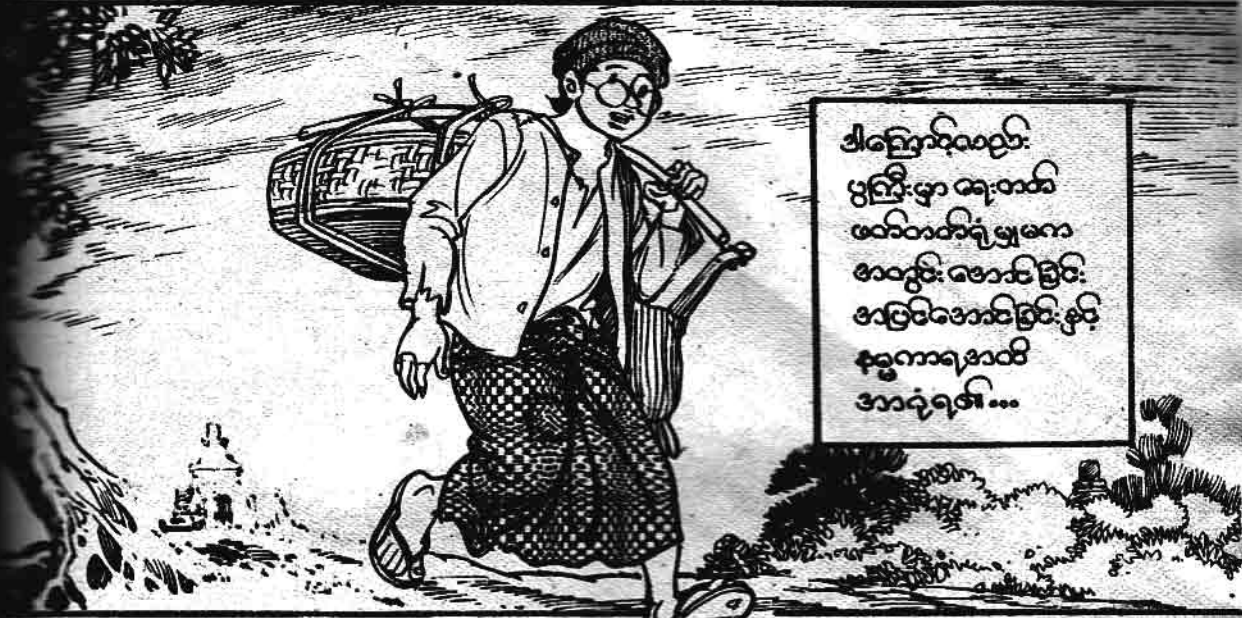

ပွင့်ဦး အဖို့ဆိုရင် မနေ
တော့ဘူး... သူ့ဝန်စဉ်
စလယ် များနဲ့...
ထန်းပေါက်ဖောက်
ထမ်းကာ ထွက်လာ
ခဲ့ရမယ်... ...

သူ့တောင်းခံစားစိတ်က
အတန်ငယ်ပဲ... ကျား
ဖြစ်နေပြီလား မသိ...

ဆရာတော်ကတော့ သူ့ရဲ့ပဲခူးကားကို ယမ်းပျံ့ပေးခဲ့ရမယ့် ထင်စား... နှိပ်စက်ခံရတဲ့ ဆရာတော် ဖော်တော်တော်ထံ လာပေးခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်ပဲ... ...

ဒါကြောင့်လည်း ပွဲကြီးမှာ ဆရာတော် ဖော်တော်တော်နဲ့ မှုမကော စာတည်း ဖော်တော်တော် ဖြစ်ပြီး ဖော်တော်တော်ဖြစ်ပြီး နှင့် နှစ်ကားရအထိ ဒီအသံရတယ်...

ဆားကျိတ်ကြီး နှင့်... ပွဲကြီး ထိုင်ခေါက်ဖာ ထမ်းရှင်း ဆရာတော်ကျောင်းထဲထဲထဲ လာမိသလို... ...

ဆရာတော်တွေမှာ ထိုင်ခေါက်ဖာထိုင်ချင်ပြီး ဖွင့်ပြ လိုက်တာပဲ... ...

ပွဲကြီး... ဒါဘယ်သူကလေးလဲ... လဲ...

ဖွဲ့ကြီးက... အဖွဲ့ကြီး
နုနုကို ခြိမ်းခြံပြီးတင်
လေ့ကျက်ထား၏...
အထက်က... စုကို
သိလော့...
ဆရာတော်က
ခေါင်းတဖမ်းဖမ်း
နှင်း... သက်ခြင်းမြိုက်
သတည်း... ...

ဖွဲ့ကြီး
ဒီကလေးကိုဖွဲ့
လေ့ကျက်... ..

ဖွဲ့ရတော့မှာပါ
ဘုရား...

စဉ်းစဉ်းစားစားလေ့ကျက်
လေ့ကျက်နေပါ...

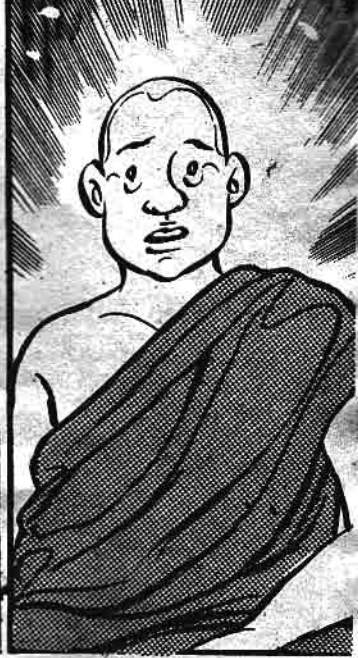

ကပည့်တော်
မစဉ်းစားတတ်
လို့... ဆရာတော်ဆီ
ရောက်လာတာပါ
ဘုရား...

ဒို့လ္လရောက်တဲ့သူ
လို့ ကယ်တစ်ခဲသင့်ပေ
မယ်... မင်းဒာတွက်
ဘုရားရော ဖရုံတင့်
ဆိုတာကို ခြစ်နေ
လိမ့်မယ်...

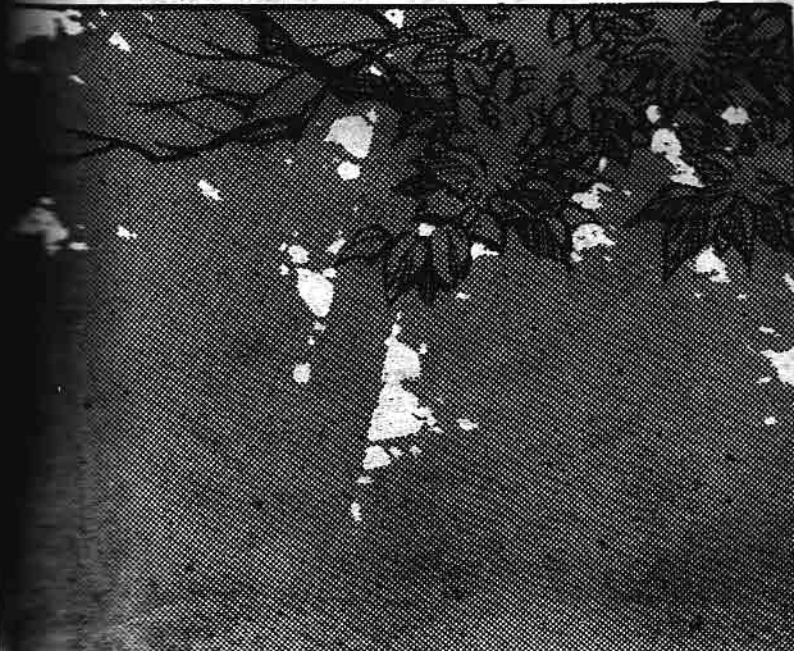

ဟင်း... ရွေးချေက်
ပေါ့... ဗုဒ္ဓါးရယ် ဒာဆို
ကလေးက ပေးကမ်း
လေးလား... မိန်းကလေး
လား....

တယ်ဗြဲတော်
တွေမိဒါတယ် ဘုရား
ဒါပေယျံ... ရောက်လာတဲ့
ကလေး... ဆန်းနေ
တော့...

ဆရာတော်မေးမှ... ဗုဒ္ဓါး ထိခံခနဲ ခြစ်သွား၏...
အနီးပတ်ထားတာကို သူ ဖြေမကြံ့ဦးမိသေး...

ဟိ...
သေပိဘုရား
ဘုရား....

ဆရာတော်ကြွေမှာပင်...
အနွှ်းကို ဖြေခေ့အာ
ကြည့်လို့ကိ၏...

ဟာ...
မိန်းကလေးပါ
ဘုရား...

မိန်းကလေး... ကာတိ
ပိုကြီးကော့မပေါ့
ကွယ်... ဆရာတော်ကြွေဘု
ပေါ့လေ...

ဟောဟောဆယ်
ကော့... မင်းဒဲကာတိ
ယုကာဦးပေါ့၊ ဖွေးစား
ချစ်ကော့ဘု မှီမလေး ဆိုကာ
စုံစမ်းကားလို့ကိမယ်...

ကော့ဇု
ကြီးကွယ်ဦ
ဘုရား...

ဆရာတော်က
သင်္ကန်းစုတ်
စောင်စုတ်
ကြွေယုန်းကန်
စောင်ကိကိစုံ
နှို... နှို...
တစ်ချောင်း နှို
ကြွေ... ဦးကော့...

အင်္ဂလိပ်ကျွန်
သဝဋ္ဌာ သုဋ္ဌာကျွန်
ဖြစ်နေတဲ့ မင်းအာတွက်
ဒီကလေးနဲ့ဆက်စွဲလုပ်
ပြီး... ဝါကျွန်ဖြစ်
နေပြီးမယ်နော်...

တစ်ပါး ဝယ်ပွဲတော်
သတိပြုဆင်ခြင်ပါ!
မယ်... သုဋ္ဌာ...

ဝါကျွန်တို့သာ
ဘာလဲ ပွဲကြီး...

အစ်... မင်းအာတွက်...
ဒီလောက်ပဲသိထားတာ
ကောင်းပါးတယ်လေ ... ကိုဦး
သုဋ္ဌာပေးပြီးတော့ ဒီကလေးက...
မင်းစီက ရှေ့မှာမြဲတဲ့ အာရုံစူး
မြဲနေတာမို့ ဆွေကလေးတော
ဆင်ခြင်အလေးနက်ဆင်ခြင်
ပြီးနေကွာ...

တစ်ပါးသုဋ္ဌာ...

တစ်မက်
ဝတ္ထုတော်တွေပေါ်
သုဋ္ဌာ...

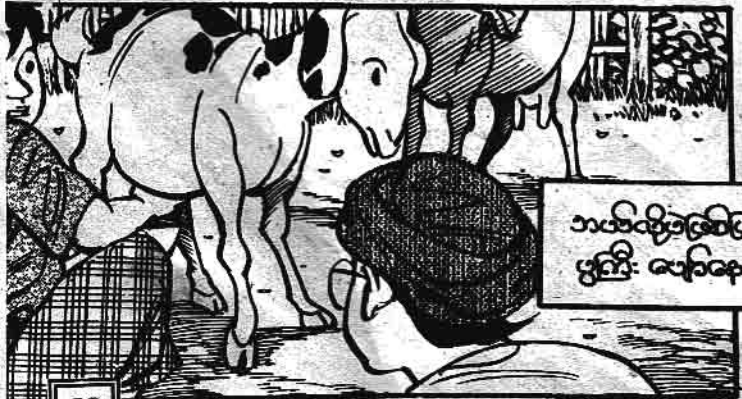
သမီးတို့
အိမ်...

ထိုနေ့မှစ၍ ဗြိတိန် အာဇာနည်တွေ ချစ်နေတာတော့... သူ့ရူးကျွန်
တာဝန်များကို မဆောင်ရွက်နိုင်လောက်အောင်ပင် မအား
လေဘဲ ဖြစ်နေသည်...

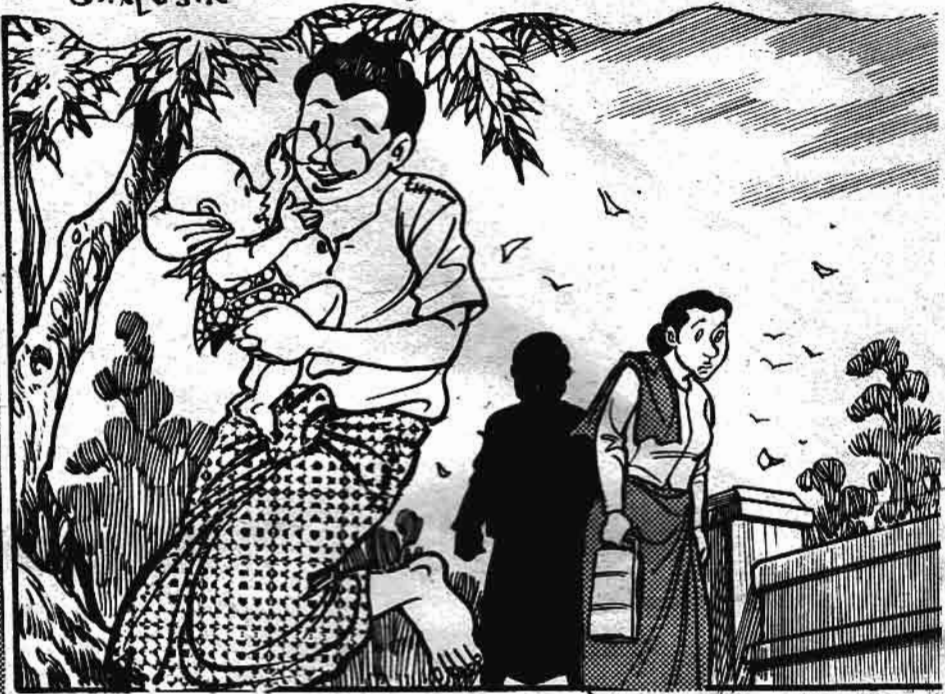

လဒ်မှာ အချစ် ကာလေးငယ်၏ ဝေပျာအစွဲကလည်း
ပေါ့ပေါ့တန်တန်မဟုတ်... ရှေး ဘေး အာဇာနည်အခြေအ
အာစ ကျွေးဖို့ မွေးဖို့အသုံး အကုန်လုံး အာဇာနည်ချစ်
သည်... မွေးမိမိ မဟုတ်ချီ... နွားနို့ ဆီကိစ္စ ရုစို့က
အမိက တာဝန်ကြီး ဖြစ်နေ၏...

ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ်
ဗြိတိန် ပျော်နေသည်...

နိဂမ္မိ: ဣ:ရေ... ထရင်း: ဆီအမ်း: ... ဣ: ... ဣ: ... ဣ: ...
... သမီး:ပေး: ... တား:ရအောင် ... ဒို့ ဒေး: ... ဒေး: ... ဒို့ ... ဒို့ ...

ကလေးကလေးကလေး... သားချော့တေးကို သိချိကာ အနိုးလှမ်းလှောင်
သမီးထမ်းလှောင်နှင့်... ဖော်နေသော ပွင့်ကြီးကို အာယယ်ရောနာသရားနား
ရောင်သို့ ဖွင့်သဖြင့် ထွေ ဖြစ်ကြရ၏... ..

ဆိုရော် သူတောင်းစားလက် ရောင်နေသည့် ကလေးကို ဖွေးစားမည့်သူတော့...
ထွေ ဖော်လာစေ... ..

ဒီကိစ္စဟာ ပျက်စီးကာ သဘောကျနေသည်... သူ့ရဲ့ခွင့်ထဲက... သမီးလေးကို ဆွဲထုတ်မည်သူ မရှိတာကိုယ် သူ့ရဲ့ပေးသည့် ဆွဲလှာအိပ်မက် မှတ်တမ်း... ဆွမ်းတောက်ဖွဲ့စားဖို့ တောင်းရမ်းဖို့ စတင်တွေ့ သူ့ပေါင်းထဲမှာ မရှိတော့... အချိန်ရှိသရွေ့ ကလေးအတွက် ပေးဆပ်ထားသည်...

ဧည့်သည်မို့ အနီးလေ့ရှိမို့ သူ့ခမ်းဖြည့်ဖို့ မဖြစ်မနေ သွားရသည့်အခါမှာလည်း အတောင်းလေးကိုလမ်းဖြီး ကလေးပါ ခေါ်သွားလေ့ရှိ၏... ..

အပယ်ရတနာ တစ်ပိုက်ခွဲ သူ့မျှားက သူ့ကို အတစ်ခဲ သူ့တောင်းစားဟု အမနာပဆိုကြသည်အထိ ပျက်စီး သည့်သည့် သွပ်သံ၏... ..

ဆောင်း-စား-ဖို့
အချို့-နေ-ချို့-
ထိ-တွေ့-မရှိ-တာ
လျှင်... မေ့
မှ-ဆောင်း-စား-
သတ္တ-ကို...
ထပ်-ပို-ထုတ်
သင့်-သည်...

ကလေး-အတွက် အချို့ အဝတ်-အစား
အလှူ-ကုသ-မှု နှစ်-ခြား-တစ်-ကြိမ်-လှူ-မနေ-ဘဲ
ထပ်-သင့်... သင့်-သည်...

အထူး-ဝမ်း-အတွင်း-မှ
သစ်-ပင်-ထွက် ထိန်း-ပေါက်
ဖက်-၍ ကြီး-နှံ-ထိ-မိ-၍...
ပွား-ကံ-ဆင်-သည်...

ထို-ရက်-
ကလေး-ကလေး-
ချို့-လေး- ပွား-ကံ
ထွက်-သည်...

သား-စား-ရဲ့- ငို-...
ခို-ဖမ်း-လို့-ပေး-... ခို-ဖြူ
ခို-ဖြူ-နက်-ကယ်-...
အဖမ်း-ခက်-လှ-သေး-
... ..

သမီးနဲ့နေလျှင် ဆိပ်ကန်၊ နွားနို့ကို ရွေးလေးနဲ့ပဲ
ခပ်၍ ဝာဝ လှိုက်သတည်း... ..

မြေတလင်းမှာ
စောင့်စား၍ သမီးကို
ချော့ကြည့်သတည်း... ..

သမီးလေးတွေ
သမီးတွေ ဖေဠုကို
ချစ်လား...ဟာ...သမီးကို
နားမည့်ဖပေးရသေးပါလား
ဘယ်လိုနားမည့်ဖုည့်ရ
ပါ့မလဲ...

ကလေးကို
နားမည့်ဖပေးဖို့
အရေး... ပွဲကြီး
တစ်ပတ်တိတိ
တွေ့ရ၏...

ဆောင်ရွက်တာ လွယ်လွယ်
လူကုန်... အပယ်ရတာဟာ
အာ... အာ... အာ... လိုက်တာ... အဲ... အဲ... အဲ...

အပယ်ရတာဆိုတာ
ကုန်စင်သား... ဝေ... ဝေ...
ဆွတ်ခြင်း... ဝေ...
မိ... ဝေ... ဝေ...
အာ... အာ... အာ...
အာ... အာ... အာ...

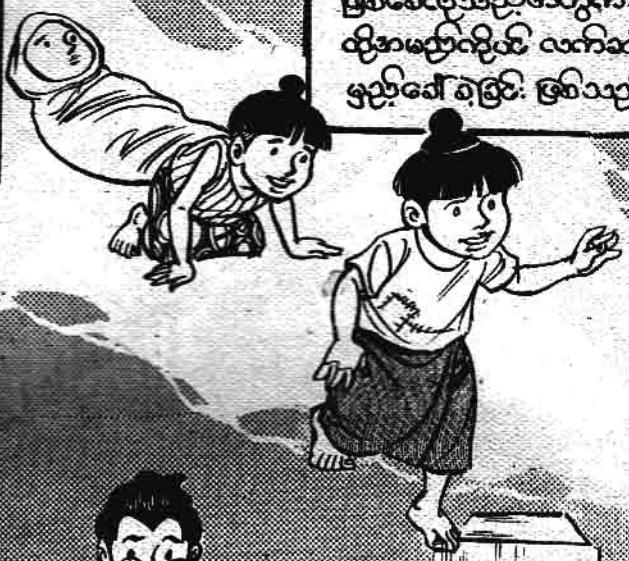
အပယ်ရတာ... အာ... အာ... အာ...
ကုန်စင်သား... ဝေ... ဝေ...
ဆွတ်ခြင်း... ဝေ...
မိ... ဝေ... ဝေ...
အာ... အာ... အာ...
အာ... အာ... အာ...

ဆောင် ကုန်စင်သား...
ဝေ... ဝေ... ဝေ...
ဆွတ်ခြင်း... ဝေ...
မိ... ဝေ... ဝေ...
အာ... အာ... အာ...
အာ... အာ... အာ...

ကျေးဇူး သိတတ်သော သစ်ကိုး
ရှာဖွေတတ်သော ခြေထောက်ဆီ
ချစ်ခြင်းနိုးနိုးသော -
အပယ်ရောနာသည့် မိန်းမကြီး
တစ်ဦး ဖြစ်၏... ...

သမီးကိုလည်း မိန်းမကြီးတစ်ဦး
ဖြစ်စေလိုသည်အတွက်...
ထိုအမည်ကိုပင် လက်ဆွဲကမ်း
မှည့်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်... ...

ညိုညိုနှင့် ခက်ခက်စိစိ
ကာလများကို ပွင့်မြီး
ပေါက်ပေါက်နှင့်နှင့် ဖြစ်
သန်းရိုး... အပယ်ရောနာ
စကား ပြောသော်လည်း
တတ်သည့် အရည်အချင်း
ရောက်လာခဲ့၏... ...

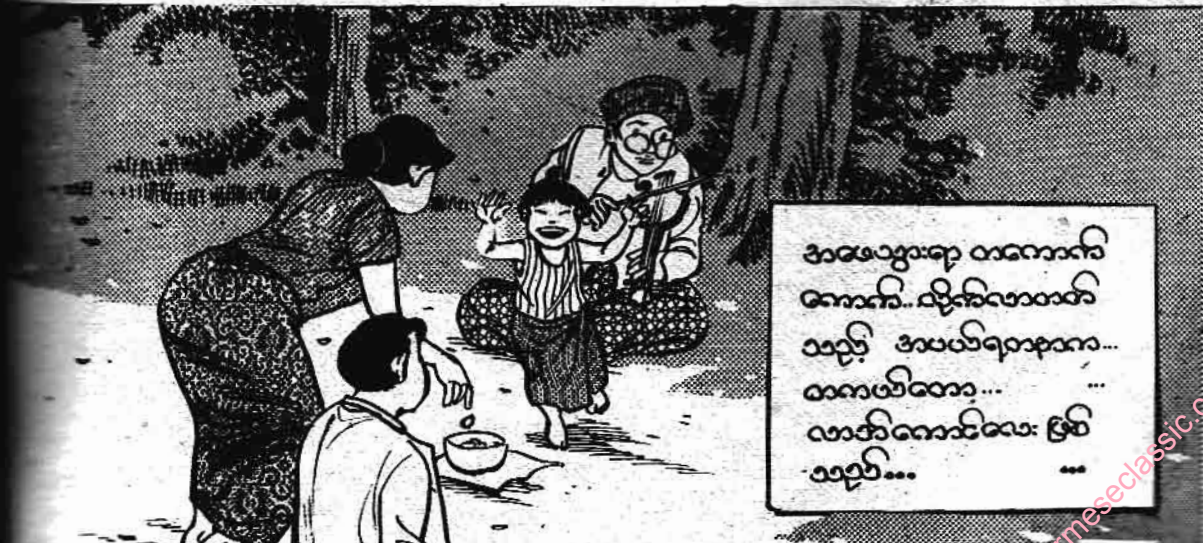

ပွင့်မြီး စုဆောင်းထားသော
မွေ့မွေ့လျှံလျှံလေးများလည်း
ကိုးခဲ့ပြီ... ...

ဒီတော့ ပွဲကြီး ကလေး
တစ်ဖက်နှင့် ဒါတောင်း
ဒါရမ်း: ထွက်ခဲ့ရ၏...
ပွဲကြီး: တပယာသိလွှတ်
အာဖယ်ရောနာက... ချိတ်ခိုင်း
က၏... ..

ကလေးကို ထားခဲ့၍ မရေမာဖြင့် ဖော်လောကုသော်လည်း ဒီလို တောင်းစားရတာကို
အမိလေး မထိမေ့ချင်တာတော့ အနုနုဖွဲ့ ဖြစ်သည်... သို့သော် ကိစ္စဖြစ်ဆင်သို့
မရသည့် ကံအကန့်ပေးကြောင့် ပွဲကြီး ဝာမှ မတက်သာဘူး...

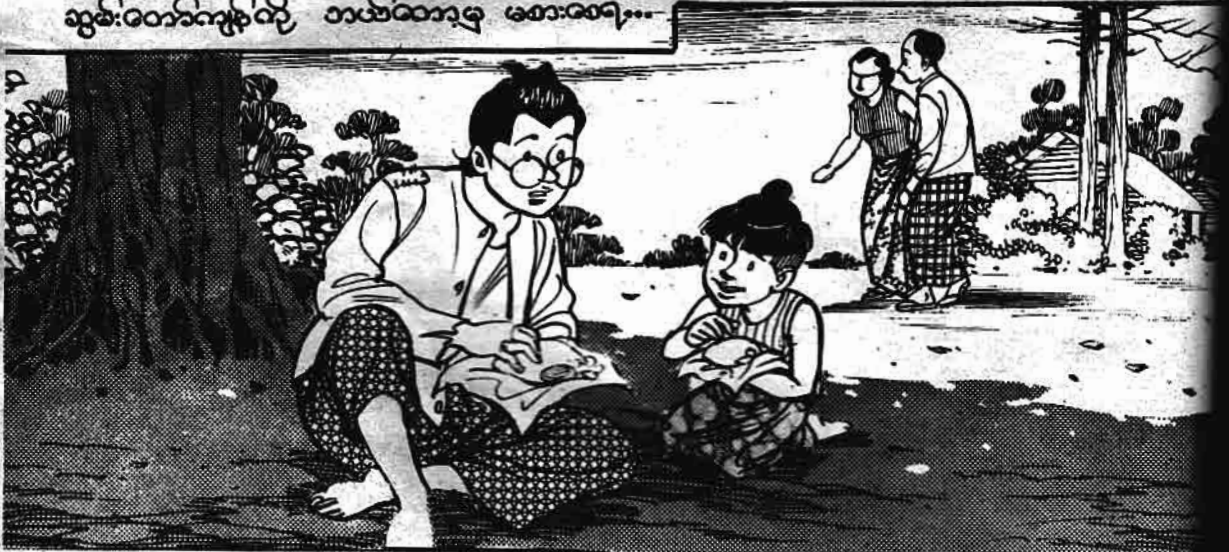

ဒါပေမယ့်ကလေးက တကောင်
ကောင်... သို့မဟုတ်တစ်
သည် ဒါပယ်ရောနာက...
တကယ်တော့... ..
လာတိုကောင်လေး ဖြစ်
သည်... ..

တစ်နေ့တစ်ကျွမ်း...
တစ်လ ပင့်ဆယ်ဆို
သည့်မှာ နည်းနည်း
နောနော ထိတွေ့
မေ့ရတာ... ...

ထိုထိတွေ့နှင့် ပြုကြီးက အပယ်ရတာနာအား အသွယ်ပယ်ကျွေးသည်... သူ့စားသည်
ဆွမ်းတော်ကုန်ကို ဘယ်တော့မှ မစားဖူး...

ပြုကြီး၏ မေတ္တာတရားကို သိမြင်သဖြင့် လူ့အားလုံး အံ့ဩကြ၏... သူ့စား ညှစ်ပတ်
စွတ်မြတ် နေချင်နေမည် ကလေးကို ဘယ်တော့မှ ညှစ်ညှစ်ပတ်ပတ် မထား...

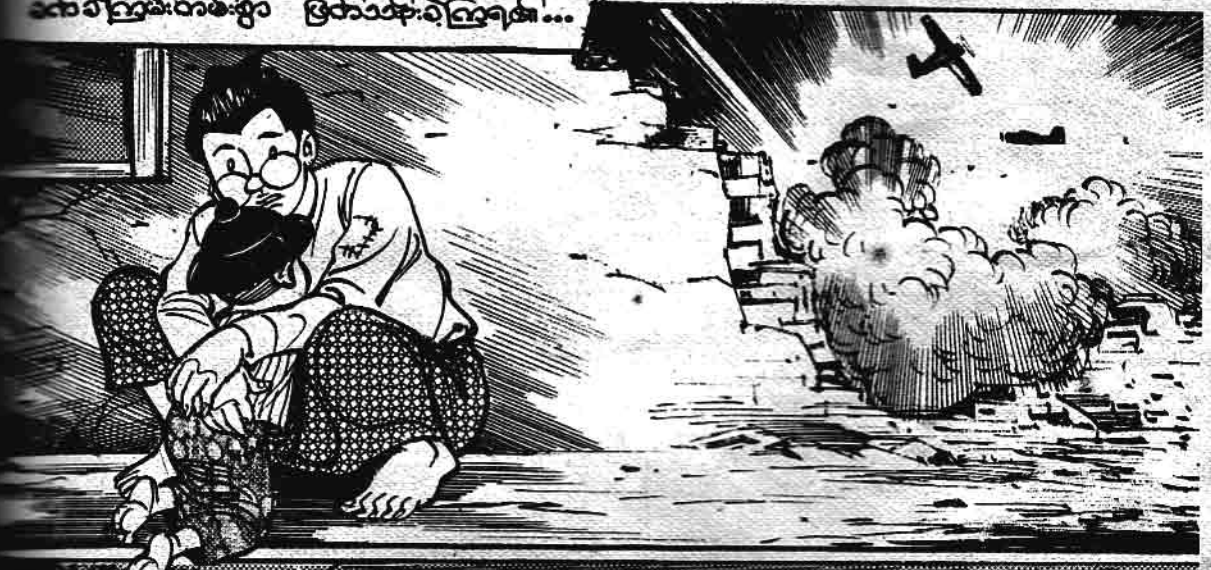
အပယ်ရတာနာက
ကြွက်တော်မည်းနှင့်
သနပ်ခါး ငါးလွှာကလေး
နှင့်... အဖြူလှည့်ပတ်
နေ၏... ...

သို့နှင့် ဖွဲ့ကြီးကို သားအဖ တောင်စာနှင့်
သဝကို ဖြတ်သန်းခဲ့ကြသည်...

အင်္ဂလိပ်ခေတ် ကစီခေတ်သုံး ဇော့ဇော့ချမ်းချမ်း နေ့ညိုရဲရဲသော်လည်း ဂျပန်နှင့်အတူ
အင်္ဂလိပ်စား တောင်ရန်ကြုံသော ဒွတ်ယ ကမ္ဘာ့စစ်ကာလမှာတော့ သားအဖနှစ်ယောက်
ခက်ခဲကြမ်းတမ်းစွာ ဖြတ်သန်းခဲ့ကြရ၏...

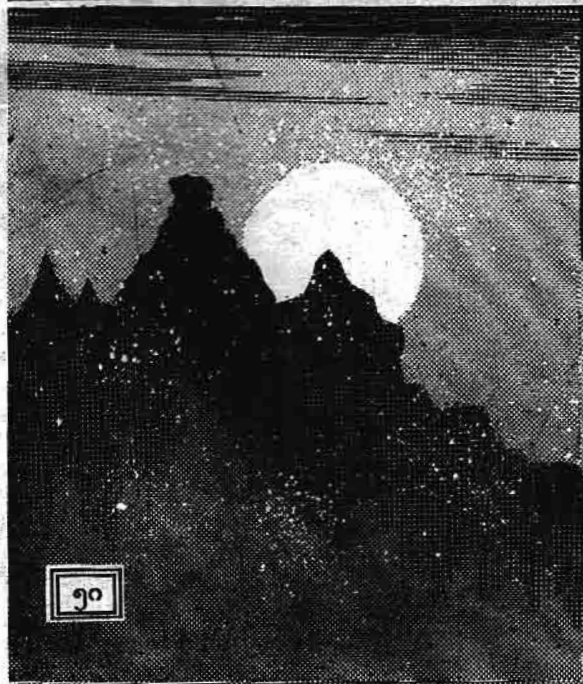

ဆရာတော်ကျောင်းမှာ ဒို့ကပ်ခြင်း
နပ်မဖြန်သော ဆွမ်းကိုပြု...
ဖြူစားကာ အသက်ဆက်ခဲ့
ကြသည်... စစ်ကာလ ငါးနှစ်တာ
က... တကယ် ဝေ့ ဟိ ဖြစ်၏...

www.burmeseclassic.com
 အရှင်တို့က အခြားရပ်သလို အပယ်ရတနာလေး စာပယ်ခွင့်ရခဲ့၏...
 တဖြည်းဖြည်း အရွယ်ရောက်လာသော... အပယ်ရတနာ၏ အလှ
 ကလည်း... ပိုပြီး ထင်ရှားလာသည်... ..

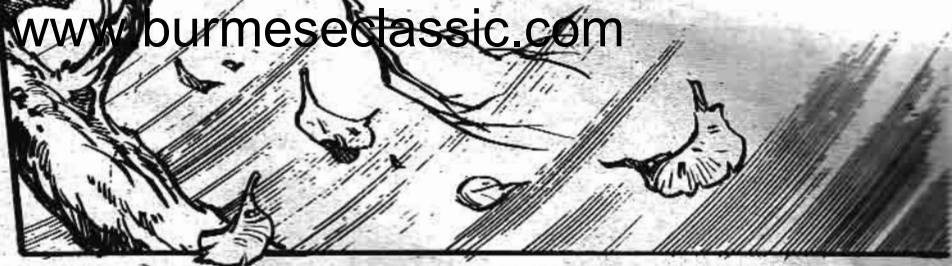

ဟင်္ဂလိပ် အခြားဒေသ
 များထက် စာလွှာ...
 စစ်ဒဏ်ခံရသူ
 နည်းပါးသည်ဟူသာ
 ပြောရမည်... ..

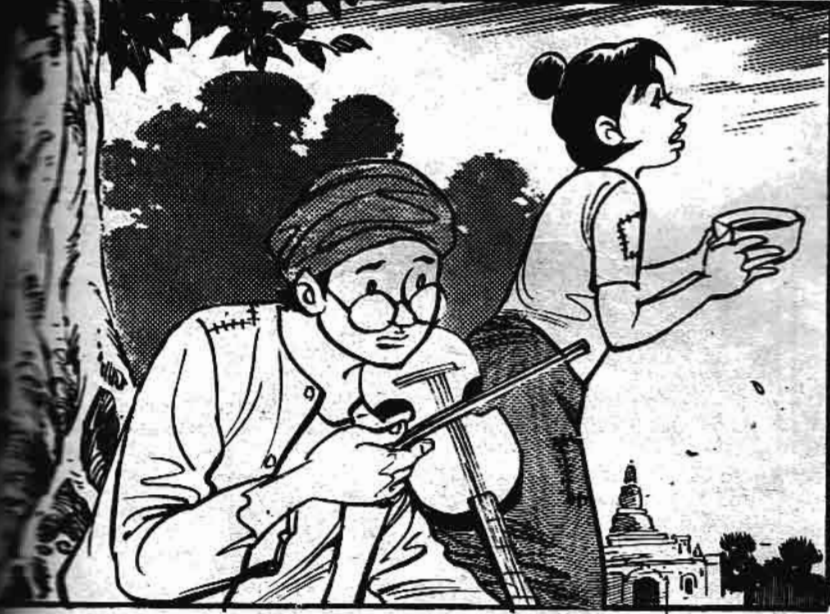
ရန်ကင်းနှင့် မန္တလေးမြို့ကြီးများ မီးတိုက်ပစ်
 တောက်... ငြားငြားထပ်သွားသော်လည်း... ဗုံးဒဏ်
 ရောက်... ဟင်္ဂလိပ်တို့ မပြိုပျက်ခဲ့... ..
 ဝင်္ဂီဇာတု အပယ်ရတနာလေးလည်း... ငဗုတို့
 ရန်သူ လွတ်ခဲ့သည်... ..

ထိုအခါ...
အထက်...
အထက်...
အထက်...
...
...

ထိုအခါ...
အထက်...
အထက်...
အထက်...
...
...

အထက်...
အထက်...
အထက်...
အထက်...
...
...

ထိုအခါ...
အထက်...
အထက်...
အထက်...
...
...

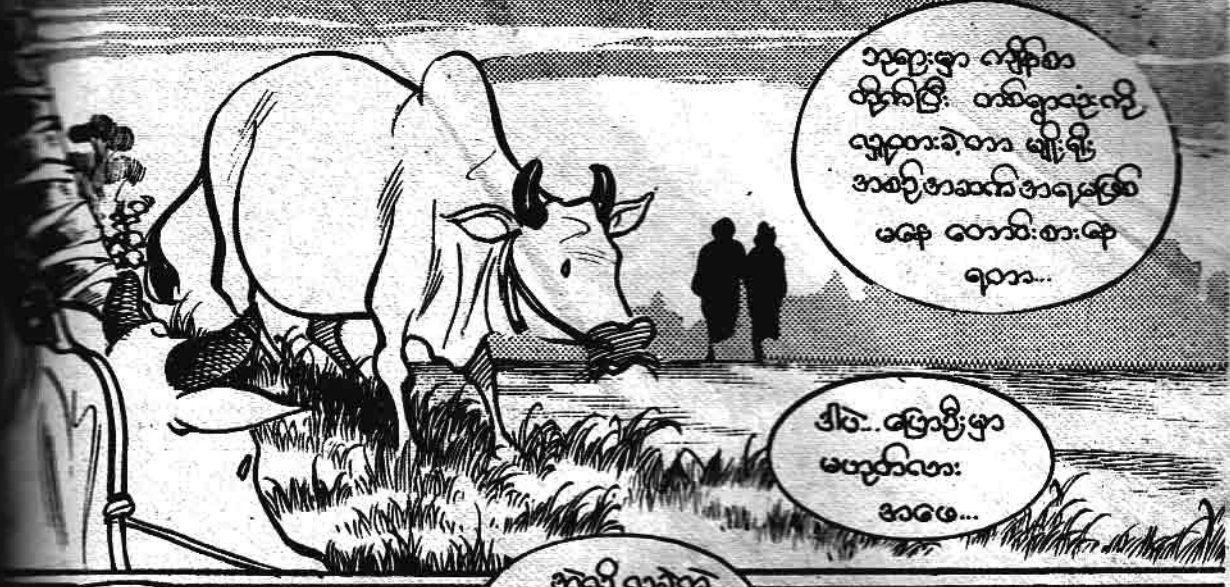

ကျန်စာသင်နေသူများပင် အကွဲသားတွေဟာအတိအကျ...
တောင်းစားနေရမိ ဖြစ်သွားပြီ...
ဒါကို အကွဲသားတွေကသာ အပယ်ရတနာက လက်ခံချင်...
ရှက်တတ်လာမိမိ... တောင်းစားချင်တော့သလို အာဖေ ဆွမ်းလှူစားနေတာကိုလည်း မကြည့်ရက်တော့...
မကြည့်ရက်တော့...

အာဖေ သမီးတို့
တခြားသူတွေလို့...
အာဖေခပ်ရပ်စားကြရာ
ဘေးခပ်လားဟင်...

မကြစ်ပါဘူး
သမီးရယ်... အာဖေက
သူ့ရည်းကျွန်ချီးနှလဲ...

ဘုရားနာ ကုန်စိစာ
ထိုက်ပြီး ဝက်ခွာလှဲကို
လျှောက်ဆဲတာ မျိုးရိုး
အစဉ်အဆက်အရမဖြစ်
မနေ တောင်းစားနေ
ရတာ...

ဒါပဲ... ဖြောင့်မှာ
မဟုတ်လား
အဖေ...

အားလေ
သမီးလည်းသိ
နေတာပဲဟာ...

အဲလို လူ့ခွဲတဲ
ဘုရား ဒကာတွေမှ
မရှိတော့ဘဲ အဖေ
ရယ်...

ခေါက်လှေလည်း
ဖြောင်းနေပြီဟာ
သမီးတို့ ဒီဘဝကို ကိုယ်
တာသာ ဖွင့်လှစ်လို့က်
ဤရအောင်နော် အဖေ...

မဖြစ်ပါဘူး
သမီးရယ် အဖေ
ကြောက်တယ်...

ဦးတော့လည်း
ဒီဒေသမှာ... အဖေတို့တို့
အလုပ်ပေးမယ်ဘု မရှိဘူး
သမီးရဲ့ အချိုးစွဲနေတဲ့
အသိနဲ့ လူရှားမှ မပွား
ချင်ကြတာ...

ဒါဆိုလည်း
သမီးတို့ကို ဘယ်သူ့မှာ
မယ်တော့ တစ်နယ်တစ်တော့
ထိ... ထွက်သွားကြမယ်...
အာဖေရာ...

သမီးတော့...
ဒီအလုပ်ကို လုံ့ဝ
မလုပ်ချင်တော့ဘူး...

အပယ်ရောနာက စိတ်ပျက်သက်ပျက် ဖြောနေသဖြင့် ပွဲကြီး
သမီးကို သနားသွား၏... သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဘုရားကျွန်ဘဝကို
စိတ်ပျက်နေသူမို့... သမီးဖြောသလို လုပ်ကြည့်လျှင် ကောင်း
မလားဟု အတွေ့ပေါက်မိသည်... ..

ဟင်... သမီး
ဆန္ဒ အိမ်ခြံမြေနေ့စဉ်
အဖေ ကြိုးစားကြည့်မယ်...
အစားအနီးရသောအခါမှ
ဒီဘဝကို စွန့်လွှတ်ကြတာ
ပေါ့ကွယ်...

ကကယ်နော်
အာဖေ...

ကကယ်ပါ
သမီးရယ် အာဖေလည်း
ရသဲသွတ်ရဲလူ့ဘာလဲ နီလို့
သိပ်အိမ်လယ်လယ်နဲ့တော့
အဆင့်မသက်ရင်ပါဘူး...

ကောင်းတယ်
အာဖေ... အာဖေနဲ့
သမီး ငြိမ်းစားတောင်းရမိ
ငြိ... ဖိုက်ဆံ့စု
မယ်နော်...

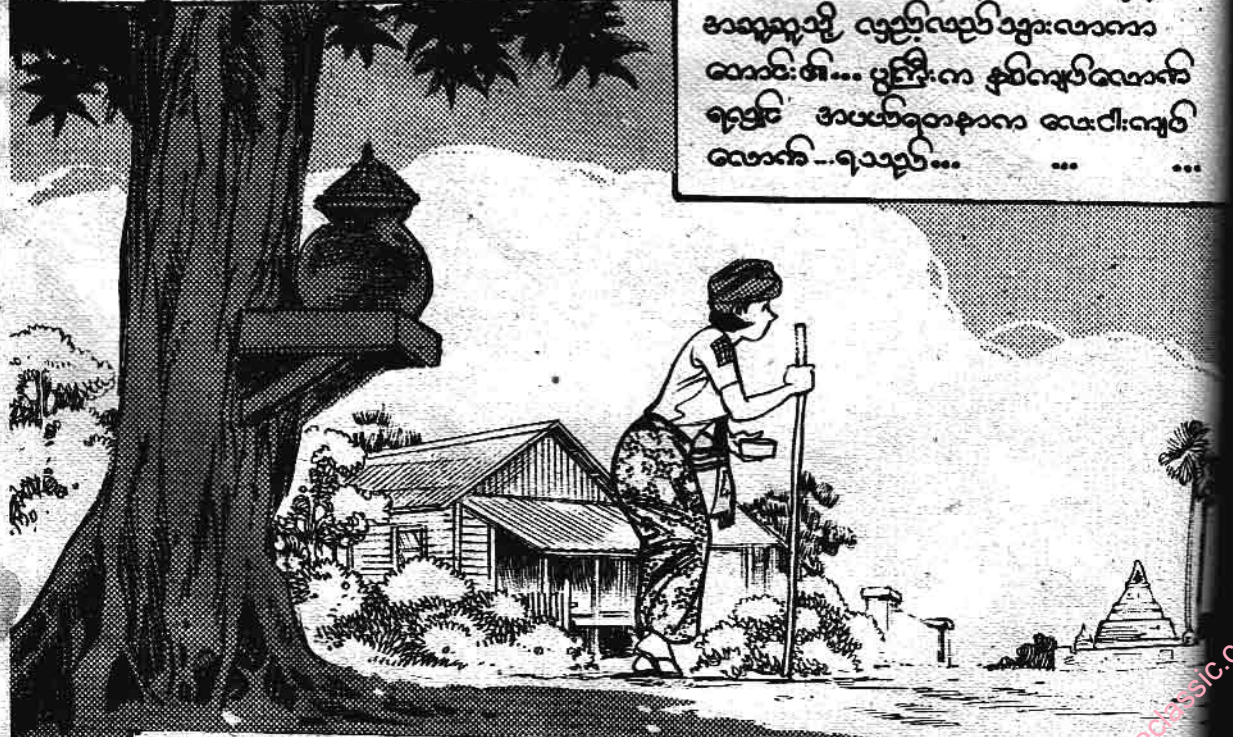

အပယ်ရတာနာ စိတ်ချမ်းသာအောင်
ပွင့်လို့ ကတိပေးငြိ ခေါင်းညှိတ်
လှိုက်၏... ပြုံးပျော်စွင်ဖြူး သွားသည့်
အပယ်ရတာနာ ကြောင့် ပွင့်လို့
အားတက် စွင်လမ်း သွားရသည့်

နောက်နေ့ထုပြီး သားအဖနတ်လောက်...
နေရာခွဲကာ လောင်းရမ်းကြ၏...

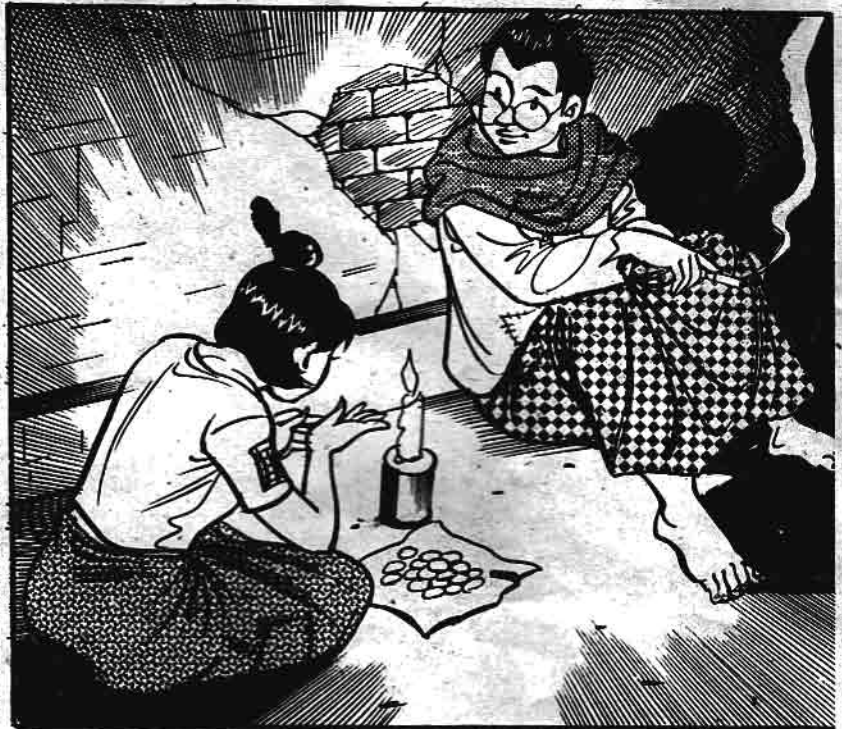

ပွဲကြီးက အာနန္ဒာရွှေလွင်သာလောင်းရမ်း
သော်လည်း... အပယ်ခတ်နာက ဘုရား
အဆူဆူသို့ လှည့်လည်သွားလာကာ
လောင်း၏... ပွဲကြီးက နှစ်ကျပ်လောက်
ရတိုင် အပယ်ခတ်နာက လေးငါးကျပ်
လောက်...ရသည်... ..

ရသည်ကို မြစ်ကွက် စုလောင်းကြသည်...

ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ဆေးကုသရေး နှစ်ခုကို အားထားရောင်းရင်း ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဦး
တွေ့... ရေတွင်းကုသော အာဇာနည်... ...

ဗုဒ္ဓဘာသာ အာဇာနည်အရာ ဖြစ်နေသည့် သမီးကို
ဤလိုရင်း ဖြုံးရုံသာ ဖြုံးနေလျက်တော့၏... ...

အစ်မေ့ သင့်ကလေး
လေးကလေးမှာ နှစ်
နှစ်-ပိတ်မရလျှင်
နှစ်ဖောက် ဖြစ်နေ
သေး၏... ...

အဖေရယ်...
ဗိုလ်ချုပ် ဘယ်လောက်
ရမည် ဒီဘဝကလေးကလေး
လဲဟင်...

သင့်လေးလေးကလေး
လေးကလေး...ရရင်တော့...ဗြူဗြူ
ဗြူဗြူ...တက်ပြီး အခြေချ
လုပ်ငန်းစားသောက်လို့...
ရရတော့မယ်ထင်တယ်

ဘောင်ကလေး

အထက်ရတနာအေး
သူ့ဆုံးစုံလှည့်ရင်း
ငြိမ်းစားပမ်းစား
အောင်ရမ်းနေ၏...

ပုဗ္ဗေဒ အခြေ
လေ့လာ... ဘုရားကျွမ်းကျင်မှု
သင်္ချာတတ်အား နည်းများဖြင့်
ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခဲ့ကြပါပြန်...

လူကြွယ်ဝခြင်း: တာမာစာ ဇောသိ၍ တောင်းရမ်း၏...

သူ့အလှကို လူ့ ခေါင်းစောင်း စွမ်းတိုးစွမ်းပြတ်
တတ်ဆင်၍ ပုဆိုးစွမ်းတတ်ထည့်ကွဲလည်း ခေါင်းဖြိုး
ခြံထားရသည်... ..

ငြိမ်းစံ့ရဲ့ ဒီဘဝက နှုတ်ထွက်ခဲ့ရမယ့်
အပယ်ရတနာ ဇွဲအင်ကာလွှဲလွှဲလှော်လှော်
အပယ်... ..

နဲ့လွှဲ ထမ်းပယ်တာ၊ ဆိုင်ခွဲက
ပွဲကနဲ့ ဖက်နဲ့ ထွက်ပေးအပယ်...

ငြိမ်းစံ့ပေး
စားတာခွဲပီး အာတု
လူ... အပယ်ရတနာ
ထို့က... ဆိုင်ထဲ
ဝင်စားခွင့် ဖရ...

လမ်းထွဲပေးပြီး
အပယ်နဲ့... သွားတော့
သွားတော့ဟဲ့... မောင်
ထွက်ကတ်အပယ်...

ဒီတော့ လမ်းဘေး အလယ်ရပ်မှာသာ
အပယ်ရတာနာ ထမင်းစားရ၏...
လူ့ရှင်အာထွက် ဒီလိုခွဲခြားဆက်ဆံ
ခံရခြင်းကို အပယ်ရတာနာလူ့ဝမ်းကွဲ
ကျန်နေပြီး သည်းခံစွဲငြိမ်း မခွဲတော့...

သူ့ ငြိမ်နှစ်သက်လွန်းသည့်
ငြိမ်သားဟင်း၏ အဆုတ်
သည့်ပင် ဖွယ်တယ်တယ်ဖြစ်
နေသည်... ...

ထမင်းစားပြီးတော့ လမ်းဘေး ကျန်ခဲ့စဉ်မှာ
နေရာသာလျှင်သည်... ...

ငြိမ်ကလွဲလျှင်သည်နှင့်...
သမ္မုဒ္ဓု ဟုလှားသင်္ကန်း
လျှောက်လာခဲ့၏... ...

အရှားပျောက်နေတဲ့...
အနားကပ်သွား၏...

မျိုးသဏ္ဍိန်များ လူတစ်ယောက်ပြော
တာကို ငြိမ်းအံ့နားထောင်နေတာ
ဖြစ်ကြောင်း သိရတော့ အပယ်
ရတနာလည်း မသိမသော နားရွင့်
မိသဏ္ဍိန်... ..

နှစ်လက...
တစ်ကြိမ် ဖွင့်မှာ
ထိတစ်စောင်မှ နှစ်ကျပ်
ထဲ... အမြင့်ဆုံးဆွေ
က...တစ်သိန်း...

နားရွင့်နားများ ကြားရုံနှင့်...
အပယ်ရတနာ ရှင်ထွေ
တဦး ဦး ခုနိလာ၏..
တစ်သိန်းဆိုတာ...
ဘယ်လောက်များ မသိ
သော်လည်း အတော်
များသည့် ပမာဏ
ဖြစ်တာကိုတော့ သူ
ရိပ်မိသဏ္ဍိန်... ..

ပေါက်တယ်
ပေါက်ဘူး ဘယ်လို
သိမှာလဲ...

ညောင်ဦးမှာ
ကိုယ်စားလှယ်ရုံး ဖွင့်ထား
တယ်လေ... အဲဒီရုံးမှာ...
ထိပေါက်စဉ် ကြေညာ
ပေးမှာ...

ဟုတ်လား
ဒါဆိုတစ်စောင်
လောက်... ပေးစမ်း
ပါ...

ကျွန်မကိုယ်ပိုင်
တစ်စောင်...

ဆေးသတ္တဝါတွေ
အံ့ခဲဖြိုး ထိထိုးနေ
ကြာသလား... အပယ်
ရတာနာလည်း
တောင်းရမ်းပိုင်း
သတိမရဘဲ... လူ
အခြားကို စောင့်
နေပါ...

သူလည်း ထိထိုးဖြိုး
တွေတစ်ထပ်ကို
စိတ်ကူးယဉ်ကြည့်
ချင်သလား... ..

ချေးသည့်တွေလည်း
တစ်ယောက်...
တစ်စောင်...
နှစ်စောင်... သူ့ပစ္စည်း
ဖြင့်... ထိုးနေကြရာ
မဖြိုးနိုင်မိ... နိုင်
ဖြစ်နေ၏...

မိတ်ခရုတ်နှင့် သတ္တု
အပယ်ရာတန်း
မောင်းခွင်တော့ဘဲ
တစ်မျက်နှာနှစ်မျက်
ဖြတ်... သဘောမျိုးနှင့်
ထောင်းရမ်းနေခွင့်က
သတ္တု... ..

သနားကြပါရင်
သနားကြပါ. ဦးဦး ဒေါ်ဒေါ်
ကိုကို မမတို့ပေးကြကမ်းမှ
ဖွင့်ကြည့်စု... စားရယောက်ရမယ်
ဘဝလို့... ငါးဖြားထယ်ဖြား
လောက်... သနားပါကြပါ
ရှင်...

ထိရောင်းသတ္တု ဦးလေးကြီးကို မျက်စိ
မဖြတ်ကြည့်ရဲ... ထောင်းတာ ဖြားငါးထယ်
ထပ်ရ၏...

ဒီပထမရတနာ ကိုယ်စားလှယ်ကြီးနောက်
ထက်ကြည့်မကွာ လှိုင်းစုံသည့် လူရွေးရာ
ရောက်မို့...

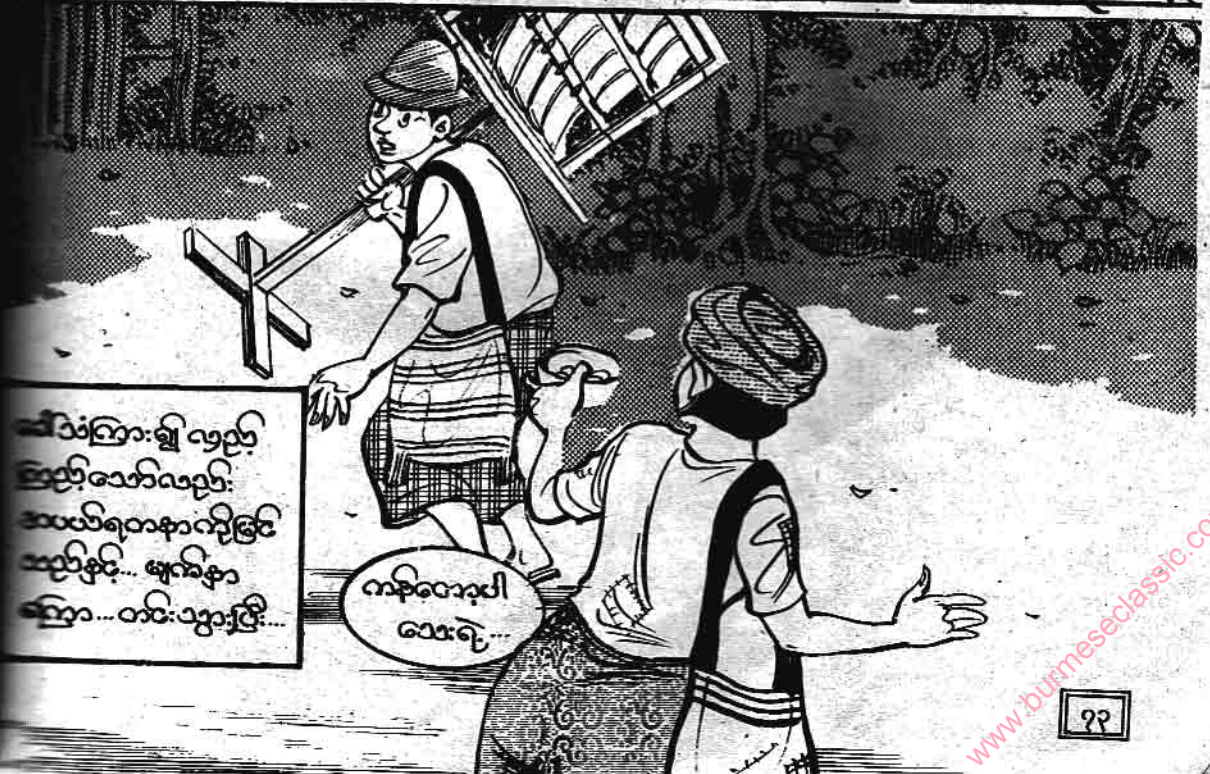

ဆုရူးဈေးတန်းမှ... ရွေးသည်များ ထိလို့ငြိမ့်
မိလိပ်စားလှယ်ကြီး ပြုံးပြုံးရှင်ရှင် နတ်ဆက်
ထား... ဖြစ်သွားသည်...

ဦးလေးကြီး...

ဦးလေးကြီး...

ဆီသံကြား၍ လှည့်
ကြည့်သော်လည်း
ဒီပထမရတနာကိုဖြင့်
သည်နှင့်... မျက်နှာ
ကြော... တင်းသွားပြီ...

ကန်တော့ပါ
သေရဲ့...

အပယ်ရောနာ
တက်တက်ပိတ်ပိတ်
သွား၏... သူ့ကိုဖြင့်
သေညှိစွင့်... မိုက်ဆံ
တောင်း... မှာပဲဟူထင်
နေပြန်ပြီ... ..

ဒီပေါ့... ရှိသိကာ
ပျက်ဆံတောင်း... နေတာ
မဟုတ်ဘူး... ထိထို့
မလို့...

အပယ်ရောနာဖြောတာ
ဤး... ထို့လူက... ..
ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်၏

ဟား... ဟား... ဟား...
သူ့တောင်း... မကမေး
ထိတက်စောင်... ..
အပယ်ရောနာ...
နေပြန်လဲ...

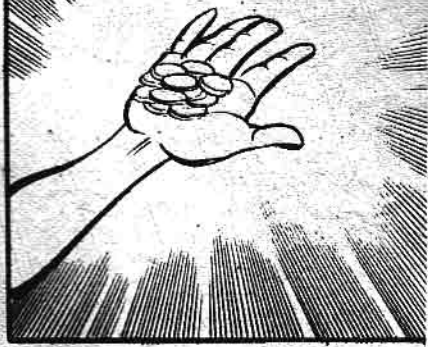
နှစ်ကွယ်လေ
မဟုတ်ဘူးလား...

ဒီတစ်ခါတော့ ထိသညှိပြန်... မျက်စုံ... ဝမ်းမောင်
ဖြင့်တက်သွား၏... ..

တွေလက်ထဲ
ပေးရမှာနော်...

အိတ်ထဲမှာ
တစ်စောင်ထဲ ထိုးမှာ
မဟုတ်ဘူး နှစ်စောင်
ထိုးမှာ... လေးကျပ်ဖြင့်...
ပေးတာမို့မှာ မှိုက်ဆဲ...

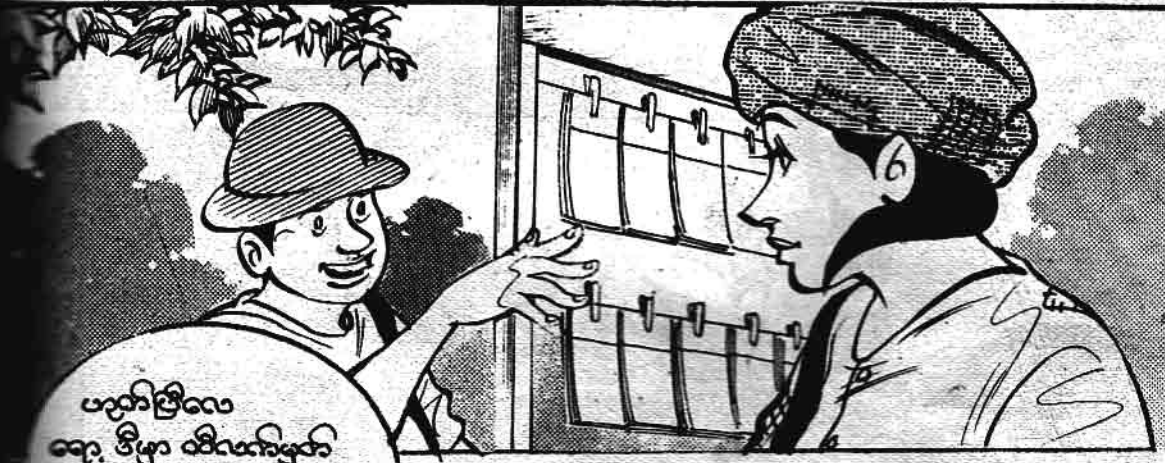

အာရှေ့ရေတွေ လက်တစ်ခု
ဖြင့်ပိုက်လောက်မှ... ထိသည့်
အချို့ ဖြောင်းထွားဖြိုး ဖြူဖြူ
လာသည့်... ..

ဟုတ်ပြီလေ
ရော့ ဒီမှာ ထိလက်နှစ်
တွေ... ဤကိစ္စကို အာရှေ့ရေ
ဂရုနဲ့... ရွေးလို့ရတယ်...

တွေအာရှေ့လေးကျပ်
ရေညှက်ပေးလို့က
လောက်... ထိသည့်က
လက်နှစ်တစ်ထပ်
ထွက်ပေးသည့်...

အပယ်ရတာနာ အခု
နှစ်သက်သည့် လက်မှတ်
နှစ်စောင်ကို ရေးပေးသွင်းအိ...

အဝိတ်
ဘယ်လိုရေးပေးရ
မလဲ...

အဝိတ်
အဲဒါ ဘာကို
ပြောတာလဲ...

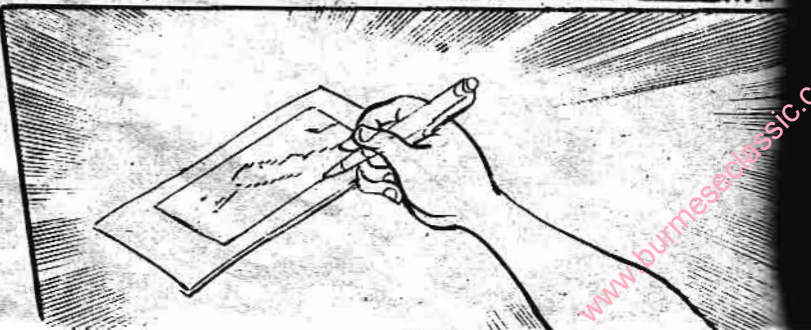
အဲ... ဒီလို ကလေးမရဲ့
ကိုယ့်ဆန္ဒ ကိုယ်ဖော်ထုတ်
တဲ့... သဘောပေါ့... ဥပမာ...
မိဘလုပ်ကျွေးရန် မိန့်မ
ယူရန်... အဲ... အဲလိုမျိုး
ပေါ့...

သဘောပေါက်
သွားသေး...
အပယ်ရတာနာ
ခပ်ဖြစ်ဖြစ်
စဉ်းစားလို့ရန်...

အဝိတ်... ဘာလို့မှ
အာဖြစ် လွှတ်ရန်လို့
ရေးလို့ရန် ပြီးကြီး...

ထိသည့်ကြီးက...
ခေါင်းတညိုတညို
ဖြင့်... ထိလက်မှတ်မှာ
ရေးပေးသည့်... ..

ဘယ်တော့
လဲ ဖွင့် ခြားလဲ ဖွင့်

အခု နှိုင်းတာ
လေ... ဆန်ပုလဲရယ်
လာရက်နေ ဖွင့် ခြား

ဘာတွေ
ပြောနေတာလဲ
အခု... လန်ဆောင်းမုန့်
ပါ...

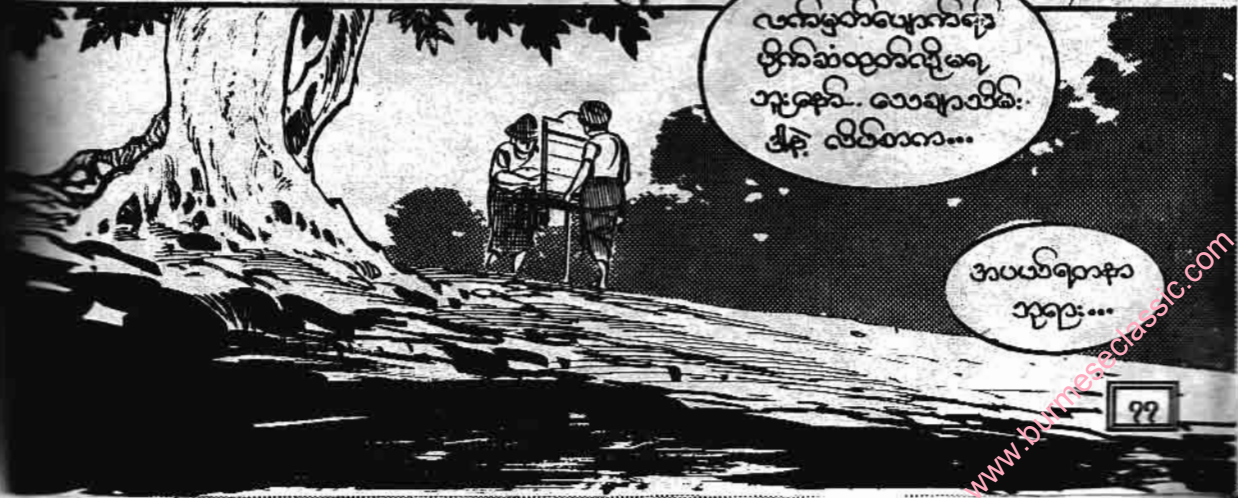
ဟေ... ခြောက်
အေး... အေး... ဟား... ဟား
ဟုတ်ပါတယ် ဟုတ်ပါတယ်...
အခု လန်ဆောင်းမုန့် ဆိုတော့
ပြောဆိုလေမှာ ဖွင့် မယ်...
မှတ်ထား ...

ဟုတ်ကဲ့...
ဟုတ်ကဲ့...

လက်မှတ်ပျောက်နေ
မှတ်သံထွက်လို့မရ
ဘူးနော်... လောချာယိမ်း
ပါနဲ့ လိပ်စာက...

အပယ်ရတာနာ
ဘုရား...

ထိလက်မောင်ကို သေချာ ခွဲပစ်ကုန်၍ ထိခြောက်
ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် အပယ်ရတနာ ငြိမ်လာခဲ့သည်...
အပယ်ရတနာက သူ့အဖေကို ထိလက်မောင်
အကြောင်း ဂြင်းဖြူ၍ သေချာသိမ်းခိုင်း၏...

ဗွဏ္ဍိက ဆင်းတုတော်
ကြီးပေါ်တက်၍ လက်
ဖဝါးတော်ထဲသို့... ထိ
လက်မောင်ကိုထည့်ဖြီး
ကျောက်ခဲနှင့် ဖိထား
လိမ့်ကဲသည်... ..

အဖေ ထိလက်မောင်
သိမ်းသတ္တု နေရာကို
ငြိမ့်ရင်း... သေချာ
ပေါက်... ကုသိဇွတ်ထူး
တော့မည်ဟု...
အပယ်ရတနာ
ယုံကြည်ထား
လိမ့်ကဲ၏... ..

ထိုအခါမှာတော့ သားအဖ...
နှစ်ယောက်လုံး ထိလက်မှတ်ပေးဖို့...
ခေမေပျောက်ပျောက် ပြစ်သွားကြသည်...

ဒီကလေးနဲ့ နဲ့ လွတ်
မြောက်ရန်... ရည်သန်
၍- ပွင့်လှီးတော...
အပယ်ရတာနာပါနေစဉ်
ရက်ဆက်ဆံဆိုင်ရာ
အပတ်တကျလုပ်ကိုင်ရန်
စုဆောင်းဖို့သာ အားရ
ရောက်နေကြပါ... ..

ဒီလိုနဲ့- ၁၉၄၈ ခု ဇန်နဝါရီလ (၂)ရက်နေ့ညို ရောက်လာခဲ့ပါ...

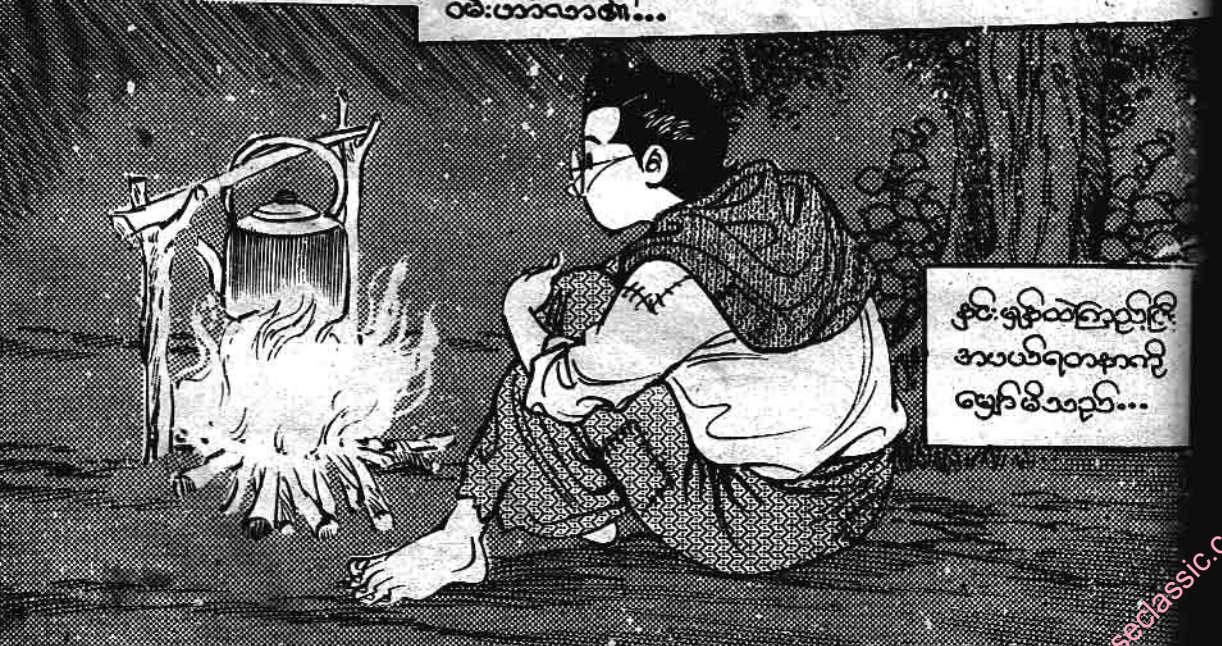
ငှက်ဆောင်၏ နှင်းမွှန်အောင်
လွှဲ... ပွဲကြီး အချိန်အတွဲ
ခွက်ကြွေနှင့် ထင်ချားစုကား
မီးလှုံ့ဖို့ ငြင်းဆင်နေသည်...

အပယ်ရတနာက...
ကောက်ညှိုးပေါင်းနှင့်
အင်္ဂါ အသွားဝယ်၏...

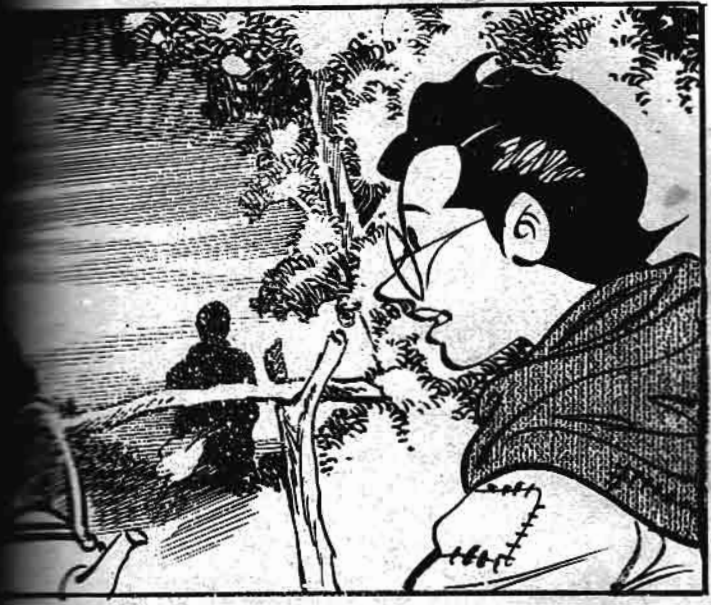

မွှမ်းချမ်းစိုးစိုး ဖန်စောစောမှာ ကောက်ညှိုးပေါင်းနှင့်
အင်္ဂါအားဖြင့် မီးလှုံ့စုကား ဘာကယ့်ကို အရသာရှိလှန်း
လှ၏...လှုပ်လှုပ်ရှားရှား လှုပ်လှုပ်တော့ အချမ်းအဖြူဖြူ
ဝမ်းဟာလော၏...

နှင်းမွှန်ထဲကြည့်ပြီး
အပယ်ရတနာကို
မြှောက်မိသည်...

... ကောင်းကင်မှာ အရောင်ပွင့်တက်စွာ သာမီ ငြိမ်လာပြီ...
... ဆေးနူးလည်း ပွက်နေပြီမို့ အချိန်ကိတ်ကိတ်ပင်... ..

မို့မှန်း သံဘူးထဲမှ လက်ဖက်ခြောက်
ခတ်လျှက်စဉ်မှာပင်... ..

ဟို...
ဆရာကြီး...

လူပျိုမီးတစ်လောက်
ခေ့ကလေးချို...
ပွဲကြီး... ဒံ့ဩသွား
ရအါ... ..

ခေ့ပဲ့လည်း လူပျိုမီးက မီးပုံနား ဝင်ထိုင်ရဦး...

ဟဲ့...
ဘယ်သူများလဲ
လာပါ... ဣတ္ထိ...

ဒေဝလျှက်
တာများ...

ဟိုက်ပ..ဆရာ
အသီးရုဏ်လေး
သောက်ပါဦး...

လူစိမ်းက အသီးရုဏ်
ဖျက်သောက်စားစား...

ဒီမှာ ဆီးဖျား
တစ်ယောက်
တည်း...နောက်
လား...

မဟုတ်ဘူးဗျာ
သမီးလေး တစ်ယောက်
ဖြစ်သေးတယ်... --
အကြော်သွားတယ်
နော်ဦး...

ဪ...ဟိုက်လား
အင်း...ကုသိုလ်ကံများ
ဆန်းကြယ်တယ်နော်
ခင်များတို့တော့ ဘဝ
လွယ်... ဦး... သိလား...

လူစိမ်း ပြောသော စကားတွေက... ဘာမှန်းမထိ... ဗွတ်ဦး
နားမခွာ... ဒါ့ကြောင့်ကြောင့် ဖြစ်နေသတည်း... ..

အဲဒီလို အပယ်ရတာနဲ့ ငြိမ်လာ...
အဲဒီ အဖေနှင့်အတူ အခြားသူ
အစ်ဖောက်ကို တွေ့ချိ-မြေလွှာ...
အဲဒီဒွာအဖါ...

ဟေ့...
ကလေးမလေး
ဦးကို မမ့တမ်းဘူး
လား...

ခွင့်...ဘယ်သူ့ရား
ပါလိမ့်...ဟင်...ဟင်...ဟင်...
ထိုက်ထိုက်ဆီဆီလေးပါလား...

ဟင်...ဟင်...
အပယ်ရတာနာ
ဘုရားလို့ လိပ်စာ
ပေးထားခဲ့ရတဲ့အတိုင်း
လာခဲ့တာလေ...

ဘာကိစ္စများ...
ဟင်...ကွန်မ...ထီ
ပေါက်လို့လား...

ဟင်...ဟင်...
ပေါက်တာနဲ့...
တစ်သိန်း...ဆူ...
တစ်သိန်း...
ကု

အပယ်ရောနာ လက်ထဲမှ အခြောက်ထွန်
ဖြတ်ကျသွားပြီး... ခြေမြင်ပေါ်...

ဦးထောက် လဲကျသွားကာ.. အဖေကို
ဖက်ဝွယ် အာမြှထားလျှောက်ရသည်...

အဖေ...
ထီလက်နှစ်တံ...

ဒေါ်...
အဖေ... သွားယူ
ထိုက်မယ်...

ပွဲကြီး... ဘုရားထံသို့ လျှောက်ဆို ဖျတ်လတ်
စွာ... မြေး... ထိ သွားတော့၏... ထီသေဥပါက...

ဆွေငွေက...
ရန်ကုန်မှာ သွားထုတ်ရ
မှာနော်... ဆယ်စုံရန်
ထုတ်ပေးမယ်မြော
တယ်...

ဟုတ်...
ဟုတ်ကဲ့ခြင်...

အပယ်ရတနာ...
ရင်ထွေတန်လာ
ဖြန်၏...
ငြား... ဖု... ရှံသာ
မိုသော...
ရန်ကုန် ခြံကြီး
ကိုလည်း...
သွားရဦးမည်တံ...

မွင်း ဒုယား
ဖားယား ငြိမ်ငြေ့
ထွက်လာသည်...

လက်ထဲမှထိလက်
မှတ်ကို ထိသည်
အား...လွှမ်းပေး၏။

ထိသည်က သူ့စာရင်း
ဇယားများနှင့် တိုက်
ကြည့်သည်... ..

မှန်တယ်
တစ်သိန်းထုပေါက်တာ
ဒီလက်မှတ်ပဲ သေချာတော့
သိမ်းနော်...ဒီလက်မှတ်တစ်မြ
စွဲပဲ...ဆုတွေထွက်လို့
ရမှာ...

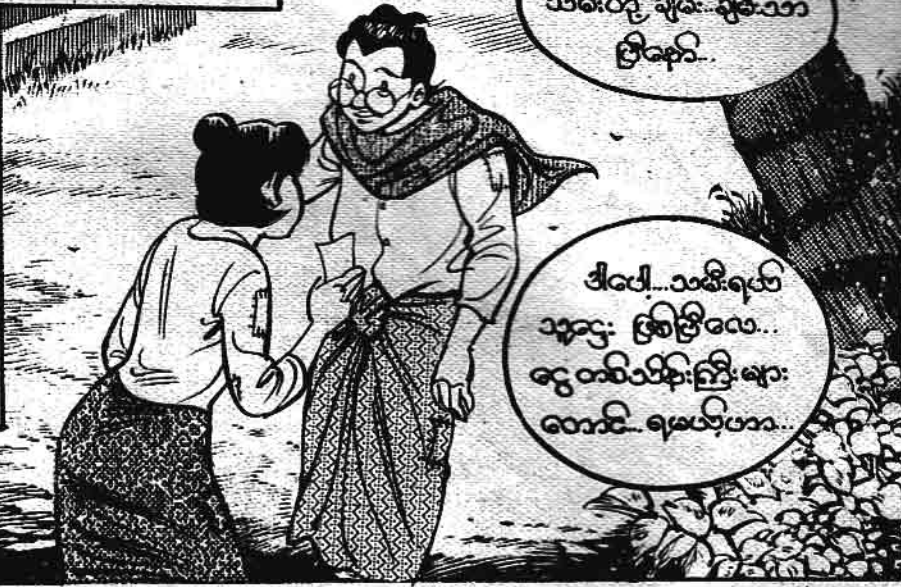
ဟွန်း...
ဟွန်းကဲ့ပါ
ခင်ဗျာ...

ထိသည်က... သူ့ကိုယ်တိုင် ခြေကုန်လျှောက်ပွဲပြီး ဆုတွေ
ထွက်ပခုရ; ကုသိုလ်ပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း ဖြောဆိုကာ
သွားမည်နော် ရိုက်ပို့၍ ငြိမ်သွား၏... ..

အထိရောက်ရာ အထိရောက်ရာကို ယူဆကြပါဦး...
အထိရောက်ရာ အထိရောက်ရာကို ယူဆကြပါဦး...

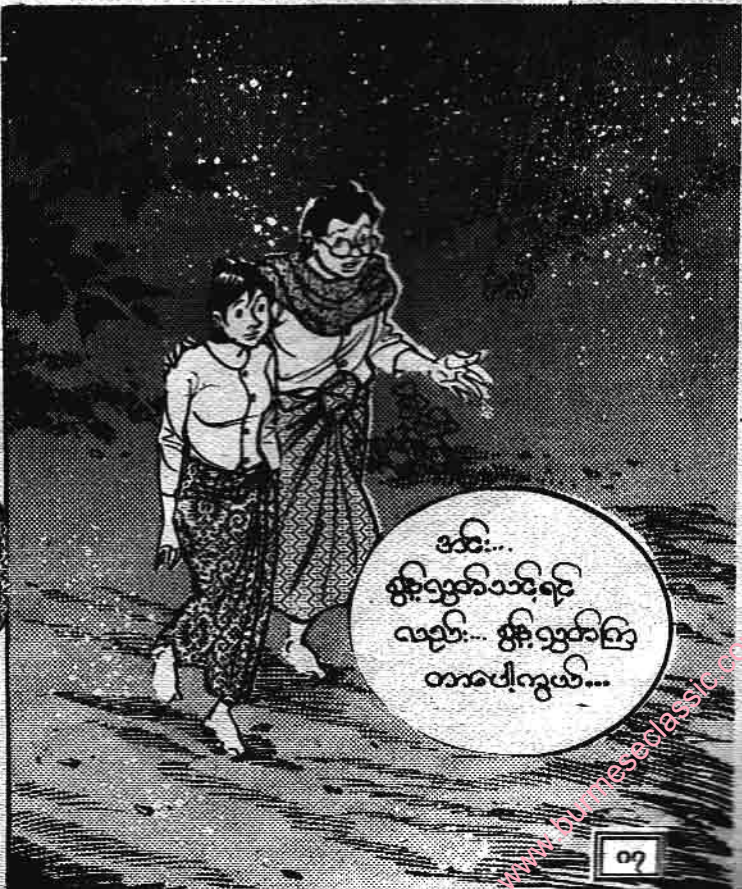
အဖေ...သမီး...
သမီးတို့ ချမ်း... ချမ်းသာ
ပြန်ရော...

အိဗေ...သမီးရယ်
သုဗ္ဗ... ဖြစ်ဖြစ်လေ...
တွေ့တစ်ယောက်... ချား...
လောက... ရမယ်ဟာ...

အခု အဖေ...
သမီးတို့ သူ့ရားကွန်
သာဝကို စွန့်ခွာတာမှာ
နော်...

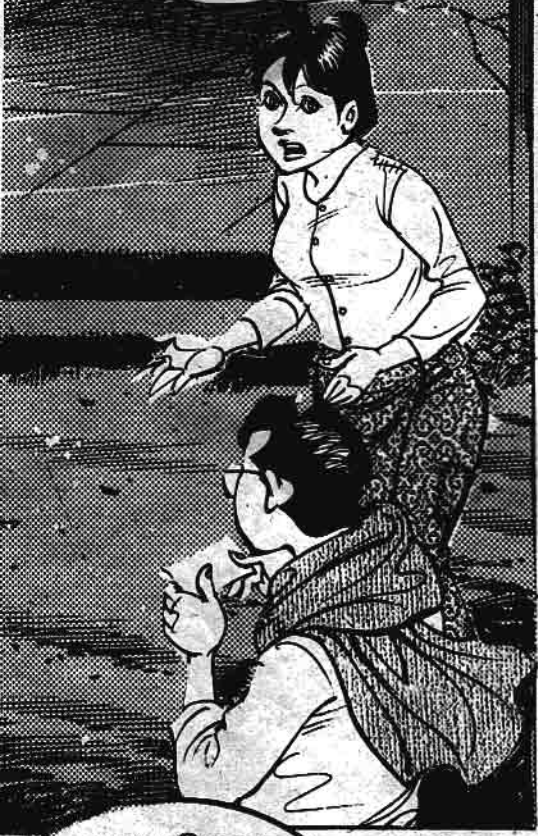
အပယ်ရောက်ရာအဖေကို ပြုကြီး သွက်သွက် ဖြစ်
မဖြစ်... လေးလေးတို့တို့နှင့် ခေါင်းညှိတတ်ပြန်ရအံ့...

အင်း...
စွန့်ခွာတာသင့်ရင်
လည်း... စွန့်ခွာတာ
တာပေါ့ကွယ်...

ဟာ... အာဖေကလည်း
ဖြစ်ဖြစ်သားသားဖြောင့်
သမီးကို ဒီဘဝကိုစွန့်ခွာဖို့
တောင်းဆိုရတဲ့ ဖြစ်ဆဲလေ

မြစ်ကုန်စရာ
ဤကားဖေဖေလား...
ဟော... အခု ကုသိမ်းထူး ငြိ
တစ်ယိုး ဆွပေါက် ငြိ..

ဖွဲ့ကိဆံ
ဆက်စုနေစရာဆို
တော့သူ့... တစ်ခါတည်း
ထွက်ခွာရုံပဲလေ...

အင်း... ဟုတ်ပါပြီ
သမီးရယ်... ဒါပေမဲ့ အာဖေကို
ဘဝက အဲဒီလို ထွက်ခွာလို့
ရသလားဆိုတာ အာဖေလည်း
မသိဘူး ဆိုရမှာပေါ့ကလေး
လို့ ခွင့်တောင်းရမယ်
ထင်တယ်...

အာဖေဖြောတာ
ဒီဘုရားရဲ့... ဘုရား
ဒကာတွေကိုလား...

အင်း...

နှစ်သက်ပါသော အပယ်ရတနာ

အပယ်ရတနာ ဘုရား အတွင်း ကန်တော့ပွဲ ငါ့ဖွဲ့ ငြိမ်းထား၏... ထွန်းညှိထားသော ငါ့ဆွဲ
ဖလှောင်တိုင်းများ၏ အလမ်းရောင်းကြောင့် လိုက်ရသကဲ့သို့ လမ်းချမ်းနေသည်...
ဝိုင်းကောင်း ဘုရားနေ့ ခန့်ခင်းရိပ် (၄) ရက်နေ့ဖြစ်သည်... ...

ကျွန်တော်၏ ဘုရားကွန် ပွဲကြီးအား ညှိပေးရင်း ကျွန်တော်၏ နှစ်သက်ရတနာ ငွေပါးနပ် တောင်းပန် ငါ့ပစ္စည်း... ဘုရား ကောင်းတို့

လွှဲလှဲလှဲနှင့် ပေးတော်မူပါ...

ပွဲကြီးက တောင်းပန်ရင်း ငြားငြားဝယ် ခြိုင်း၏...

အပယ်ရတနာက ငွေငါးရာ ထွက်ကို ကပ်လျှာ မှုရောင်း၏

ဤငွေငါးရာကို
 လက်ခံ၍- ကျွန်တော်မ၏
 ဒေါ်အေး- ဘုရားကျွန်အဖြစ်ဖြင့်
 ထပ်မျက်၍- လွတ်လပ်စွာရှာဖွေ
 လုပ်ကိုင် စားသောက်စွမ်း-ပေး
 သနားပါ ဒကာကြီးတို့...

ထောင်းဖန်ပြီးသည့်အခါ
 နှိုးမြီး၊ မှုန်စိုင်း- ငါးခြောက်...
 သစ်သီး- အပွဲအလင်ကို
 ဆက်သ၏... ...

အားလုံး လှည့်ကြီးတော့ အာပယ်ရောနာပိကိတ် လွတ်လပ်ပေါ့-ပါ-သွားသလုပ်-ပွဲကြီးကတော့...
 ငါးတို့တို့ မဖြေမတော့-ဗိုဝ်တော့ပေမာ ဝါမလွန်စွာ ဘုရားအကာဝိုင်းအား မှုန်ဆဲ ဗွဲဟ်ရဏ်...
 ဧညာကိလ်နုနေသလုပ်-ဗို-ဗို-မှ မလွှာအာကိတ်-ကာ လွတ်ကြီး လွတ်ကြီး ဗွဲကြီးဟု...
 ထိုဟ်ဘာပေမာ အားပေး-လျှိုက်သလုပ်... ...

ထိုကောင်းစားလူများနှင့် ရောက်လာပြီ
ဟော... ပွဲကြီးနှင့် အာယဉ်ရာမအား
ဆရာတော်ကြီးပဲလေ ရှိသကဲ့သို့ မေ့ကုန်ပါ။

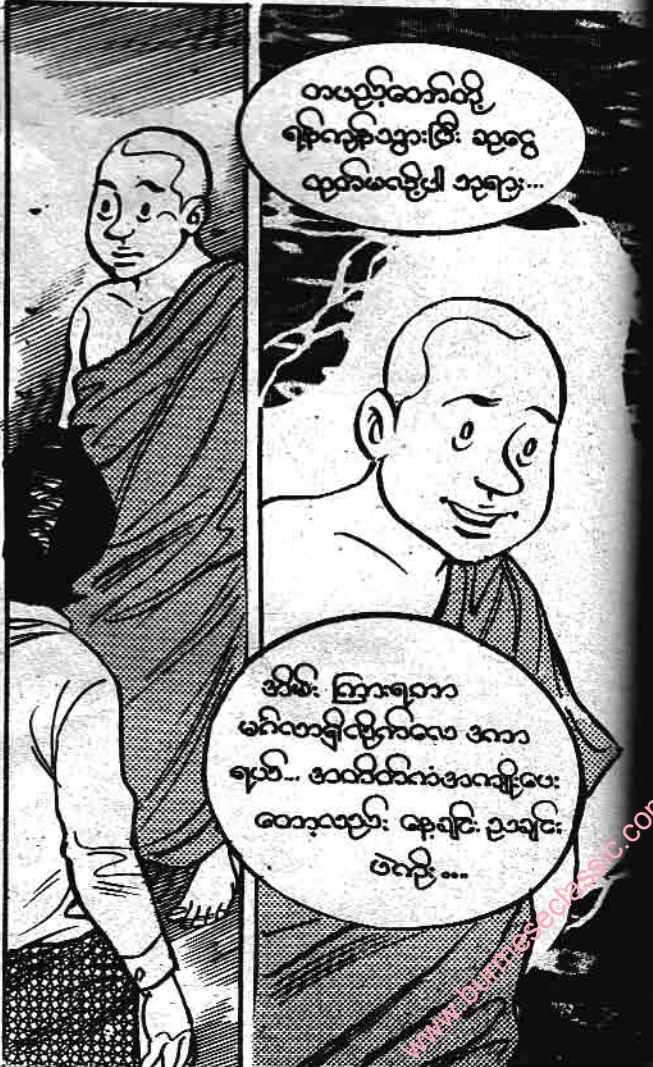

ဟော... တောင်းဖွား
အာဂ္ဂင်္ဂ လူနာအထက်
ဆိုတဲ့... စကား တယ်နဲ့ပါ
လား... ဒကာကြီး...

နဲ့ပါ...

ပွဲကြီးတို့ ထိပေါက်အပြစ် သတင်းက တစ်ဖွဲ့လုံး
နဲ့နေပြီဆို... ဆရာတော်လည်း ထိနင်းပြီး ဖြစ်နေပါ...

တပည့်တော်တို့
ရိုက်နှစ်သွားပြီး ဆုတွေ
ထွက်မလွယ်ပါ သူ့ရည်း...

အိမ်... ဤကရတာ
မရှိလာချင်ဖြစ်လေ ဒကာ
ရယ်... အထက်ထက်အကချုပ်ပေး
တော့လည်း နေချင် ပြချင်
ဖက်ပြီ...

မှန်ပါ...

ဆရာတော်ကို နှက်ဆက်၍ ဝတ်ပြုပြီး ပွဲကြီးတို့ ထွက်လာကြ၏... ထိုသို့ပွဲကြီးနှင့် သရဖူဝံ့ဝံ့နှင့် ချိန်ထားသည်... ပွဲကြီးနှင့် ဒာယယ်ရောနာက ဗွန် ဗြိုဟောင်း ဝံ့ဝံ့မှ အကြီးအပိုင် ထွက်ပွားရင် လော...ဆန္ဒရှိနေ၍ ဖြစ်သည်... ...

ဆရာတော်ကိုလော့ ဗွန်ကို ဗြိုဟောင်းမှာ မဟုတ်ကြောင်း အသိမပေးဘဲ... သိလျှင် ဘေးနေ့မှာပိုပေတာကြောင့် ဖြစ်သည်... ...

ဒာယယ်ရောနာက ဝံ့ဝံ့ လျှပ်ကြေညစ်တော့...ပွဲကြီးမှာတော့ နေ့စဉ်...သံယောဇဉ် ထွက်ကုန်နှင့် လျှပ်ကြေညစ်တော့ ဝံ့ဝံ့မှ နှက်ဆက်က သူ့အား ကြမ်းစောင်းနေတာကို... ..

ရန်ကင်းမြို့ သာယာဝတီမြို့
အာရပ်မြို့... နယ်ချဲ့အခက်
လက်ရာ နှစ်ဆယ်ကြိမ်
အိမ်ကြီးသို့... သူငွေ
မိသားစုတစ်စု ငြောင့်
လာကြ၏...

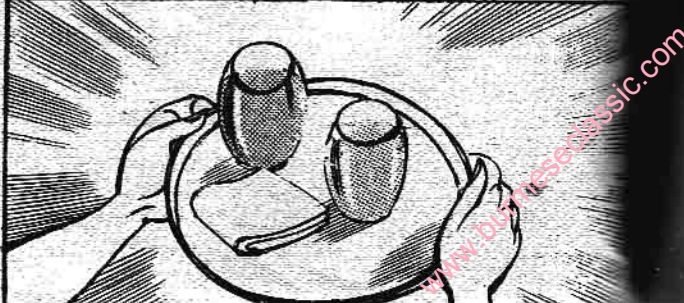

မိသားစုဆိုသော်လည်း အာဖေနှင့် သမီး နှစ်ယောက်တည်းသာ ဖြစ်သည်... ထိုသူတို့မှာ
မွကြီးနှင့်... အပယ်ရတနာသာ ဖြစ်၏... ဆူငွေတစ်သိန်း ထုတ်ပြီးသည်နှင့် ဣအိမ်ကြီးကို
ဝယ်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်... ..

၉၄

လူတိုင်းအိမ်ကို အမြဲညီအဝမ်းစားဖို့..
သားအဖ နှစ်ယောက်လုံး အိမ်ကို
ထားကြသည်...

အာဖေဖြင့်...
ခုထိကို အိပ်မက်လို
ထင်နေတုန်းပဲ... အဖေ!
ရယ်... ယုံကို မယုံနိုင်
သေးဘူး...

မူကိမ်မိုက်ဖြင့်
ယုံလို့ကင်ပါတော့
...အာဖေ...

ဒီတွေ့အားလုံး
တကယ်ဖြစ်နေ
တာပါ...

အင်း... ဒီလိုပဲ...
တွေ့ရတာနဲ့အာဖေ...
တကယ်တမ်း ကုတော့...
ဖြစ်မာမြတ်ပွားကလေးရတဲ့
နေ့နဲ့... အာဖေတို့ပါ နိရိုကုတော့
ဘဝကို ရည်တာမဟုတ်
လား...

ဟုတ်တယ်
အာဖေ သိပ်ကို
တိုက်ဆိုင်ရတာ
တယ်နော်...

ဟော့...ဟော့...ဟော့...ဟော့...ဟော့...

ကိုယ်...တွေ့ရတာက
ပိုက်ဆံကိုယ်ပါ၊ ခုနစ်ဟာ
သုခနဲ့ ဗြဲစွဲပုံတော့မှာကို
အဟိတ်က အကြောင်းတွေ
မေ့မိကြည့် ပေးလို့လို့
တောင်မှ- စကားမေမိ
မေ့နဲ့...ဟမီး...

ပိတ်ချင်ပါ
အဖေ... ဒါကို အဖေ
မဖြောတောင်-

ဟမီးက
ဖြောတော့
မလို့ပါ...

ဟားအဖေ့နှစ်ယောက် ပိတ်လိုက်တာရဲ့ ရယ်မော
လို့ကိစ္စရား... ကိုယ့် အစား ကိုယ်လိမ္မော်က... အနား
ယူလို့ကိစ္စအပူပို... ..

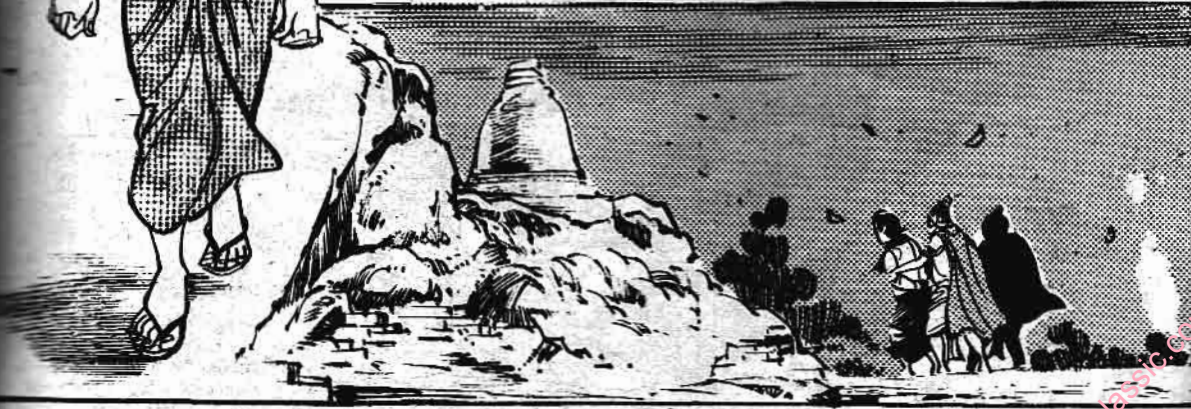
ခိုဝင် တွေ့လာ
ခေါင်းအုံး
ခြစ်ထောင်
အနံ့အလင်
နှင်းဆီ... ပွဲလို့
ခုနစ်ချင်း
အိပ်မပျော်...

အထွေးတွေက ဝေဘင်ရောက် ခြောက်ရောက် ခွေးခနဲ အိပ်ပျော်သထွေပုံ၊ ခြိုင်းမှာ
ဗျူးတယောဝှံ့မျှ နှုတ်ခါးပိတ်လိုက်၊ ဆိုခါးပေး၏... သမီးလေး ဇာယယ်ရောနာ သူ့လင်ရောက်
သာခွဲကို ဖြစ်လည် ဖြစ်ပျောက်မိသတည်း... ...

ညင်လမ်းများပေါ် လျှောက်နေမိကပ် ရုတ်တရက်ဆိုသလို ယေဝိယုကိတာတွေ ဖြစ်လာ၏...
ညင်လမ်းနှစ်ယောက်... မိုပေါ်က ကျလာသလိုမျိုး သူ့ဒုက္ခရောက်လာကြ၏... ...

ပွဲကြီးကို ဓားများနှင့်ချိန်ခွယ် ခြိမ်းခြောက်ပြီး ပြိုဖျက်နေသော ကုဗ္ဗရုံး
တစ်ခုကဲ့သို့... တွန်းထိုး ခေါ်ရောင်းသွားကြ၏... ...

လူများထံရောက်
တော့... ငြိမ်း
လမ်းလမ်းဆေး
သော... ရွေးစေတီ
နန်းတော်ကြီးကို
တအံ့တဩတေ့
လျှောက်ရအံ့...

မောင်မောင်
အမူအရာနှင့်...
ပွင့်မင်းဖြတ်က...

မောင်မင်း
လွှဲပြီး သောကီရီ
ကြောက်...

ဘုရားကျွန်
တာဝန်တွေကိုဖြင့်
ထားပြီး ထွက်ပြေးရ
တာလဲ...

ပွင့်မင်း ဘာမှဖြင့်
မဖြေနိုင်...

ဒီလိုထွက်ပြေးရုံနဲ့
ဘုရားကျွန်အာဇာနည်
လွတ်မယ်ထင်
ဘလား...

မ... မထင်
ထင်ပါဘူး
ဘုရား...

မင်းမိ... သေချာ
ပြီး... ရောက်အောင်
စိန်ကလေးကလေးပွင့်
ဘုရားကျွန်ပဲ...

အဖျား...

အာဟာရကုသနာ
ဘုရားတည်ပြီးလို့ ရောက်
ချင်တဲ့အခါတစ် ဘုရားကျွန်
ဖြစ်ခဲ့တဲ့သူလေးမ...

ဘုရားကျွန်
မဖြစ်ချင်လို့ သေလုံဘက်
ထွက်ဖြေးသွားခဲ့တာ... ဒါဒိ
နောက်... ဝရဲနဲ့ တိရစ္ဆာန်ဘုံ
တွေမှာ... သံသရာလည်နေ
တဲ့အထွက် ကျွန်ုပ်တို့
မူကဲမြေမြတ်ခံရ
သလိုပဲ...

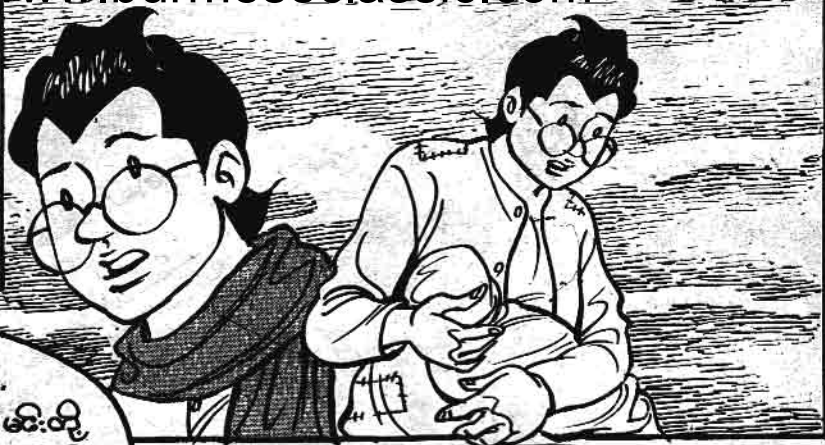

အဖိုးလေး အာဟာရကုသနာ
အကြောင်း ဖြောသာကြားရ
တော့... ပွဲကြီး ကြက်ပဲ
ဇွန်ဇွန် ထသွား၏...

လူ့ဘဝ ငြိမ်ရောက်တာ
ပဲလို့... ဇွေးကင်းစရာတင်
နင်းဆီ ပို့လို့ကိတာဟာ
ဘုရားကျွန်တာထက် ဆက်ပြီး
ထမ်းဆောင်ရချင်လို့ပဲ...

ထိုဘဝကိုကြီး ရှမ်းပြန်
သုတံ ဝဋ်ဆန်းရွာ
ရောက်လာသည်
အပယ်ရောနာလေး
အကြောင်းကိုသိရ
သည်... ...

ဒီတာဝန်ဟာ...
ကမ္ဘာတည်သရွေ့ မင်းတို့
ထမ်းဆောင်ရမှာ သယ်လိုက်
ရှောင်ရွှေ့လို့ မရဘူး...

သနားသဖြင့်...
မြန်မာ့စွယ်စုံ
စာပေ: စွဲဒုက္ခကလေးတော်
မူဒါ သူရဉ်...

မမြတ်စွာဘူး
ငွေကြီး ဒီတာဝန်က လွတ်
ခွင့်ရပြီ သေမှတ် လွတ်မယ်...
အဲဒါပဲ လူ့ဘဝ မြန်မာတို့
ဘုရားလွန် မြန်မြန်
မှား...

ဒါ
ဗာစားဘူး...

ပွဲကြီး ဒေါသ
ပေါက်လွှဲပြီး
မြန်မြန်
တော့သည်...

အိန္ဒိယနိုင်ငံ
မြို့သူ
ရွှေကြီးယယ်...

အေးခွင့်ရေရင်
ဖြေမယ်...

ပွဲကြီး ရုတ်တရက်
လှည့် ဖြေသမည်...

ပွဲသားတွေ ဓားလှံ
တစ်ထီးနှင့် ဖြေ
လွှဲကလာကြသမည်...

ပွဲသားတွေ
ဆင်လှမ်းလှမ်း
ကုန်ဆွဲချိန်မှာ...
ပွဲကြီး
ကျောဖြေကို
လှံတစ်စင်း
ပိုင်ကိုင်လာ၏...

ပွဲကြီး အလုပ်တိုင်း အောင်မြင်ပြီး လမ်းဆုံးလာ
တော့... ရွေး-ပြိုင်-ပြိုင်-ကုန်နေ၏... အိမ်ကော်ဆိုတာ
သိသော်လည်း ထိတ်လန့်စွာ မမြင်သေး...

အပယ်ရတာနာလည်း
သူငယ် ဘုရား ကျွန်ုပ်တို့...
ထွက်ပြေးလို့ ဘယ်လိုမှ
မလွတ်နိုင်ကြောင်းပါ
သိရသဖြင့်... ပွဲကြီး
ကောက်တည်းရာ မရ
ထိတ်လန့်နေသည်...

သူ့ဘယ်လိုမှ အိမ်မပျော်
တော့သဖြင့်... အိမ်ဆုံးထဲမှ
ထွက်ခွာ... ဘုရားဆီရှေ့မှာ
ငိုက်လှောင် လှိုင်နေလျက်
၏... ထိုအခါမှ...
အကြောက်တရား မဖြေ
ပျောက်သွား၏...

သူ့အိမ်မက်ကို သမီးအား ငြိမ်ငြော့ဖြစ်... သမီး သိလျှင် အာရော်ဝေးတွေ ပျောက်ဆုံးသွားမှာ သူ့မို့-ရသလည်း...

သမီးနှင့် သူ့က ဘာဝလှတွေမို့ မိတ်ဆက်-ရဲ့စရာတွေ အားလုံး သူ့တစ်ယောက်တည်း... မီးစည်း-ခံမည်ဟု... ဆုံးဖြတ် လျှင်ကမ်း... ..

ငြိမ်မက်ခဲ့ရသလည်း အိမ်မက်ကို သတိ လေးချက်ဟု မယူဆဘဲ... စောင်းထွင်း အိမ်မက်ဟု သဘောထားလျှင်ကမ်း... မိတ်ဆက် သက်သာရာ ရ၏... ..

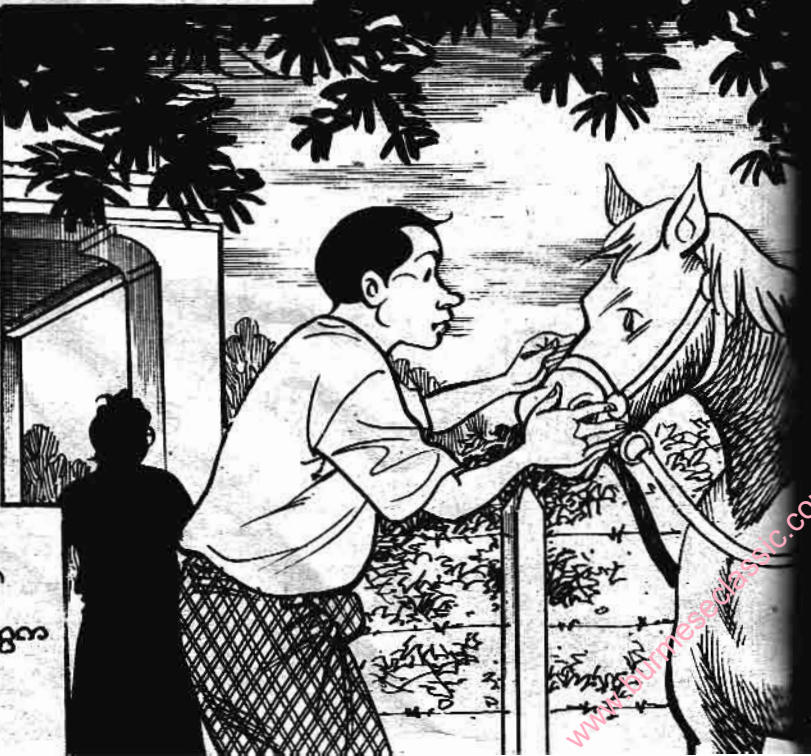

မိတ်ဆက်သွားတော့ မြို့ကုန်မှာ-ရှင်သန် ရပ်တည်မို့ ဘာလွှင်လျှင် ကောင်း-ခေလဲ ဆိုတာ... ဆုံးစားသလည်း... ..

တောင်းစားတာကလွဲပြီး ဘာမှ မလုပ်ဘူးဘဲ ဗွဲကြီးအတွက် အလုပ်အကိုင် အကြောင်း စဉ်းစားရတာ ခက်ခဲလွန်းလှ၏... ဤကဲ့သို့ မရဘဲ ခြံထဲဆင်းပြီး ထမ်းလျှောက်နေလျက်ပါသည်... ---

ဟိုဒီ လေးရင်း ဘေးရင်းကပ်ခြံမှ... မုတ်တော်အိမ်လေးကို ဖြင်မိသည်။

အိမ်နီးချင်းများကို မိတ်ဖွဲ့ဖို့ အကြံရပြီး ခြံစည်းရိုးနားကပ် သွားလျက်၏... ခြံနီးချင်းမိတ်ဆွေက ဖြင်လှည်းဘဝားဖြစ်သည်...

အဖွဲ့... ချွတ်ထား...
သော... မြင်းကို
အစာကျွေး...
ရေပိုက်နေ၏...

ဟုတ်ကဲ့...
အနားကပ်လာသည်...

မြောပါ ဆီဗျာ
ဘာကိစ္စများပါ
လဲ...

ဟို...
ဟိုကွေ့...

တစ်ဖက်လျှောက် ကျိုးခွံပေသာ အမှုအရာ
နှင့်... တစ်ခြားပေ... ဆက်ဆံလာ၍...
ဗွင်္ဂါး... မနေတတ်၊ မပိုင်တတ် ဖြစ်
သွား၏... အေးပေ... ချစ်နိမ့်မှာ သူက
သူငွေ... ကြီး... ..

ရေခွက်... မြဲခင်းကပ်
ထောက်ဆိုတော့ မိတ်ဖွဲ့ဆို
လို့ပါ... ကျုပ်နားမည် ဗွင်္ဂါး
ဒီအိမ်ကို ဝယ်ပြီးမြောင်း
လာကြတာ...

ဟုတ်ကဲ့ပါ
သူငွေ... ကျွန်တော်
နားမည် လှပေပါ...
မြင်း... အဖွဲ့...
ပါကယ်...

အေးဗျာ
ကျပ်တို့လည်း ခြေထိုး
လာပါစေ ဆိုတာ... အထိ
မိတ်ဆွေ မရှိနဲ့... ယောက်ျား
ဖြစ်နေတာ...

ခင်ဗျားက...
ခြင်းလှည်းယာမားဆိုတာ
ရန်ကုန်ကို နှစ်စဉ်...
ကျပ်တို့ နယ်ကခြေထိုး
လာတာဆိုတာ... မြို့ထဲ
ကောင်... ဆေးကောင်... တတ်သနဲ့...

ဟုတ်က
ဘာများ ကျွန်ုပ်ရ
မလဲ ခင်ဗျား...

ဟုတ်က...

ကျပ်... ခြင်းလှည်း
ငှားမယ်ဗျား... မြို့ထဲ
ပြီး... လျှောက်ကြည့်
ခင်လို့...

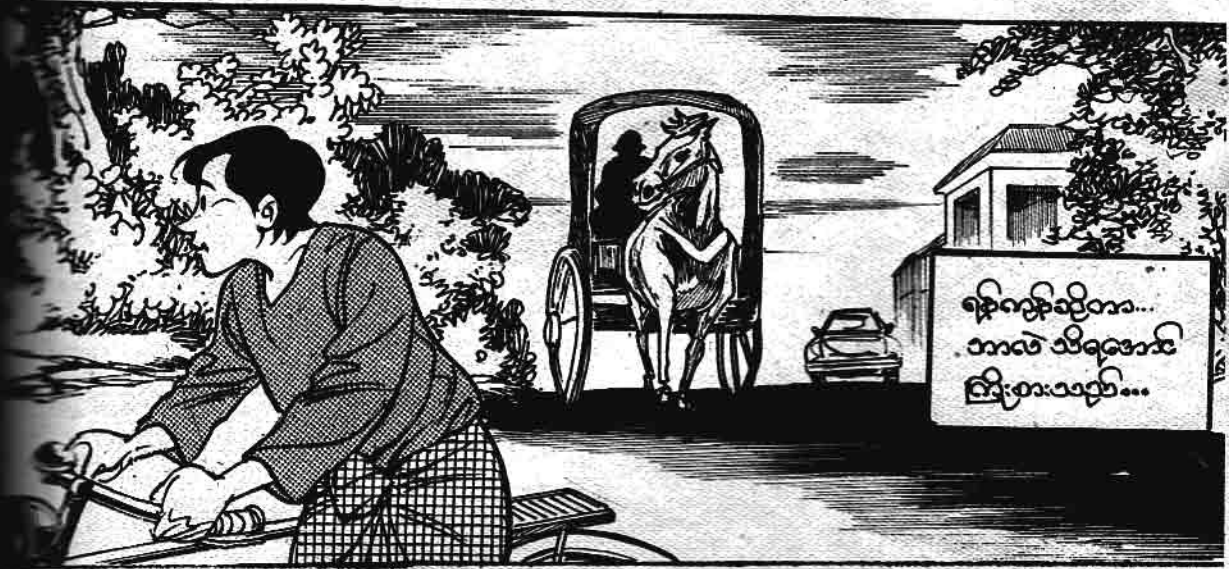

ခုဒါကယ်
ခင်ဗျား... ကျွန်တော်
ပို့ပေးပါမယ်...

သမီးကို ပိတ်ချလောက်ချ ဝားပဲ့ဖြူ လှပေ၏ ဇာတ်လမ်းနှင့် ပွဲကြီး တိုင်းဆန်းလှည့်သည်...

ရန်ကုန်ဆိုတာ...
ဘာလဲ သိရအောင်
ကြိုးစားသင့်တယ်...

လှပေက...
ရန်ကုန် ရှာဖွေ
ကြည့်ရအိ...
ပွဲကြီး မေးသမျှ
ချက်ချက်ချာချာ
ဖြေနိုင်သင့်တယ်...

ဆေးဝါး... ဘက်တီးရီးယား... တာရှေ့မှ... ထင်မြင်... ကျန်းမာရေး...
ဝင်၍ စားသောက်ခြင်း စကား ပြောကြားသည်...

မှိုင်းမှိုင်း ပြောရစဉ်
ကျွန်ုပ် အာရပ်လုပ်ချင်
တယ်... ရန်ကင်းမှာ...
ဘာပီးပွားရေးကောင်း
မလဲ...

မင်းရဲ့...
ထင်ကြံချက်လေး
ပြောပါဦး...

အခု... သဘောကြီး
စပ်နေတဲ့ ဘက်တီးရီးယား...
ပါလိမ့်နဲ့ ဒီအရာတွေကို စေတနာ
ချက်နဲ့ ပါဠိ အသုံးပြု
လုပ်ငန်းတွေ ပြုလုပ်
လာပြီလေ...

အေး...
ဟုတ်ပဲ...

ဒီတော့ ဘာပီး...
ပွင့်မလား... ဘာပွင့်မလား...
ပျော်ပွားစရာ ပွင့်မလား...
မြင်း... မလား... အာရပ်
အာရပ်ဖြစ်တယ်
အသုံးပြု...
အသုံးပြု...

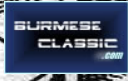
မြင်းရွေးတယ်
ဆိုတာ...အားလဲ...

မြင်းပွဲရှိတယ်လေ
သုဋ္ဌာရဲ့ မြင်းကောင်း
မြင်းသန်ရွေး ကျောင်းကို
ကောင်းကောင်းရှာပြီး...ပွဲသွင်း
တာ...စီးပွားဖြစ်တယ်...

သုဋ္ဌာ
တော်တော်များများ
ဒီလို လှုပ်ကြည့်တာ--
လောင်းကစား
တစ်မျိုးပေါ့...!

လွှာပေ ခြောသဏ္ဍ နားမလည်တော်လည်း
ပွဲကြီး ဟန်ကြယ်ဖို့လှုပ်ရှား သိချင်ပေတော်
ဆောင်နေသလည်း... ..

သမားစားနိုင်
ထဲကပ် ပြောစမ်း
ပါ...လွှာပေရော...

အင်း...ကောင်းရောင်း
ကောင်းပယ်ထဲကဆို
ရပြီလောနဲ့... အဲ...!

ဘာပဲကား
ထောက်လောင်း...စစ်
လက်ကျန် ကားကြီးတွေ
ထောက်ပြီး ဆိုရဲ့သလည်း
ပွဲလေးတာပေါ့...!

ဟေ...ဟုတ်လား
အဲဒါ မေ့ပြန်သေး...

စစ်ကျန်ကားတွေကို
ပုဗ္ဗိးကားအဖြစ် ပြောင်း...ကား
အာဟင် ထပ်ပြီး...ခရီးအပညာပို့တဲ့
လှိုင်းကား ထောက်ကား...သူငယ်ရဲ့
သူငယ်ပုဗ္ဗိး ကိုဦးစားပဲ...

အေး...အဲဒါ
မေ့ပြန်သေး...

ဒါ့အပြင် ဆီဖက်ကို
ဆပ်ပြာစက်ကို ထောက်ကားပညာ
သမားအာရုံစိုက် အာရမ်းအနီးရှိလို့
ကလေး... ပညာစရာတွေ
ကပ်ပုံနည်းပါ သူငယ်ရဲ့...

BURMESE
CLASSIC

အေး...ဟုတ်ပြီ
ဆီဖက်နဲ့ လှိုင်းကား
လိမ္မ စိတ်ဝင်စားတယ်
ကွာ...အထက်အပူပူပူပူ
ရှာပေးစမ်းပါ...

ဟုတ်က
စိတ်ချပါ
သူငယ်...

ထူးတစ် အဆက်အသွယ်
နှင့်... တစ်လအတွင်း ဖွား
ဖွင်း ဘဝကံကား နှစ်စဉ်
ပိုင်သည့် အံ့နာဖြစ်လာ၏...

နားကားအသင်းဝင်၍ ရန်ကုန်မြို့လယ်မှ ကမာရွတ်အထိ ပြေးဆွဲ၏... ငွေဥပါးတန်းကလေးစဉ်
သလို... ရန်ကုန် ဘက္ကော့တိုက် ဂြိုဟ်လည်း ဝိုင်းကားသိဉ်းက အာလုပ် ဖြစ်၏... ..

ဦးလော့ ဟိတက် လောင်းရန်
လေ့လာ စွဲစမ်းသည်... အာလုပ်
လုပ်နေရတော့... အာတိတ်က
အာကြောင်းတွေ... မေမေ
ပျောက်ပျောက် ဖြစ်သွား၏...

အင်္ဂါရုံ ဖြစ်နေရာ ရှာရ...
စက်ပစ္စည်းများ ဖွားပစ္စည်း
ပဲ နှစ်စဉ် စုဆောင်း
ဆိုလေ့ရှိရမည်... ဖွဲ့စည်း
မအားလပ်တော့ချေ...

ထက်ညီအစ်ကိုတွေ အိမ်ထောင်ရေးမှာ သမီးပါ အသက်ကလေး အော်ဟစ်သံ
ကြောင့်- ဗွဉ်း သိပ်နိုးလာ၏... ..

ဗွဉ်းရိုက်စိတ်နှင့် သမီး အခန်းသို့ အပြေး...သမီး ထွက်လာတာနှင့် ဆုံ့သည်။...

သမီး... သမီး
ဘာဖြစ်လဲ... သူ့ဦး
ကပ်ပေးလား... သူ့ဦး
ပေးလား...

သမီးက... သူ့
အင်္ကျီပေးပြီး
ချိုက်ကြီး... ဝတ်
ငုံ့သည်... ဗွဉ်
ရယ်...
မီး... ကောက်
နေဦး...

ဘာဖြစ်လဲ
ဆိုတာ လျှော့ပါဦး
သမီးရယ်...

သမီးကို
ဖွဲ့ပေး... တွေ့လာခေါ်
နေကြတယ်... ဖေဖေ
ဘုရားကျန် ဖြစ်လွယ်ရ
မယ်လဲ... အဟင်... ဟင်

အဖို့ ဗိုလ်မှို ထိတ်လန့်သွား၏... ဗွတ်သားကို သတိပေးမှတ် သမီးဆီသို့ပင် ရောက်လာ
အဖို့ အဖို့ ဒီအဖြစ်က... အိပ်မက်ဆိုး မဟုတ်နိုင်တော့... ပွဲကြီး ကြောက်နေသော်လည်း
အဖို့ကို ဒုက္ခပေးလျှော့အပ်...

BURMESE CLASSIC

သမီး... အိပ်မက်
ဆိုးတွေ မက်တာ
ဖြစ်မှာပါ...

အိပ်မက်မက်
တာတော့... ဗဟိုပါကယ်
အပေး... အပေးမဲ့ အိပ်ရာက
ထပြီ... ရေသောက်နေ
တုန်းမှာ... ဗွတ်အသက်အစား
နဲ့... လူပွဲပွဲပေးအက်...
အခန်းထဲဝင်လာတာ
လို့...

သမီး မျက်စိနဲ့
ထပ်အပ်တွေတာ
အပေးရဲ့...

ဟင်... ဒါဆို
အခု... သူတို့
ဘယ်မှာလဲ...

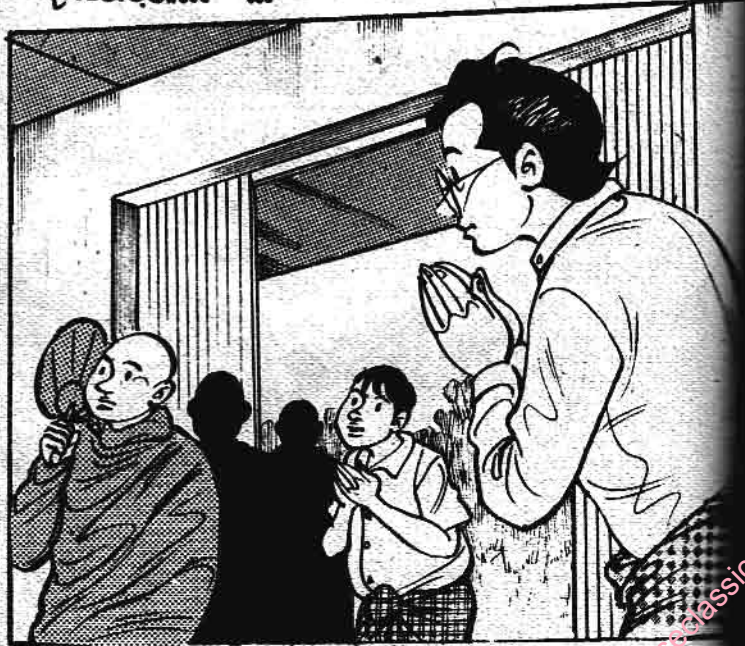
မြေတော့ဘုရ
အပေး... သူရဲ့စာရွက်
ထိုင်လို့... ဖျက်ခနဲ
ဖျောက်သွားကြ
တယ်...

www.burmeseclassic.com

အပယ်ရတနာက တစ်ယောက်
တည်း... မိမိတို့ထောင့်တည်း
သဖြင့် အိပ်ရာများ တွေ့၍
တုရားခင်းတွင် မြင်ထောင်နှစ်လုံး
ထောင်ကာ အိပ်ကြရသည်။

လျှော့တစ်ညလုံး အိမ်ကြီးအတွင်း လမ်းပျောက်သံများ
စားလှ လက်နက်ချင်း ထိခတ်မိသည့် အသံများ အထက်
မမြတ်... ကြားနေရသဖြင့်... ဝားအဖနှစ်ယောက် ဝှက်ဝှက်
မိုလင်းခဲ့၏... ..

နောက်ဆုံး မိမိတို့ထောင့်တည်း... လှပေအား...
သံယာဇ်... ဟိန္ဒိုးရသည်... ..

အညွန့်အနွယ်ကင်း
အနုစိတတရားကို
အခြားအသွား
အခြားအသွား...

ဆရာတော်များ ငြိမ်ငြိမ်းသွား
သတင်းနှင့်... ဖန်တီးချက် ဖန်တီး
ငြိမ်း... ဆန်မင်း ဖောက်ဖောက်
တို့ဖြင့်... ကပ်အိမ်ဝတ်ကို
စည်းချက်ထားလျှင်ကိန်း...။

ဘာများ...
မိတ်မဟုတ်စရာ
အိမ်ထဲမှာ...

BURMESE
CLASSIC

ဘာမှတော့...
မဟုတ်ပါဘူး အာရုံကြော်
အာရုံနှင့် နည်းနည်းနည်းနည်း
လျှို့ သမီးက ထပ်နေ
တယ်လေ... ဒါကြောင့်...
မိတ်ခွင်းသွားအောင်
တရားနာလျှင်ကိန်းတာပါ...

အလှူပေး
အလှူပေးကို
အိမ်ထဲမှာ
အိမ်ထဲမှာ
အိမ်ထဲမှာ
အိမ်ထဲမှာ
အိမ်ထဲမှာ
အိမ်ထဲမှာ
အိမ်ထဲမှာ
အိမ်ထဲမှာ
အိမ်ထဲမှာ

ဖြစ်စဉ်ရင်
ဒီရက်ထဲမှာ မင်းတို့
မိသားစု... ဒီမှာလာပြီး
နေပေးကြပါကွာ...

သွယ်တို့ မိသားစု ကလေးများပါ ခေါ်၍ ပြောကြားလေသည်... အပယ်ရတနာ သိသိသာသာ အကြောင်းပြောသွားတာ ခြင်္သေ့ရဲ့ သဘင်... ..

လက်ဝါလော အတွက် စိတ်ဖေားသွားပေးလေသည်... ဖွဲ့၍... ရှင်တို့ ဗလော အစုအဝေး... ..

BURMESE CLASSIC

ဘုရားကျန်အဖြစ်... ကြီးပွားလာတာကိုယ်လောက်... နှုတ်ထွက်ခဲ့တာများပြုလားဟု... တွေးမိသ...

သို့ပေမာ ဗဟိုတရား နာကြားပြီးဆိုမှ လက်ပတ်အတွင်း ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား ထပ်မံဖြစ်၍... အားလုံး စိတ်ဖေားခဲ့ကြရ၏...

သမီးကို လှပေ၏
ခန်း ဝေဟာ သမီး
အားတို့နှင့်...ထားခဲ့
ပြီး...ပွဲကြီး ဆီတက်
ထိစွ အခြားသက်ဖို့
ကြိုးစားသတည်း...

အားတို့ကလေးများကို မြင်လိုက်
လှပေ၏...ကလေးများနှင့်...ကစားနေတာ တွေ့၍...မိတ်
ထင်သွား၏...

ဖျော်ရွှင်စွာ လောကဉာဏ် ပစ်ပေါက်သစ် ကစားနေတာ ဖြစ်တော့လည်း မတားရက်...ဖျော်ရွှင်
ရရှိက ဖျော်ပါစေပသော...တွေ့ပြီး ဝှက်ထားလိမ့်ကလေး... ပွဲကြီး အိမ်ထဲပင်မို့...ဟန်ဖြင့်
စဉ်မှာပင်... ..

ဟာ...
မကြီး အိ
ပုံသွားကြီး...

လှပေ၏
သားလေး
အေးအံ့ကြောင့်...
ပွဲကြီး...အထိက
ကလေး...လှည့်
ကြည့်မိသတည်း

ဒီလယ်ရတနာအား ဗုဂံသား
သုံးယောက်က ချုပ်နှောင်
ဖမ်းဆီး၍... ကောင်းကင်ခရီး
နှင့်... ခေါ်ဝံ့ပွားတာ ခြင်္သေ့ကို
ရရှိ... ပွင့်လင်း ဆောင်းကတည်း
ရာ ရေ ခြင်္သေ့၏...

လှပေလို့ မိသားစုကတော့ ဗုဂံသားများကို ခြင်္သေ့ရဟန်းမတို့... သို့ကြောင့်လည်း... မို့ပေါ်
ပျံသွားပြီဟု ခြောက်ခြား ခြင်္သေ့... ခက်ခက်ခဲခဲ မွေးမြူစားဆီရသည့် သမီးလေးကို ဆွဲ၍
ရတော့မှာလား...

သမီးကို ခေါ်ဆောင်သွားရာနောက်သို့ ပွင့်လင်း ခြင်္သေ့လျှောက်သည်...

သမီး... သမီး...
အပယ်ရတာနာ
သမီး...

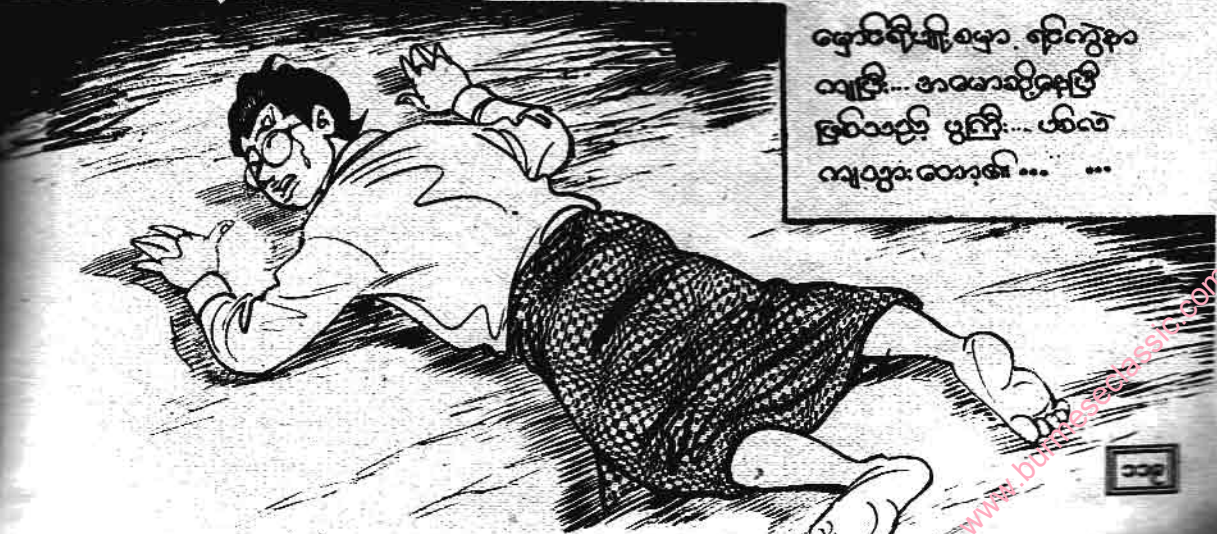

တခြောက်ခြောက် ဟစ်ခေါ်ရင်း ပွဲကြီး ပြေးလွှားခဲ့တာ
မည်မျှ ခရီးပေါက်ခဲ့သည်မသိ... ဝမ်းကြွားထဲ ထဲရောက်
ပျောက်ကွယ်သွားသော အပယ်ရတာနာကို လွှဲမတွေ့
ရတော့... ...

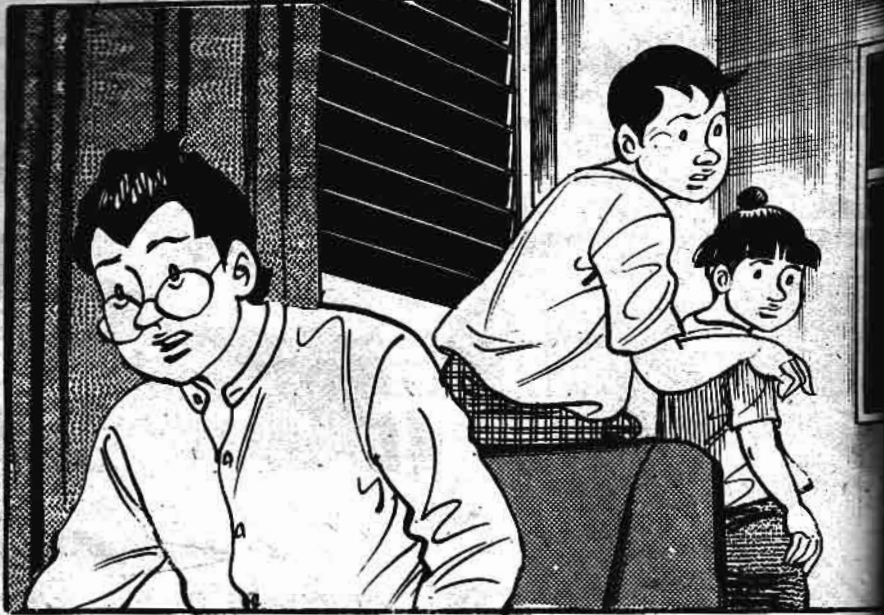
သမီးပျောက်ကွယ်
ရှာကာ... အခုလို
ရှစ်ချက်နာသလို...
အာဗြေ: အာဗြေ
ခြေဆန့်၏...

မှောင်ရိုးချိုးစရာ ရင်ကွဲနာ
ထူးခြား... အသေဆုံးနေပြီ
ဖြစ်သလိုပင် ပွဲကြီး... ဟိတ်
လျှာသွားတော့၏... ...

လှပေ ဖြားဖွင့် ဖြစ်သောအခါမှာ အတွင်း ပွဲကြီး စိတ်ဖြူရေးက
လာသော်လည်း ဘာစကားမှ မပြောဘဲ ကြောင်တောင်တောင်ဖြူ
နေသည်...

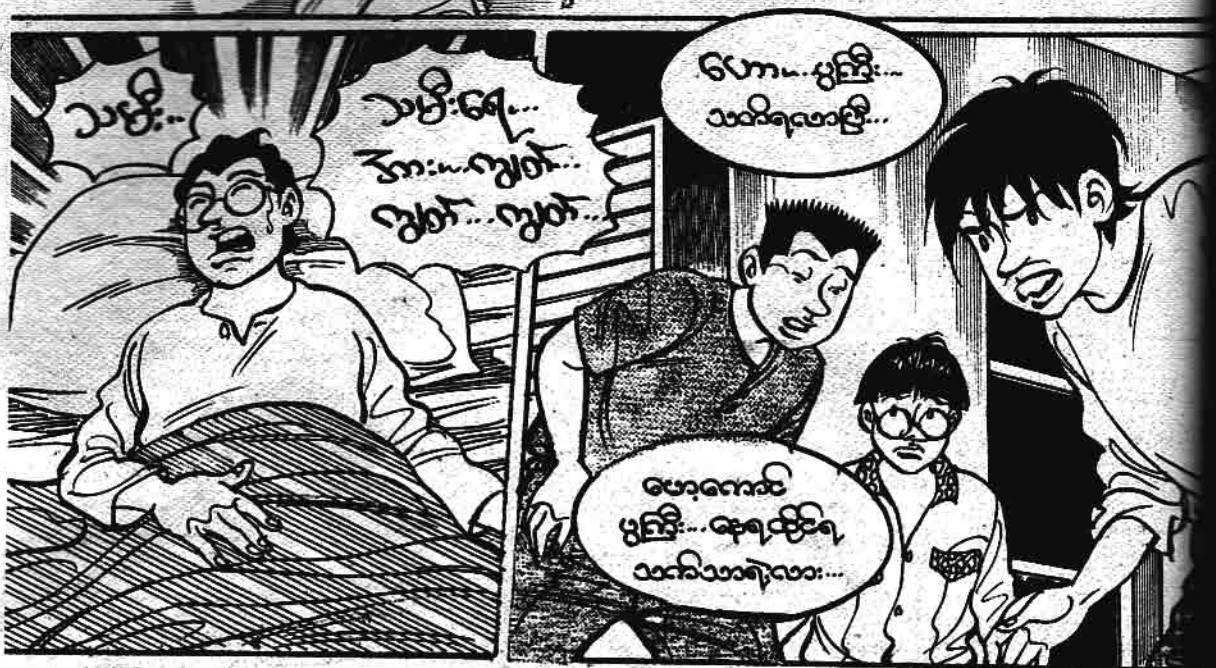
ပွဲကြီး အစားလည်း မစား စကားလည်း မပြောဘဲ ဝှက်တုတ်သာ
ထိုင်နေသည်...

ဖြူးကြောင်ကြောင်နှင့် ကြောင်စရာရည်
ဖြစ်နေသော ပွဲကြီးကိုလက်ဖြီး လှပေတို့
မိဘားစုလည်း ဖြစ်ဖြေ့သွားကြ၏...

ပရိယတ္နိ ပုဒ်

ပွဲ... သက်ရလော့ဦး... သက်ရလော့ဦး... သက်ရလော့ဦး... သက်ရလော့ဦး... သက်ရလော့ဦး... သက်ရလော့ဦး... သက်ရလော့ဦး... သက်ရလော့ဦး... သက်ရလော့ဦး... သက်ရလော့ဦး...

ဟင်... ဗုဒ္ဓက
ထွက်လို့လာကွာ...
အင်အားတွေ ငါ့အဖို့
အေးကို အမ်းပေါ်
သွားကြတာ...

ဗုဒ္ဓကို
အမ်း ပေါ်ထိန်း
လောက်သွား ခြို
လာ...

ဆရာတို့ သွား
ပေါ်ကွာ... ဒီကောင်ရဲ့
အားရ... ကျွန်ုပ်... ငါတို့
အဖို့လို့ ရန်ကုန် ဖြစ်ရ
မို့... မထိတော့ဘူး...

မပေါ်နဲ့... ငါ
ဘာမှ မဖြစ်ဘူး
မလောက်ဘူး...

ငါတို့တွေ
အင်အား ဖုံးဖွယ်
လာတာ... အမ်းတို့က...
မို့လို့ မဖြစ်နဲ့...
အမ်းပေါ်... ကဲ...

ဟား...တော်သေး
တာပေါ့ကွာ--မင်းရဲ့ မိခင်မို့
တွေ့...ကောင်းသေးတယ်
နော်... အကဲခတ်မယူက်သေး
ဘူးပေါ့...

ဟာကိစ္စနဲ့
ငါက အကဲခတ်မယူက်ရ
မှာပဲ...

သိသူးလေကွာ...
မင်းက အပယ်ရတာနဲ့
တနေလို့... ဂေါက်သွား
ဗြဲလားလို့...

မဂေါက်ပါဘူးကွာ
ငါတက်လစ်နေတဲ့အချိန်မှာ...
သိပ်ဆန်းကြယ်မိပြီး သနားစရာ
သိပ်ကောင်းတဲ့ သားအဖ
နှစ်ယောက်အကြောင်း ချစ်ခင်
ကြည့်ရသလို မိန့်ခြင်
နေမိတာကွ--

ဟေး...

အဲဒီ ကာလအထိ
ထိမ္မာ ငါက သူ့ရူးလွန်
သူ့ကောင်းစားကြီး... ..
အပယ်ရတာနာက ငါ့ရဲ့
သမီးလွှဲ...

ပွဲကြီးမာ ကောင်းဆိုးရွဲကြောင့်... သူ့ပယ်ရင်း တစ်ပိုင်း အာရုံစိုက်
သွားကြသတည်း... ..

ကဲဒါလွှာ အခု
ဆေးရုံက ဆင်းလို့ရ၊
လေး မေးကြည့်ကြည့်
ငါ တို့ကယ် ဖြစ်ပြီး
နားရပါပြီ...

ဆရာတို့ လာစစ်ကြည့်ပြီး လေးကဆေးပေးကာ ဖြစ်လို့ရပြီဟု
ဖြောမ်း... ပွဲကြီးတို့ အားလုံး ဖြစ်ပျက်သွားကြသတည်း... ..

သိရိပစ္စယာလဒိုကယ်မှ...
အာဆိုးတစ်ခန်း အတွင်း
ပွဲကြီးတို့ ဘော်ဒါ
တစ်သိန်း ခုစည်း
ရောက်ခဲ့နေကြ၏...

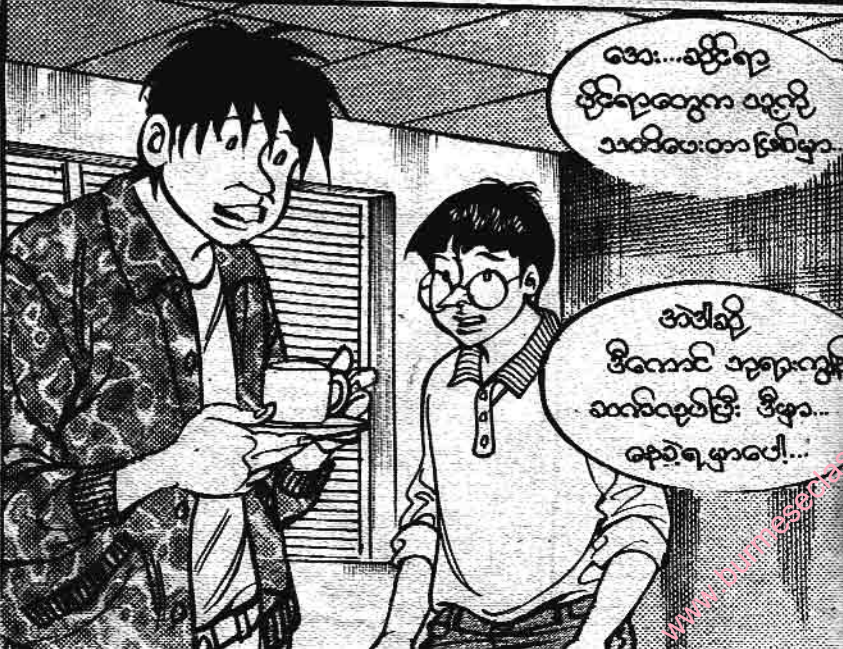

ပွဲကြီးက သူ့သတိလစ်နေတဲ့
မုန့်နှင့် ကြည့်ရသလို ဖြစ်တွေ
ပဲရသော ဇာတ်လမ်းအား
ဖောက်ဖျက်ချသွင်း... ..

မိုးလွန်တို့ ပါးစစ် ဇာလောင်းသားနှင့် နားထောင်နေကြ၏...
ဇာတ်လမ်းစဉ်အား မိုးလွန်က... ..

ဒါဆို...
အာပယ်ရောနာပွဲကြီး
က...မင်း...ဗိုလား...

ဟေး...ဆိုရင်
ဆိုရင်တွေက သူတို့
သတိပေးတာဖြစ်မှာ...

အဲဒါဆို
ဒီကောင် သူ့ရောကွန်
ဆက်လုပ်မိပြီး ဒီမှာ...
နေခဲ့ရမှာပေါ့!...

ပေါက်တက်ကာရ
တွေကွာ... ငါက စာသိပ္ပံ
ဘုရားကျွန်ုပ်လုပ်ရ
မှာပဲ...

အပိဘုရားတွေကွာ
ဒီကျွန်ုပ်စာတွေကွာ ကာမ္ဘာ
ပျက်စွ ကျွန်ုပ်မှာပဲ အင်းပဲ
ဖြောတာလေ...

ငါက... ငါ့အိမ်မက်
ကို ဖြစ်ဖြောဖြော
အိပ်...

အားလုံး တွေတွေလေးလေး စဉ်းစားကြစို့...
သနိုးရေခဲက...

ဒီလဖဲ အင်းရေခဲဖြိုး
ဖြစ်ကျတာက... အပယ်
ခုနာနာမှာ ဖြစ်ခဲ့တာလေ...
ဒါ... တို့ကိစ္စိတိတာလေး ပဉ္စာနိုး
ဆက် ခြုံလို့... သတိပေး
တာလေး... ဘယ်ဖြောလို့
ခုမလဲကွ...

အင်း... မင်း
တယောကောလို့
တတ်ရလား...

တောင်းစားပြီး
နေချင်လည်း နေချင်ပါ
လားကွာ သူတောင်းစားမ
ချော့ချော့လေးနဲ့ ဖူးစွာသိပ္ပံ
လည်း... သိပ္ပံမှာပေါ့...

တစ်ယောက်တစ်ယောက် ဦးထုနေကြတဲ့အဖြင့် ပွင့်ပြီး တင်းလေးပြီး
တောင်းပေးနဲ့ ဖတ်ပေးကလေးပါ... ..

မင်းတို့ဟာ တောင်းစားဖို့
ပြင်ဆင်ထားလို့ကိစ္စာ ငါတော့
မနက်ဖြန် ဇွဲဝင်းလည်းနဲ့
ဘုရားလည်းဖူးဖို့ စီစဉ်
ပြီးပြီ...

တောင်းက
ဒုက္ခရောက်
သက်သာချေလား...

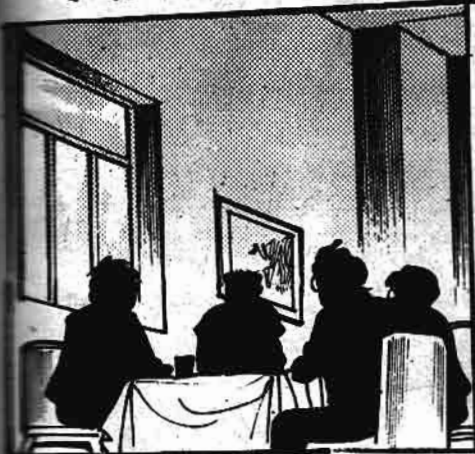
သက်သာပါ
တယ်ကွာ...မဖြစ်
စလောက်လေးဟာ...

ဒါဆိုလည်း
ပျော်ပျော်ဇေးဇေး
ဘိယာသွားကပ်ကြ
တာပေါ့...

ဒိဗ္ဗကော...
လက်စီရို...

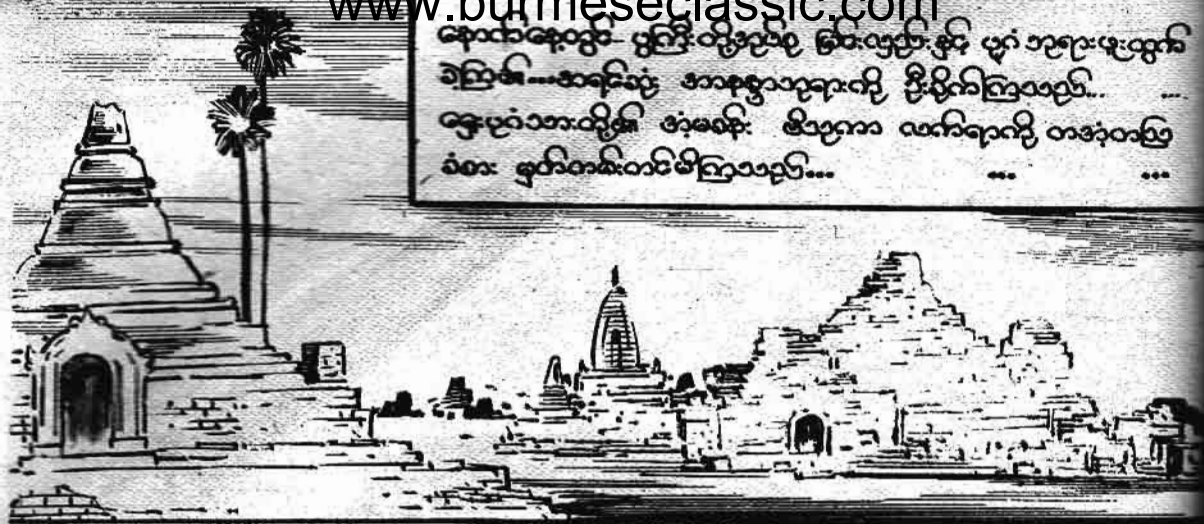
ရွှေကြီးကို စည်းစိမ် ဟိုဘယ်ဗျ ဘားခန်းတွင် ဝိယာသောက် ခြင်းကြား... သူငယ်အားလုံး ကုန်ပျံ့တာ ထည့်ထိုင် ကောင်းဘားများ ဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံးနှစ် စာပေးခွဲ ငြီး၍ အပန်းဖြေခရီး ထွက်လာကြခြင်း ဖြစ်သည်... မိဘများကလည်း ဝက်စိုင်းသွားစွာ ဟိုဘယ်တွင် ကင်းငြိမ်း အကြောင်းကြားစွာ ပျော်နေကြခြင်း ဖြစ်၏...

မှတ်ဗျာပဲ သောက်သောက် ချိကုန်မှတ် သောက်သောက် ဝိယာကတော့...
ထီးရွှေကြီး ဖြစ်တော့သည်... ..

နောင်နေ့တွင် ပွင့်ပွင့်တို့သည် မြစ်လှည့်နှင့် မှတ်တမ်းဇယားတွင်
ခံရမည်... အခင်းသို့ အာရုံစူးစိုက်ရန် ဦးစိုက်ကြသည်...
နေ့စဉ်သာလျှင် ဇာတ်ကား ဖတ်ရှုရန် ဝတ်စုံတင်
ပံ့ပိုး ထုတ်ဝေနိုင်မည်ကြောင်း... ..

ဦးတော့ ဘုရားရေးသားတွင် ဇာတ်ကားရ ဖတ္တည်းများ ဝယ်ယူသည်...

အဖိုးအခါက မနေ့စဉ် မပိုင်နိုင်... သူ့လောင်းစားအကြီးကို ဇွတ်ဆွဲပေးကမ်း လှူဒါန်း၍...
လုပ်စေခြင်း နှစ်သက်၏... ..

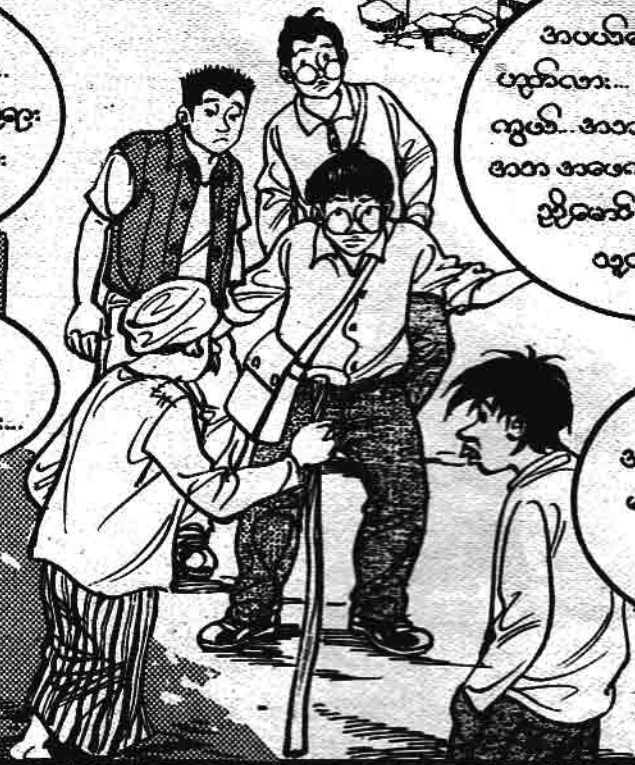

ဒါဆို ရွှေမိ
ဆောင်းမိတွေပေါ့...
အဲဒါ ဟိုကုန်းက သူတို့
သွန်း သူတောင်းစား
တွေထဲမှာ...

အပယ်ရတာနာ
ပွဲကြီးကြိုတာများ...
အဲဒါ ကြားဖူးလား...

အပယ်ရတာနာ ပွဲကြီး
ဟောင်းလား... ကြားဖူးတာပေါ့!
ကွမ်း... အဲဒါနာမည်က ညိုသစ်
အဲဒါ အဲဒါက ညိုသစ်...
ညိုသစ်နဲ့ ပွဲကြီးက...
သွယ်ရင်းက...

သူနာမည်က
အပယ်ရတာနာပွဲကြီး
မဟောင်းဘူး...
အပယ်ရတာနာက
သူ့အမိ...

သုတ္တံတောင်နဲ့ အဲဒါအပို စကားကြောင့် ဆက်လင့်ပြီးကုန်ကြပေဦး...

လွတ်လပ်ရေး
ရတဲ့နယ်မှာ သိန်းထိ
ပေါက်ကြီး ဗွားက
ပျောက်သွားတာ...

ပွဲကြီး ကပေမာင် ၁၃၁
ဆောင်းများနှင့် ပြေး
ထွက်သွား၍ မိမိနှင့်
တို့-ပြေးလျှောက်ကြရ၏-

ပွဏ်းထို သူ့ရဲ့ ဆက်ဖွဲ့နေသောထဲမှာ တက်ကြွ နေ့ခင်းခြင်း ချိတ်တော့... ဗွန်နွန် ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်သေး ပွဏ်း... ဗွန် နေ့ခင်းသည့်နည်း... ဦးစွာ ဖူးခြင်းဆိုတာ အပယ်ရတာနာသုရည် ဖြစ်၏... ထိုသူကဲ့သို့ အင်အားနှင့် ဖြစ်ပြီး ပွဏ်း ဆေးရုံကောင်းသည်... ...

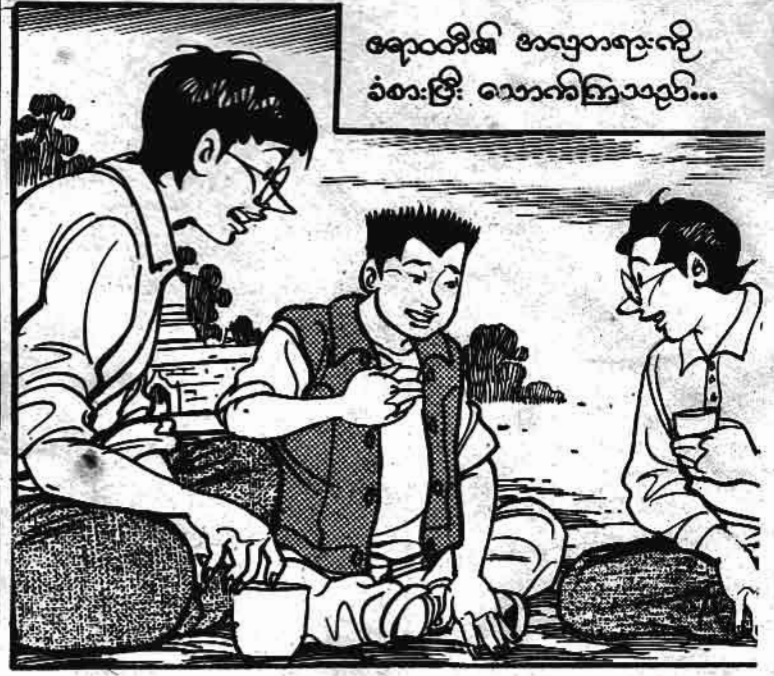
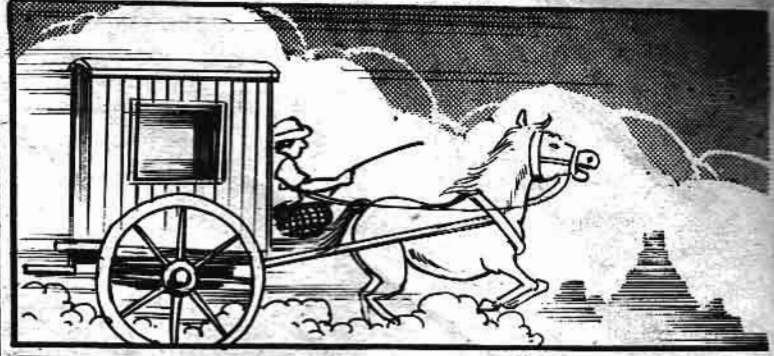

ဒီကိစ္စမှာ မပြင်းပေါက်သည် သတိရက်ကာလမှာ အပယ်ရတာနာပွဏ်းအကြောင်း သူ ဖြစ်မက်သည်... ထိုနောက်ထပ်ကို ဖြစ်ပြောပြချိန်... မှီလွှဲတို့အားလုံး ယိထား၏... ဒီနေ့ကျတော့ သူ့ကောင်းစား အသားညှိသစ်ထဲမှ အပယ်ရတာနာပွဏ်းတို့... တကယ်ပိုခဲ့တာ ယိလွှဲကိစ္စရ ဖြစ်သည်... ...

ဗြိတိန် အကြီးအကုလန်
ထိတ်လန့်သွားသလို...
နိလံတို့လည်း ပေါက်လို့
ခရတာ့... ..

ပွဲကြီး အချိန်ကို အားလုံးက လောက်ခံပြီး ဘုရားဆက်
မဖြူတော့ဘဲ... အခုက အကြမ်း အစုံအလင်ပေးကာ
ခြင်းလွှာနှင့် ခြစ်ကမ်းပဲ လူ့ခွင်းရာသို့ လာခဲ့ကြသည်။

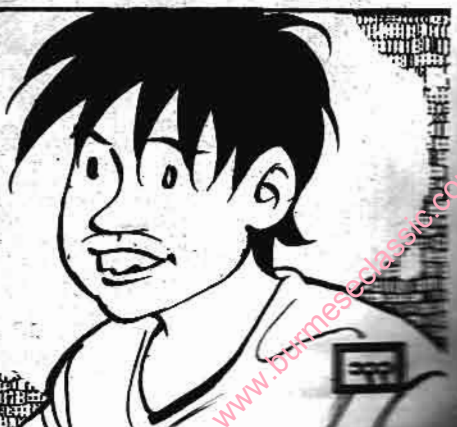

ရောဝတီ၏ အလှူငွားရင်းကို
ခံစားပြီး လောကီကြံသည်...

လက်ရှိ အနေအထားမှ ထွက်ပေါက်ရအောင်...
ပုခြင်းက စကားစသည်... ..

အခုကပြင်း
လောက်ပြီး ငါ့မှာ
နေတဲ့ ကောင်းမယ်
ကောင်းမယ် ထိတ်လန့်
မိုးလုံး...

ပွဲက...
ဖုန်းစရာကြီးကွာ...
တို့တူပွဲ ပုဗျားဘက်...
ဆက်လိမ့်ကြာ
လေး...

အေး...
ကောင်းတယ်

ဆက်စောစော
ထပြီး နှိမယ်...

ကောင်းတယ်ကွာ
သွားဤမယ်... ဗုဗျိုးက
နီးနီးလေး ပေ့တိလား...

နီးတာပေါ့
ကိုမျှည့်တောင်...
ဆုတ်ပြီး မယ်ဝေ့့မိ
ယန်းသွားထက်ပေး
တာပဲဟာ...

ဗုဗျိုးက အခုကိကို ဝှစ်ခန့် မော့ချရပြီ...

ဟေ့ကောင်မိတွေ
ရာခိုင်လူ့ဟားတွေ
အကြောင်း မဖြောစမ်း
ပါနဲ့ကွာ...

ဗုဗျိုး၏ စိတ်ခံစားမှု အခြေအနေကို ဓာတ်ပေါက်ပေး
တော်အများ နှုတ်ခံစိတ်သွား၏... ..

အနီရောင်က ဖြေရာပြောကြောင်း ပြောသည်...

ဟိုတယ်ကြို
ရောက်ရင် မိသားစုမှာ
ကား ရှာဖွင်ထားလိမ့်...

ရာဇဝင်အကြောင်း
ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ
အတ္တ ဟိုးသက်လမ်းထဲ နားမညစ်
ခေးထားတဲ့ လမ်း ရှိကယ်လေ...
ဒီကနေ ပုပ္ပါး အရောက်... မိုဝ်
နှစ်သယ် ဝေးကျင်ဖဲလို့
ကြားဖူးတယ်...

အဲဒါကို
ပြောတာ...

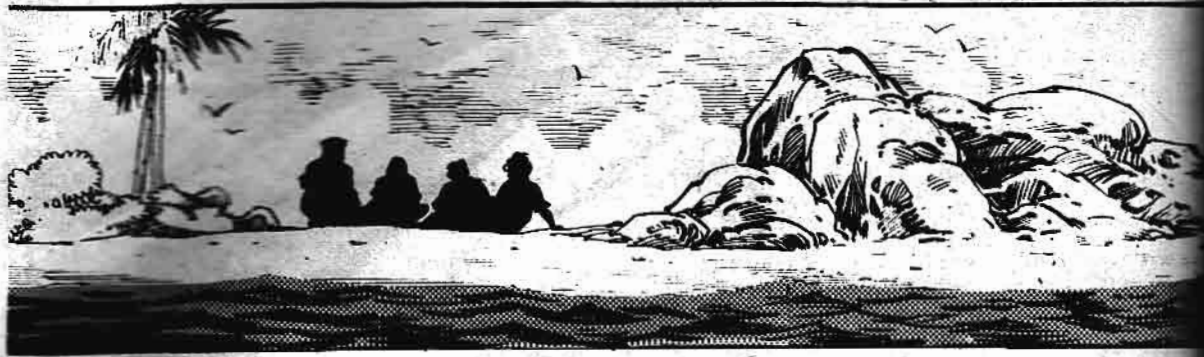
နောက်ငါးနာရီ
ထွက်မယ်...

အိမ်က...

ထွက်ပေးတာရ
သွားသဖြင့်...
ခြင်လန်းလာ
သော... ပွင့်တို့...
ရောဝတ်၏
အလှကို
အရက်နှင့် ဖြည့်
ကြသည်...

ပွဲကြီးတို့ လေးယောက်လည်း ဂျင်ကြောင် ဂျင်ကြောင် ဖြစ်နေပြီ...

အင်း... ဂမ္ဘာတစ်ဝှမ်း
မျိုးထက် တစ်ဆက်ပြီး
တစ်ဆက်... ယောဂါ
ပျက်စီးနေကြတာ...
ရောဂါကတော့...
ဒေး... ဒေး... ပဲနော်...

ဒါကြောင့်လည်း
ထူအိမ်သစ်က...
ရာလတ်များရဲ့ သတိပေးမိ
လို့... တစ်စားသွားတာ
ပေါ့...

မြို့ကြီးတွေအားလုံး ရောဝတီ
နားနာထဲ ရှိခဲ့တာလေ... ဗွတ် ဖင်းယ
အင်းဝ ကနိုးဘောင် ခေတ်အားလုံး
ကို... သူ မြင်တွေ့ခဲ့ရတာကွ...

ဟေ့ကောင်တွေ
ရာဇဝင်စကား မပြော
ပါနဲ့ဆိုကွာ...

ဗွတ်ကြီး ထဟော့ကလိက်ကွ... ရောဝတီ မော်ကွန်း
အနားယထိသွား ဇါး... ..

ဆောရီး
အထိတ်ကို တကုတား
လွတ်ပြီး ပစ္စုပ္ပန်ကိုပဲ...
အဖီရှိုတော့မယ်
ကွာ...

လွန်လွန်တာနော်
တလက်လက်ရောင်ဖြန်
ထပြီး... ဖီးဆင်းနေတဲ့ ရေအားဖြင့်
ပေါ်မှာ တွေ့သတော်တွေ...
နဲ့ ဆန် သွားလာနေကြတာ...
ကြည့်လို အရမ်းကောင်း
တယ်ကွာ...

ဒီမှာ ဝံငါလေ့
ထိပ်မတွေ့သလို
ပဲနော်...

ရေမြိုင်ငါး
မြိုမယ်... ငါးမြိုင်ဝံငါ
မြို့မှာပဲလေ... စီးပွားဖြစ်
လုပ်စားကြတာလား
မပြောတာဘဲ...

ဖြစ်ထဲမှာ
လေ့လျော့ကြည့်
ချင်တယ်ကွာ...

ဆွေငှားလို့ရှင်
ကောင်းမယ်...

ဟိုမှာ
လေ့တစ်စီး...

ဒီဘက်ကို
လာနေတာကွ...

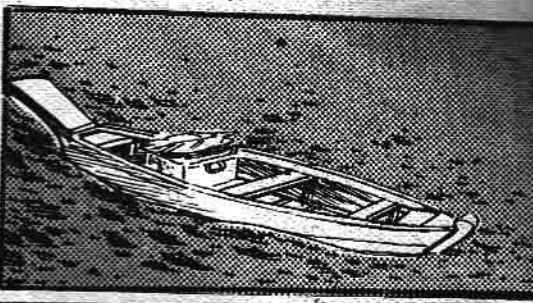
ရှောင်တိ၏အလှ
ကို... စံစားရဦး
ထပ်မှာ ဖြစ်ရာကို
တစ်ယောက်
တစ်ယောက်ဖြော
နေကြ၏... ၁၃၈

ဟင်...လောက
လှော်တာသူလည်း
ပေါ်ဘူး...

သမီး...ဇော် သတိပေးချို့ အာလုံ
ချက်လုံခြုံပြီး အသေအချာ
ပိုင်းကြည့်ကြ၏... ..

က...

သေချာ
ကြည့်ပါဦးကွ...

ကမ်းကိုတောင်
ဆွဲကိနေပြီလေ...ဘယ်သူမှ
ဆင်းမလာဘူး...

ခွင့်တို့အားလုံး အာလုံတကြား ထရပ်လိုက်
ကြ၏...မူကြော်ကြော်ခင် ခံစားမှုတွေလည်း
ပျောက်ဆုံး သွားသည်... ..

မတိုင်မီရက် လေ့ဆီတို့
လေးယောက်တို့ ခြင်တူ
ဖြောင့်သွားမိကြသော်

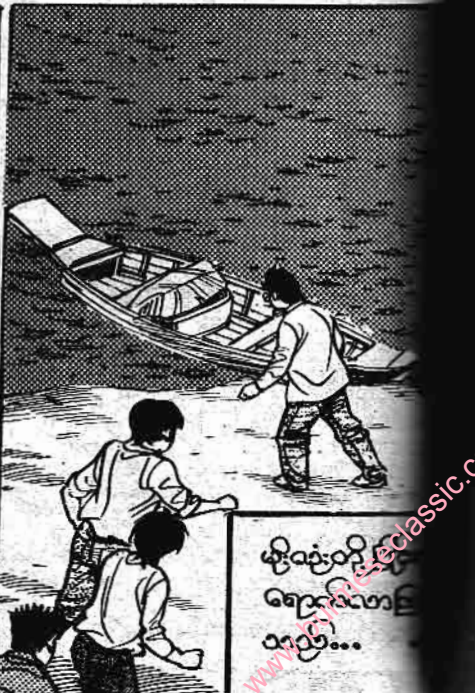
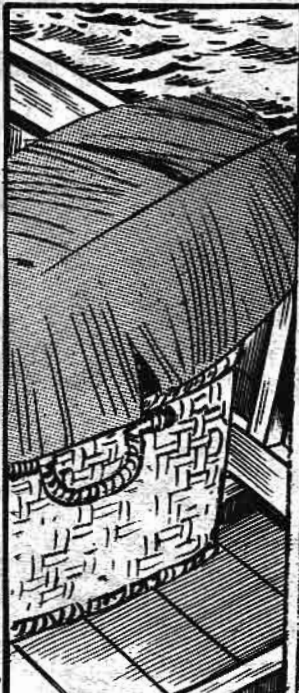
မိတ်ကပ်ခြားလွန်းသဖြင့်...
မှောက်လျက် လဲသုလဲ...ဟပ်ထိုး
လဲသုလဲ ခြင်ကုန်ကြ၏...

လျှောက်ထိုး ပွဲကြီး အစဉ် ရောက်သွားသည်... လေ့ပေါ်တွင်
ငှက်ပျော့ကော် အုပ်ထားသော ပလတ်စတစ်အိတ်ကပ်ခြင်းကြီး
တစ်လုံးကိုသာ တွေ့၏... ..

၁၄၀

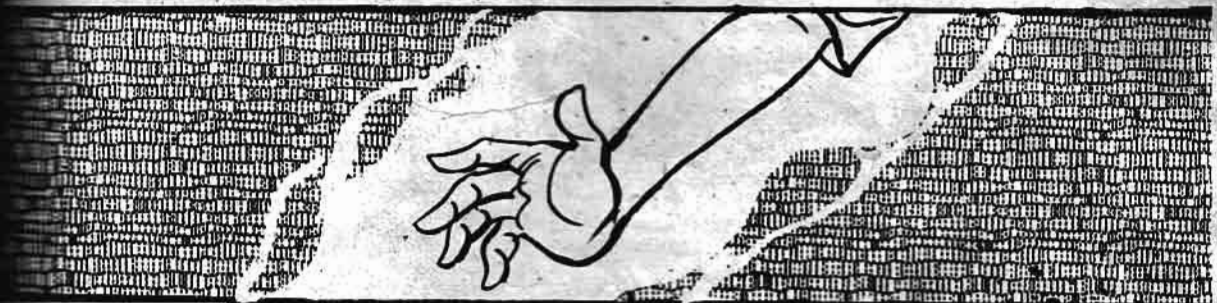
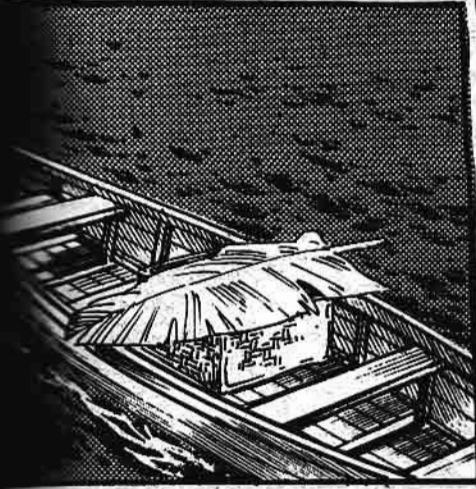

မိုးရေတိုင်း
ရောက်လာခြင်း
သည်...

လျှောက်ထား ပလတ်စတစ်ခြင်းကို
ကြည့်လိုက်... အစွမ်းစွမ်း ဖြစ်ကြည့်
လိုက်နဲ့... ဖိတ်လွှာ ကလေးတစ်
ကယက် ဖြစ်နေကြပါ... ..

မို့လို့က ဖြစ်လို့ အစွမ်းစွမ်း သတ္တိ ငှက်ပျော့ဖက်စီ
လက်လှမ်းဝင်နိုင်သလို... ..

အားထွေး၏ မျက်စိများမှာလည်း မြဲချိမ့်မှုကို ဖြစ်ထင်နေသလို...
မို့လို့က ငှက်ပျော့ဖက်ကို ဆက်သန် ဆွဲဖယ်လိုက်၏

ငှက်ပျော့ဖက်ကိုကိုင်
ထားသော မို့လို့၏
လက်များ တဆတ်ဆတ်
တုန်နေ၏... ..

အဝတ်ခြင်းကြီးထဲတွင်... အနီးနှင့် ထွက်ဝေးသော နိကာရိုလေး ဝတ်ပေးတာ... ပေးပေးတာရင်...
နှုတ်ဖျားက ဖြိုဝံ့၊ ထွက်လာသလိုက... ..

အိမ်-ထွန်းနားမှာ နဲ့ထောက်
အုတ်-ထဲကျသွားသလို...

တကယ်လား
ဒါတွေ တကယ်ပဲလား...
ငါက အပယ်ရာနာပွဏ္ဍိ
ရခိုင်စားတစ်ယောက်
လား...

ဘုရားကွန်
အဖြစ်နဲ့ ဘဝကျိုးစေ
ဖက်ရဦး မှာလား...

ငါတို့လည်း
မပြောတတ်ဘူး
သုဇယံရင်း...

မိုးရေခွံ...
ပူဇင်းက...
ပွဏ္ဍိကို
တွဲထုတ်
အားပေး
ဣသဏ်...

ဒီလောက်လည်း
ဘေးကတွေ ဖြစ်မနေ
ပါနဲ့ကွာ... ခေတ်ပြောင်း
သွားပါပြီ...

ဒီကိစ္စ-တို့ကွ
ရဲစခန်းကို အကြောင်း
ကြားသိရှိရဦး ငြိတော
ပဲ...

ပွဲကြီးက...
သနားစရာ
လက်ထဲမှ
ကလေးကို
မရဲတာရဲ့
ကြည့်လိုက်
သတိ... ..

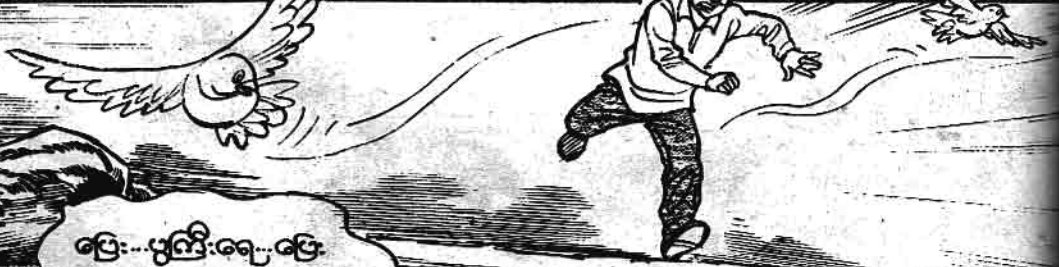
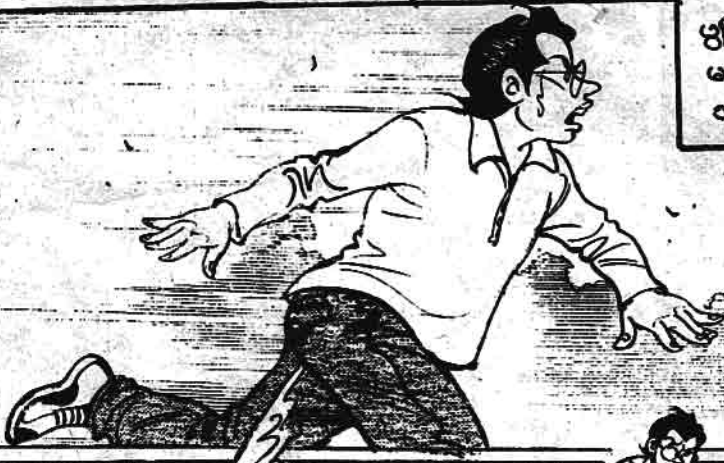

ဘာဖြစ်လို့လဲ
ပွဲကြီး...

ငါ့အိမ်မက်ထဲက...
ကလေးနဲ့ သူနဲ့ ချစ်ခင်ပွတ်...
ငါ... ငါ...

ပွဲကြီး စကားထုံးစောက်
မမြော့စဉ်ဘဲ ပြေးထွက်
ထွားဝေးဖူး... ..

ပြေး... ပွဲကြီး... ပြေး
သံသရာ ဟိုဘက်ကမ်း
အထိ... ရောက်အောင်
ပြေး.....

သား ကျွန်း

ပါဝင်သော

မုခ်

သား ကျွန်း

ပိင်ဒော

ပုံစံ

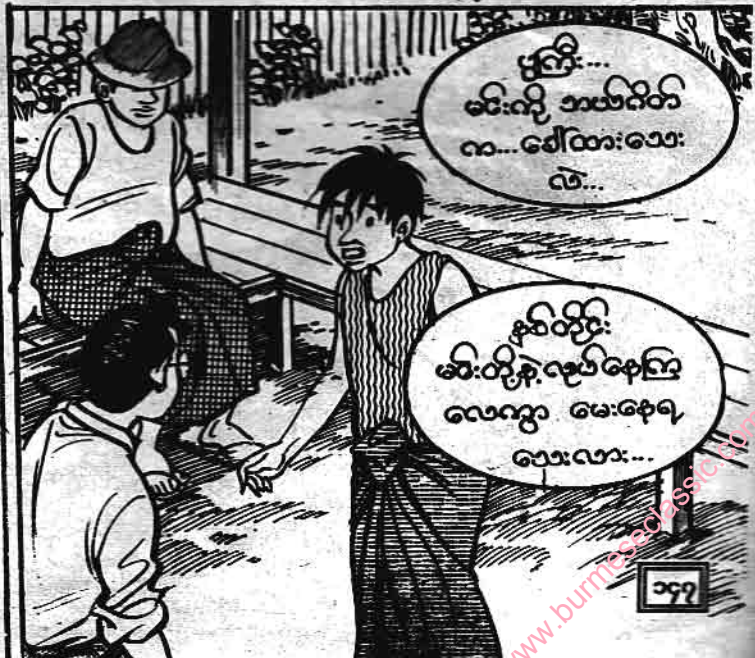

အသွင်အပြင်...
ပွင့်ပွင့်... ပွင့်ပွင့်...
ပွင့်ပွင့်... ပွင့်ပွင့်...

အိမ်ကိစ္စ
ပွင့်ပွင့်... ကိုတာဝန်
ပေးလိုက်လေ...
ဒီကောင်လေးနဲ့
ကျဖဲဟာ...

အသွင်အပြင်...
ပေးကြည့်ပါဦး...
တခြားဂိတ်ကလေး
ထားပြီးလားလို့...

ပွင့်...
ပေးကို အယ်ဂိတ်
က... ခေါ်ထားပေး
လဲ...

နှစ်တိုင်း
ပေးတို့နဲ့ လွယ်နေကြ
လေကွာ မေးနေရ
ပေးလား...

ဒါဆို
ဝေက်သေ့ကလေး
ဒီနှစ်ဘာအခွင့်ရမည်
ရဦးကောင်းစေ

ဦးသူဝေက်ရယ်
လွယ်ကွား...

ဟာ...
မျှော်ကန်ရယ်လွယ်
ကလေးတွေလည်း
သဘောကျတယ်...

ကလေး
သဘောကျရမို့
ဗိုက်ဆံ့ရတာမဟုတ်
ဘူး...

ဝဗိုက်ဆံ့ခဲ့ ခေါင်းပေါင်းနဲ့
အာဂျစ်ဖလား...ကိုဗိုထားတဲ့
အာရစ်ဗလွယ်ပါကွား...

အဲဒါက မိုးနေဦး...
ဦးသူဝေက်ရယ်လွယ်
ပယ်ကွား... ဗိုသူဝေက်ကို
အာဂျစ်ဖလား ကိုဗိုခိုင်း
ထားလို့ကယ်ပယ်...

အေးငါကွာ...
မင်းအဆင်ပြေတဲ့ရုပ်ပုံ
လုပ်ပါ...

အေး... ဘေးကန်နဲ့
စက်က ငြိမ့်မှားထား
ရအောင်...

ရပြီတယ်...
ထွက်အောင်... အာလှူခံရမို့
ရအောင်... စက်ဖုံးရှင်းကြတာ
ပေါ့...

ကောင်းပြီ
ငါအာလှူခံစေတာနဲ့
နော်... အာလှူခံရမို့
တစ်ဖက်က... ဝေးကန်နဲ့
နော်... ဒါပေါ့... အာလှူ
ခံရတာ...

အေး...
ရှာပေးမယ်...

ဒါဆို ငါအေး
နဲ့... လိုအပ်တာ
ပစ္စည်း... စုရဦးမှာ...

မြို့ထဲ... ဆိုက်ကား... ဝက်ကြွရွာ... ထွက်
လာမယ်...

ပွဲကြီး ထွက်သွားရာကို
လှမ်းကြည့်ပြီး မှုဖြင့်
က... မလှိမာမာဖြောင့်

ငါတော့...
ဒီကောင်အတို
စားကျတယ်...

လက်ကြော
တောင်းတဲ့ လောကီပျဉ်း
ကိုမျှားကွာ... ငါတော့
သူ့စိတ်မ ခြံကိုပဲ
သနားတယ်...

နင် သနားတာ
ငါ့အိပ်တယ်...
သားမိကားနော်...

ပါစင်ဂျာ ရောက်လာ အဖြင့် မှုဖြင့် ထွက်သွားသည်နှင့်
ဒါမည်းအဝေးငွေလေးလည်း ငြိမ်းသွား၏...

ငါ့လုံးများ ခွဲခြား ပိတ်ဖြာချို့... လူ့ပုံသဏ္ဍာန် ငြိမ်းငြိမ်းကို ပွဲကြီး ပုံစံက လှုပ်ကွဲနေသည်... ...

သူ၏ သမီးလေး ငွေ့ရည်ပွဲကြီးကလည်း ဖျာအာသေး တစ်ချပ်ပေါ် ဝိုင်းပြေး... ဖအော့နည်းတူ အာလုပ်ရှုပ်လျှောက်ချိ၏...

ပွဲကြီး အာတစ်လျှောက်လုံး စီးပွားရှာသော အာလုပ်ကို လှုံ့ဝ ဖလှုပ်စရာခွဲ... ...

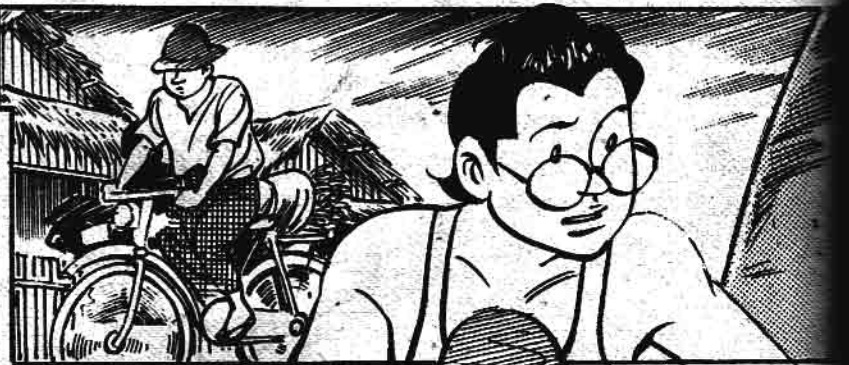
နွဲ့ပတ်ကွဲကွဲ လောကဗြူ ဘိရူးဆိုသလိုလို... အာလုပ် အာလျှိုဆောင် လှုပ်သလိုလို... လူ့ပုံ အာလျှိုဆောင် ဖရဟိတသမား ဝိုင်းပြေးသော လေလေလေ နေထိုင်လော့သူ ဖြစ်၏... ၁၅၁

ပွဲကြီးက... ဇွဲသူ့တော်ရုပ်ကို စိတ်နှစ်ချို
လှုပ်ဆောင်နေ၏...

ထိုစဉ် ဇာခိန္တထို ဆိုက်ကားတစ်စီး ထိုးဆိုက်လာ၏...

ဆိုက်ကားဝေါ်တွင်...
ပွဲကြီးကတော် မြေစို...
အာထွပ်အာဇွဲ များနှင့်...
မောင်မောင် လှုပ်ပါ
လာ၏...

ပုဆိုးစွပ်နှင့် ထွပ်
ထားသော...
ဟင်းသီးဟင်းရွက်
များက တစ်မျိုး
ဆွဲကြီးက တစ်
ဆိုတာ...ကလေး
ဦးလွန်းနေသည်

လှိုင်းကြီး
လာကုန်လေ... ဒီမှာ
မခိုင်မခင်းနဲ့...

မိကြီး၊ ဖခင်ကြီးအဖေကို အသံကြောင့်... မွှားကြီး ဆက်ခနဲ ဝှန်သွား
ကာ... အဖေဖြူအဖေပွား ထင်ကြိုရ၏... ..

ခွဲလည်း
ဆက်တော်တော်
တယ်နော်..

ဘာမှန်ကို
ကုန်ဖော်အောင်ဖော်
မရဘူး...

မွှားကြီး ကုန်စိမ်းထွက်
များကို ကုသယ်ခင်း
ဆင်ခြေတက်လို့က၏...

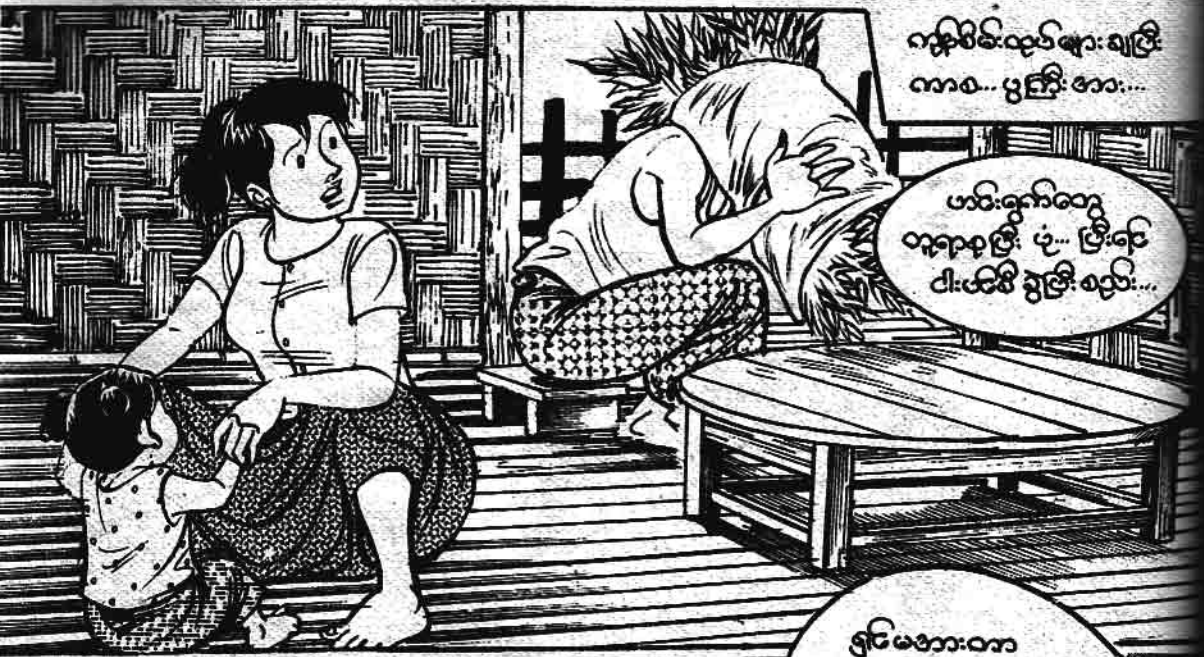

ကုန်တယ်
မိန်းမရယ်... လှိုင်းလည်း
မအားဆို့ပါ...

ခွဲမအားတာ
ဘယ်နဲ့ဖြားရ
လို့လဲ...

ထိုအခါကလေးကလေး ပွန်း
ဖြောင့်ဖြောင့်တော့ပါ။ ငြိမ်
သမီးငယ်ကို တွေ့ချိန်
အိမ်ပေါ်တက် အစ်...

ကုန်စိမ်းထုပ်များချပြီး
ကာစ... ပွန်းဖြောင့်... အား...

ဟမ်းရှက်တွေ
ကုန်စုပြီး ပုံ... ငြိမ်
ငါးမင်းစိ ခွဲပြီး စည်း...

ရှင်မအားကာ
တယ်ပုံအာဝွန်ကလေး...
ကျွန်က ညနေရော့ အစ်
ကျောင်းရအေး... အခုကလေး
မို့ကလေးမလို့ ကျွန်မအား
ကာ... မို့အရေးကြီး
တယ်...

ဟာ... မိန်းမ
ကိုယ်မအားသွား...

ပွန်းဖြောင့် အသံတိတ်သွားကာ ဟမ်းရှက်များကို
အမျိုးအစား စွဲနေတော့သတည်း... ...

ဤ ဟိန္ဒူလူမျိုးကလေး
ဤ အမေ အိမ်ထဲမှ ထွက်
လာ၏...

အမေ
ထမ်းကျန်ကြီ
လာဟင်...

ကျန်ကြီ ဖြစ်...
ငါ့လေး အိုးကပ်နဲ့
ကျွန်ုပ်တို့အိမ်ထဲမှာ
ချက်လေးတယ်...

ဒါဟိန္ဒူလူမျိုး
ကလေးတော့ အမေရယ်...
ကျွန်ုပ် အမေရယ် ထမ်းလေး
ခွေးပါ... ကျွန်ုပ်တို့အိမ်ထဲမှာ
တော့ ထမ်းလေးဆိုတဲ့...

အေး...အေး
ခွေးမယ် ဖြစ်...
ကလေးကိုသာ ခွဲ
ဝေတာပဲ ဝိန်း...

ရွေးမက အိမ်ထောင်ပြီးမှ ဖြစ်နေ
တော့... အမေရယ်လည်း အထွတ်
မတက်ဘဲ နောက်ဖေး နှိပ်ထင်
သွား၏ ...

ရှင် ဗိုက်သံဇာတ်
အလှုပ်လေးဘာလေး
လှုပ်ဖို့ မိတ်ကု ခန့်
ကော့ပုလင်း...

အင်း... အင်း...
လှုပ်... လှုပ်ဇာပါ
ဖြူရယ်...

အရှင်တုန်းက
နှစ်ပေးကပ်တည်း
လေး... အရှင် သမီးလေး
ဒိုလာပြီ...

ရှင် သမီး
လှည့်နားစေနေဦး ပို့
ရှင်အလှုပ်လှုပ်ဖို့
ဖြူဇာ...

အေးပါ
မိန်းမရယ်... ကိုယ်
အလှုပ်ဇာပါမယ်...

ဗွဲကို... ဖြောဟာ ဖြူ
လှူပျော်အားကော့... ရှင်ဗွဲ
ထဲမှ ဗွဲဗွဲနေပေး သမီး
ငယ်ကိုသာ ဖိတ်ခေါ်ပျော်
လှည့်နေပေးပေမည်... ..

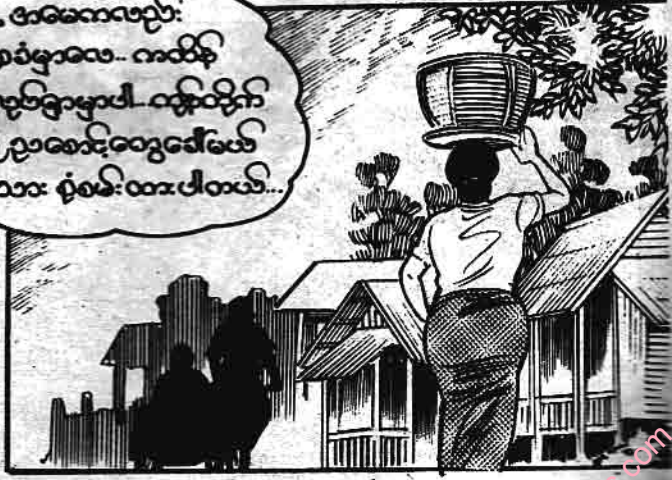

ပွဲကြီး တစ်ယောက် အပူပေးဖူးလား အိမ်ပေါ်တက်
လာပြီး ဖြစ်တက်နေသော ဦးပုဂံကို ဖြစ်သွားလို့
သည်... ခြေထိန်းနေသော ပွဲကြီး အဖေက...

ပွဲကြီးရယ်... နဂါးလည်း
ဒါတွေပဲ လျစ်လျော်တာမှာ
လား... သားနဲ့ မယားနဲ့... ဖြစ်
နေပြီ.. နည်းနည်းပါးပါး
လျှော့စဉ် ထိခိုက်နေပါ...

ဟာ... အဖေကလည်း
ဒီနေ့ အာသွယ်ပုံမှာလေ.. ကထိန်
ပြီးနောက် အလှည့်ခွာမှာပါ.. ကုန်တိုက်
နဲ့.. စက်ရုံ ညာလောင်းတွေပေါ်မယ်
တဲ့.. သား နှစ်မီးထားပါတယ်...

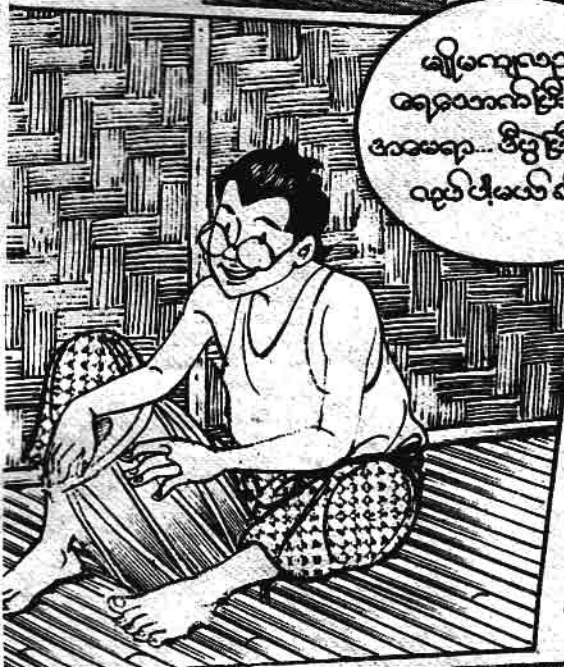

ပညာနည်းပြီး အရှင်အနီး မဲလော... လူတန်းစား
ထွက်အာတိုက်... ဖြစ်နိုင်ချေ ခြုံငုံညှိ အလှည့်ကို
ပွဲကြီး လွှဲချယ်ထားပြီး ဖြစ်သည်...

အာရည်ဂုဏ်ဖို့က
တော... နေ့တွေ ညတွေနဲ့...
ငါ့မှာ ရွေးချေရန်အားရရှိ
ပြီး... ဝမ်းဗီးစားရတာ
မျိုးကလေးတို့ ဟဲ့...

မျိုးကလေးတို့
ရေပောက်ပြီးစားလော့
အာမရာ... ဒီကွဲနဲ့ရင်...
ဂုဏ် ဝါးပင် ဆိုလှပဲ...

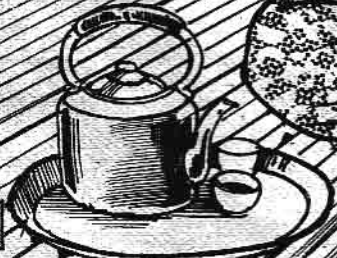

အာမက မကျေမချမ်းနဲ့ ဖွတ် ဖွတ် ဆက်ပြောနေ
လက်လည်း... ဖွတ်ပြီး နားမဝင်တော့... ဒုတိယတန်း
များကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီး အသံစမ်းနေ၏... ..

ဗြိတိသံ ငြိာ:
တော့... အာမရာရင်
ထဲက... သမီးလေးက
ကလေး... ဒါကို
ကြည့်ပြီး အာမ
ပေးတာကလေးပဲ...၏...

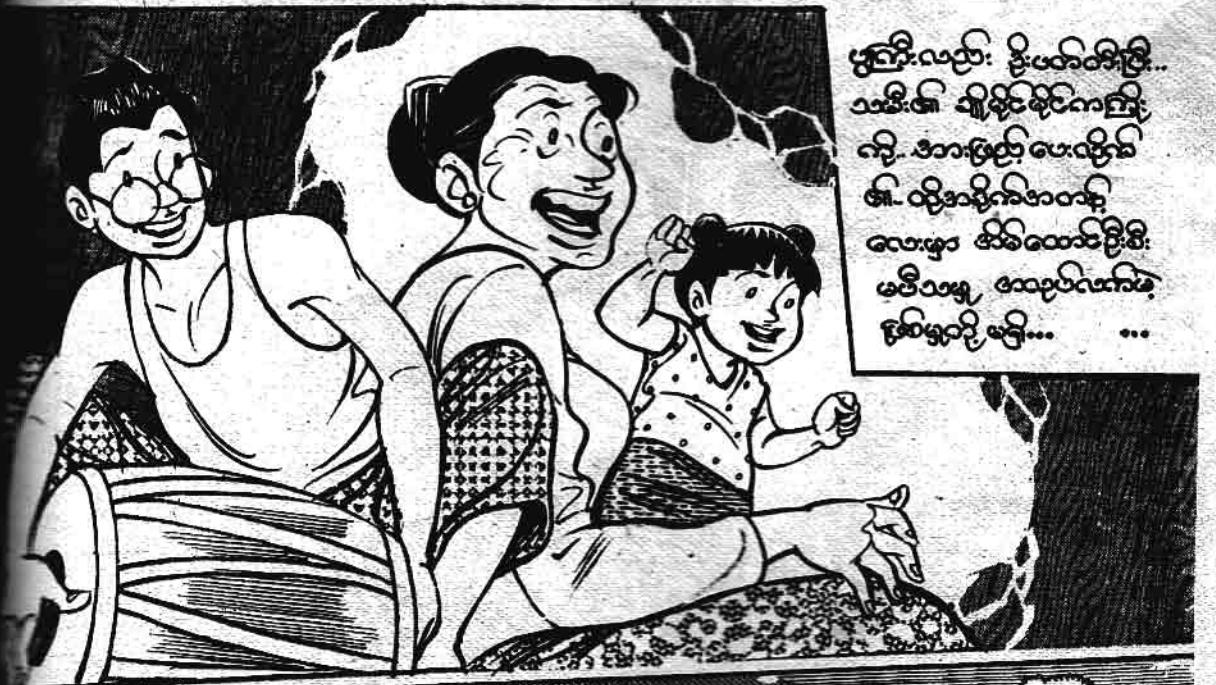
ဟာ...
အာရည်: မြေးက
ကတတ်တယ်တော့
ကပါပြီး ချီရင်နဲ့
ချီရင်နဲ့...

ဟား... ဟား... ဟား...
တယ်တယ်အိလား
အခု... ဒါပေးသမိ...

အို... ဘာလဲ...
ကလေးကမ်း... ချိုဆိုရင်
ချိုဆိုရင်ကွ ချိုဆိုရင်...

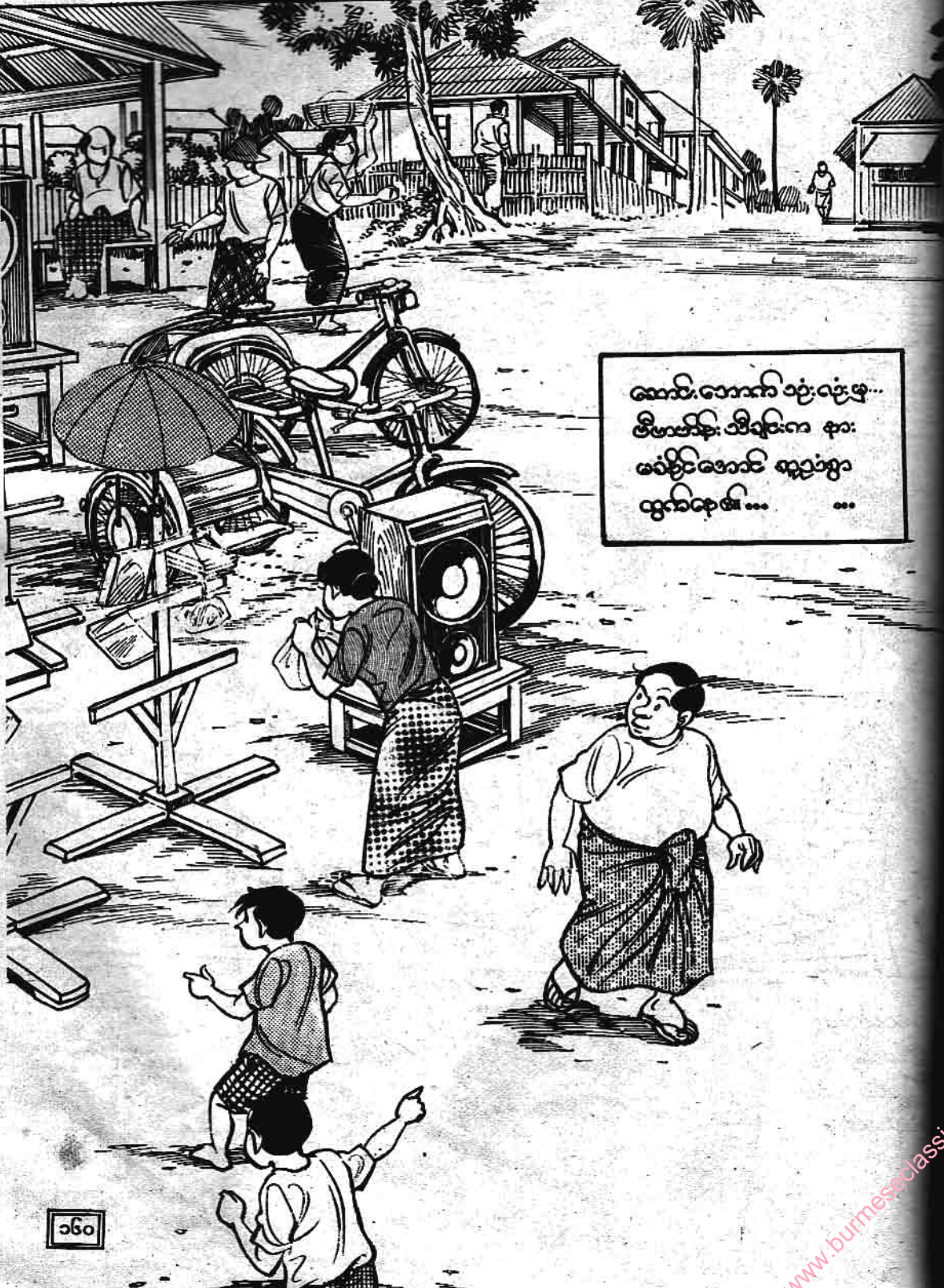

ဖွားလည်း ခြံပတ်တိ...
သမီး၏ ချိုဆိုရင်ကလေး
ကွ... ဒါပေးလို့ပေးလို့
၏... ထိုအချိန်အထိ
လေးဖွား အိမ်ထောင်ပြီး
မပီသမှု ဒါပေးလို့ပေး
ဖြစ်ရုံကို မရှိ... ...

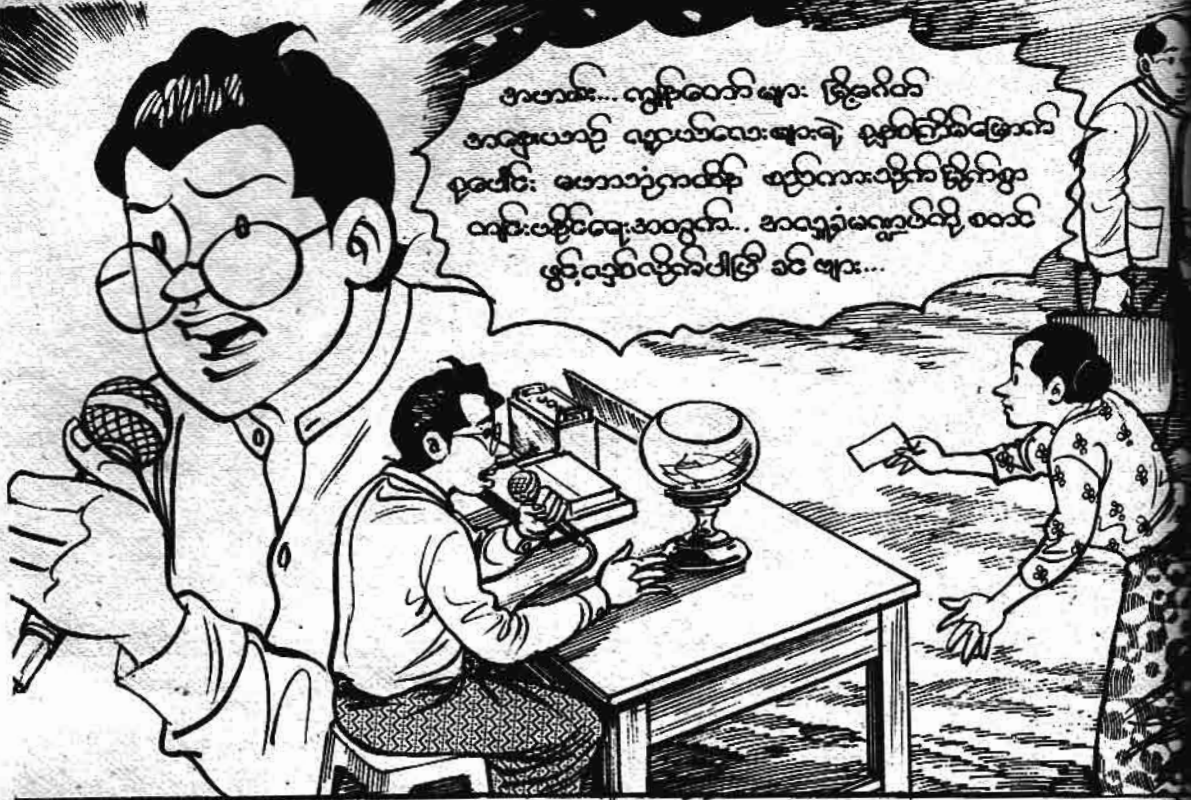
အဖေလည်း ခြံ
ဖွားလည်း ခြံ
သမီးလေးလည်း
ခြံနေသည်...

ဆယ်ပြာရွှေ... သုံးလေးထပ်... ဗဟုသုတ... ပလပ်စတစ်... အွန်းပန်း... တစ်ထွဲ... အားသွင်း... ကျိတ်ကျိတ်... ဝေဟင်... သုံးပင်... ဆိုင်ကား... ရွှေ... သွား... သွင်း...

ဆောင်း... ဘေးကင်း... သုံး... လုံး... နှ...
ဗီယာ... သီး... ရင်း... က... နား...
ဆံ... ဝင်... အောင်... ရွှေ... ဝှာ...
ထွက်... နေ... ဖြစ်... ...

အဟောင်း... ကျွန်တော်များ ခြံခိုက်တံ
အထူးယာဉ် လှည့်ပတ်လေးများရဲ့ ပျော်ရွှင်စရာ
ပူဇော်ပေး ဖော့ဘုံကတိန် အထွတ်ကားပိုက် ခြံခိုက်စွာ
လှမ်းပစ်ပေးအပ်လျက်... အာရုံခံလေ့ရှိပုံကို စတင်
ဖွင့်လှစ်ပေးပါပြီ ဆင်များ...

မိုက် ကိုယ်တိုင်ရောညွှန်နှင့်... ဖွဲ့ကြီး မိတ်ကြီး ထိကား... အားလုံးကို ဖေ့သွားတော့၏... လေယာဉ်
အဖေ... အာရုံခံတာရာ ကြီးလေးလှပေသည်... ကာဝန်တစ်ခုကို ထမ်းဆောင်နေရသူများကဲ့သို့ ဖြစ်
သွား၏...

ဟောင်းကဲ့... သူ့ရားမှာ
နှိပ်... ကျောင်းမှာ သိမ်... အာရုံ
မှာ... ကာဝန်တစ်ခု ဆိုရဲ့ ခြံခိုက်တံ...
ဒါကြောင့် ကာလအနု ဖြစ်ထုံး...
ကာလအနုအောင်လေးကဲ့သို့ဖြစ်...
တူတော်တော် ဆင်ကားကြွငါ့ကို
လား... ဆင်များ...

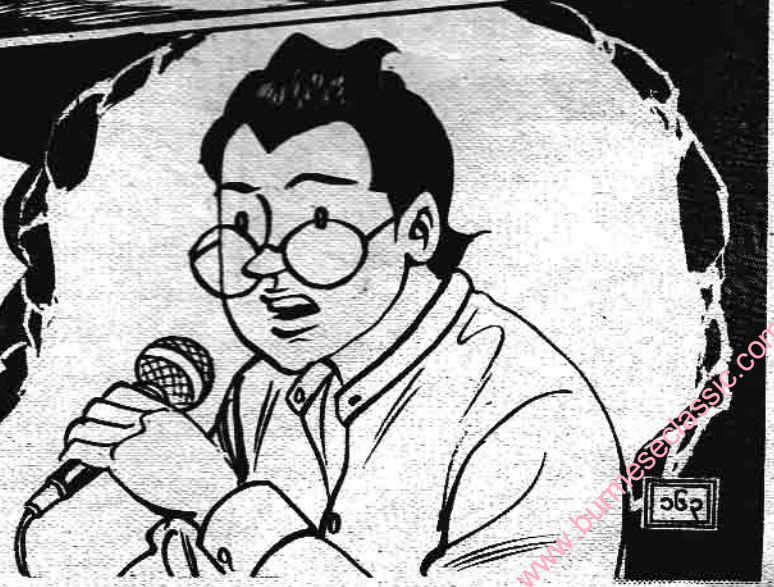
ဒါ... ငွေကြီး...
ငါ့အဖေ့အဖေဖြစ်
သတည်း... မိုးခင်းကြီး
ကြီး... အာလှည့်ရမလား
ဦးတီးကြီး သီရင်းဆွဲ
ရမလား... အာရပ်ထဲ
ဝင်ကာ... ကရမလား
ထမင်းစေ့ ဟင်းစေ့
ဖြစ်အောင် လှုပ်
ကပ်သတည်း... ..

ရုပ်ကွက်ထဲက ဆိုက်ကာ
မာစတာတွေ ကြားမှာတော့...
သမ္မာ ဆရာကြီး ဖြစ်သတည်း...

ဒါဟာ...
အာလှည့်တာက အာလှည့်မှာ
ဘုရားစိန်ဖူးတော်လှူရကြီး...
သိမ်လှူရကြီးနဲ့... ကထိန်
သက်နိုး လှူရကြီးတို့ဟာ
အဖွဲ့စုံခြောက်စုံ အနာအဖွဲ့
တွေပဲ... ဖြစ်ပါ့ကယ်...

မိုးတိုင်းတိုက်
 ရေကြီး ခြေကြီးထွေထွေအိပ်
 ထွေထွေထွေထွေ အိပ်ထိုသဘာဝ
 ကပ်ဘေးထွေ ဆိုက်ထွေအမျိုးမှာ
 ဇနီး ဝိသ ဘာဝနာကိုလက်ကိုင်
 ပြုစုဘာလျှင် အတ္တရာယ်အပေါင်း
 မှ... လွတ်ကမ်း ဤအုတ်အိမ်အိမ်တယ်..

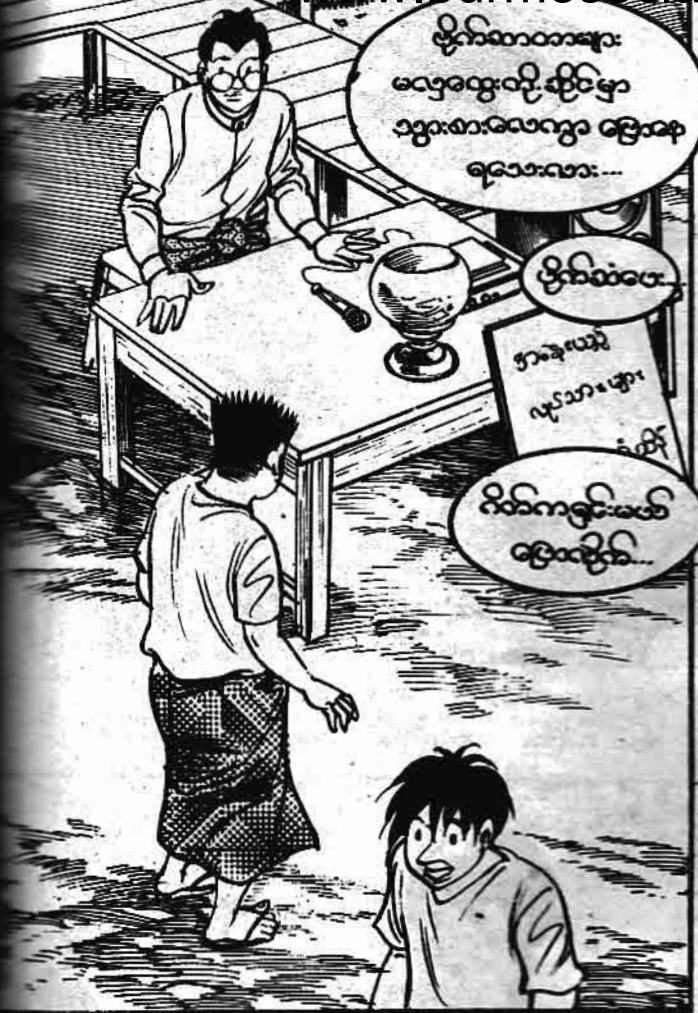

အကြောင်း...
 ဤကြီးကဲ့သို့အာဒါ
 သာယောဇာ- ဇနီးအဖွဲ့
 ကြီး... ဤလူကြီးကြီး
 ဟို... စင်ဇာ...

ပြောလျှင်ဟောလျှင် အာသွေ့လျှင် ဆူပေးလျှင်နှင့်
 ပွားကြီး... လူရာဝင်လျှင်မိသည့်... ဒီလိုရက်တွေမှာ
 သူ့အတွက်... ထမ်းစားဖို့ လိမ္မော်လည်း မမှရ... ဆိုက်ကား
 ဝိုက်မှ တာဝန် ငွေသည့်...

ကိုင်း... မိုးလုံတို့
 မှုကြီးတို့- အာဟာရဇနီး
 လာကြည့်လေကွာ... ဇနီးထံမှာ
 လောက်တယ်ထားသလို တာပို့ခွဲ
 ဖြစ်နေပြီဟ...

မြိုင်ကတော့အား
မလျာအတွေးလို ဆိုင်းမှာ
သွားစားလေလွှာ ခြောက်နေ
ရသေးလား...

မြိုင်မိမိ...

မိမိကခွင်းမယ်
ခြောက်မို့...

မြိုင်...နေ...

EVဒီမှာ နိုင်ငံထဲတွေ အားစွ ဖွင့်ထား
ဒါမို့... ပွဲကြီး ထမ်းဆောင်ဖို့ ထွက်
ခဲသတိ... ..

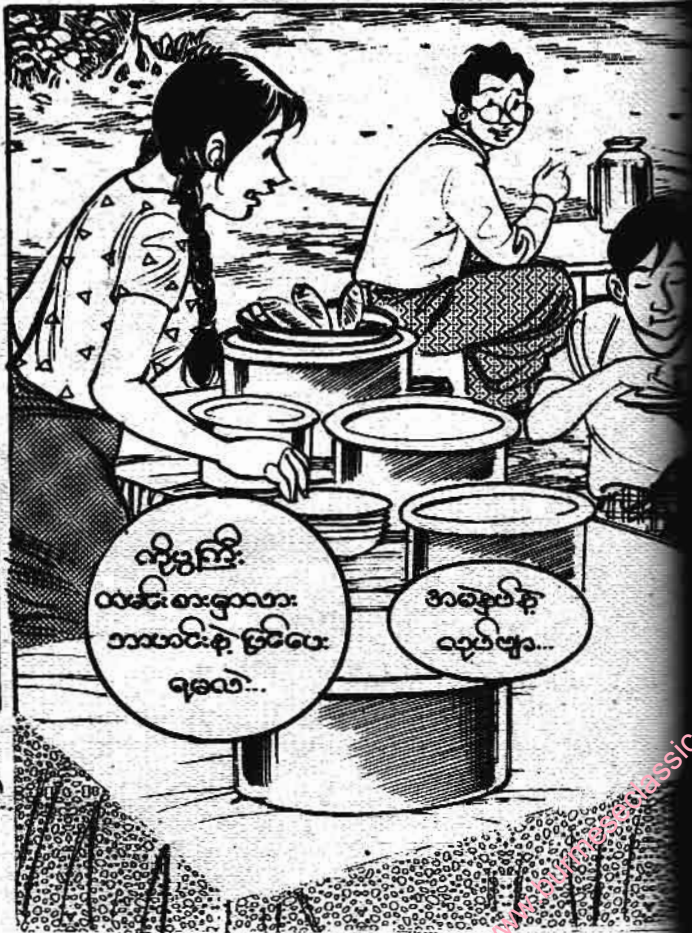
ဟေးဟဲဟဲ...

ဟေးကောင်
နှစ်ရာတော့မကောင်
စေ့နော်...

ဖိနပ်ကွက်မှာ မေ့မိလို့
ထမ်းဆိုင်ကာ နာမည်ကြီး
ရေးသက်သာ၍ စားဖော်
သောကြောင့်... ဖြစ်ပါ...

ဖိနပ်ကွက်: သမားတွေ ဇာထမ်း: သမားတွေ ကား: သမားတွေ အမျိုးသမီး...
အားပေး: ကြံ့ခိုင်... ထမ်းစား: ချိန်ဖွား ဖက်ကပ်ပိုင်စာ နေရာရဖို့ အာဇာနည်သက် ဦးကြံ့ရပါ...

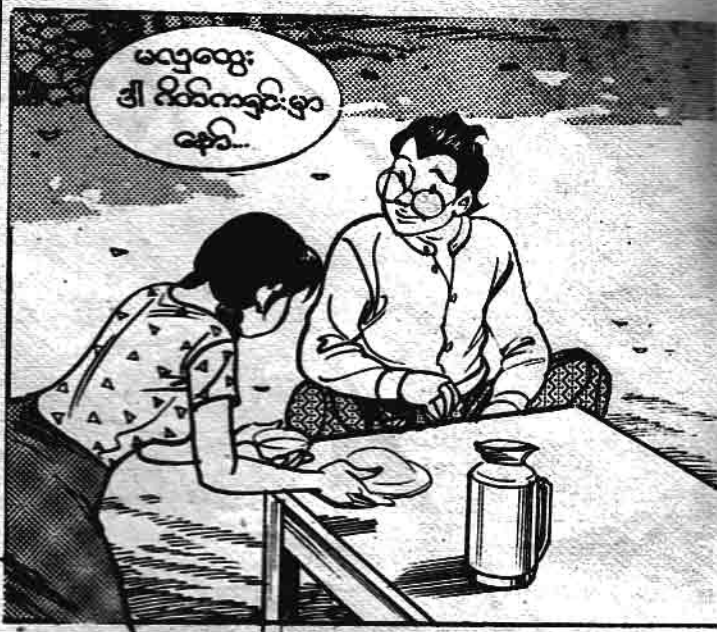

လိမ္မော်ကြီး
ထမ်းစား: နာမည်ကြီး
ဘာသာရေး: နဲ့ ဖြစ်ပေး
ရလေ...

အမေ့မိနဲ့
သွယ်ဖျား...

ဖိနပ်တော့ ကံကောင်း: ထောက်ပံ့...
နေရာရဖို့အတွက် ဖက်ကပ်ပိုင်စာ

ဟင်းထည့်ထားသော ထမင်း မြီးကန်စာ
ချစ်ပေါင် အရည်သောက် တစ်ဖူးကန်ကို
လေ့ထွေးက လာချဖေးသည့်...

လေ့ထွေး
ဒါ သိပ်ကန်စားမှာ
နော်...

သိပါတယ်ဗွဲ့
အာရုံနဲ့ စနေပြီးမဟုတ်
လား... ကျွန်မတောင်း
ကလေးကို ဖွတ်ပြီး
တွေ့ပါးရာလှူစိုင်း
လိမ္မော်သေးတယ်...

ဟုတ်လား
သတိမထားမိဘူး...

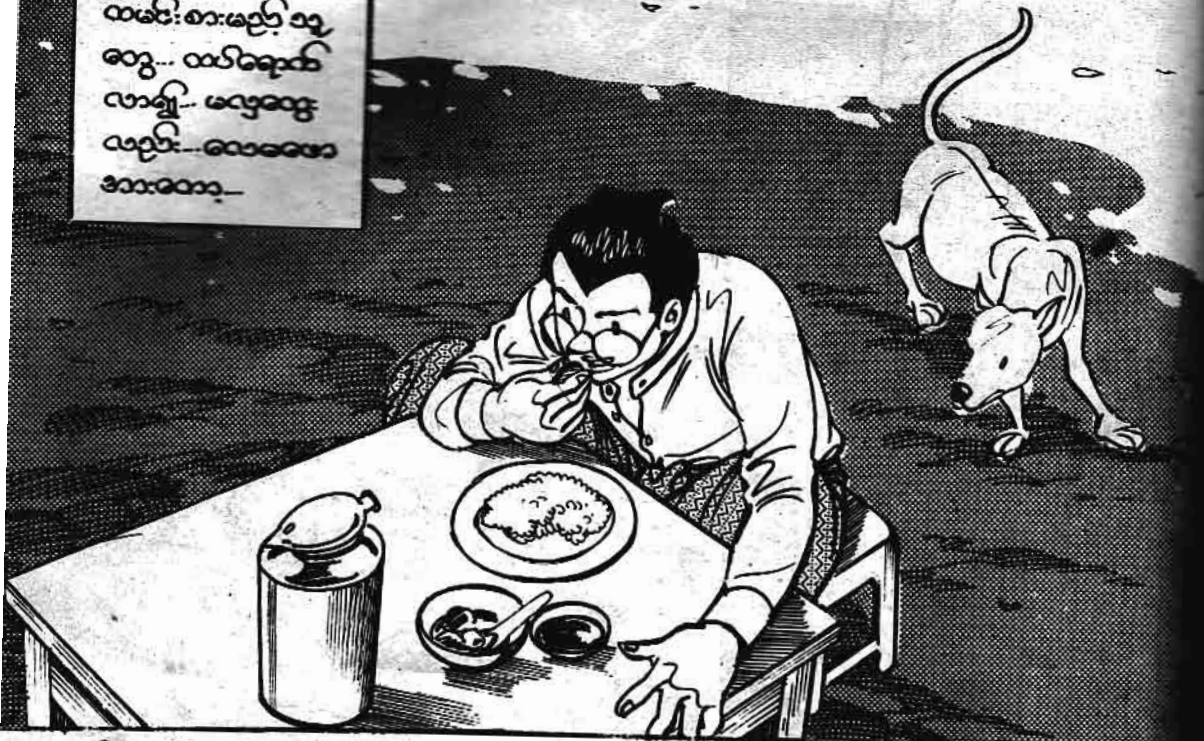

ရှင်းခွင့်ကောင်း
လေး... ကောင်းသိန်
တာ... လှူငှာကားပိတ်ကို
ဖြစ်သွားတာပဲ...

ဟုတ်လား
ကျေးဇူးပါပဲဗျာ...

ထမ်းစားမည် သူ
တွေ... ထပ်ဆောင်း
လာ၍... လေ့တွေ
ယဉ်... တေတေ
အားတော့...

ပွဲကြီးလည်း ကျေနပ်နှစ်သက်ဖွဲ့များနှင့်... ထမ်းစားလိုက်သည်... လေ့တွေ၏ အားပေး
စကားကြောင့်... သူ၏ အသွယ် အကျိုးစေဆင်ရာသို့လင်အပေါ် ကောင်းယုံစိတ်တွေ ထွန်းဖွားဖြူ
နေမိသည်...

အသွယ်တွင် လေသံသံကြီး ကိစ္စအား နားညှည်းသည်ဟု
ဝေဖန်သူ ခြံသင်္ဃို... ကိုယ်လူတာ လူသိအောင်...
ပြောပြော... သဘောကျသူလည်းရှိ၏... ဘာပဲ
ပြောပြော... နှစ်သက်သူ အင်အားများ၍သာ...
အသွယ်တွင် လေသံသံ... နေကြတာပဲ ဖြစ်သည်...

ပြင်ဦး ထမင်း စားလို့ ကောင်း သဖြင့်... ထမင်း လွှဲသင့် နှစ်ဦး ကိုယ်စားဆွဲပြီး နှစ် ဘဝကတည်းက ရတော့အောင်... ..

မထူးစွာ...
အားနည်းနေလို့...
နှစ်ဦး ဘယ်လောက်
ကနား...

ခွဲစိတ်ရောဟေ့...

နှစ်ထမ်းလျှောက်...

ဟေး...ဟေး...

ပြင်ဦး အားကြားလို့ တံ ကိုက်၍
ဟေးဟေး ဖြစ်စေလို့ပါပဲ...

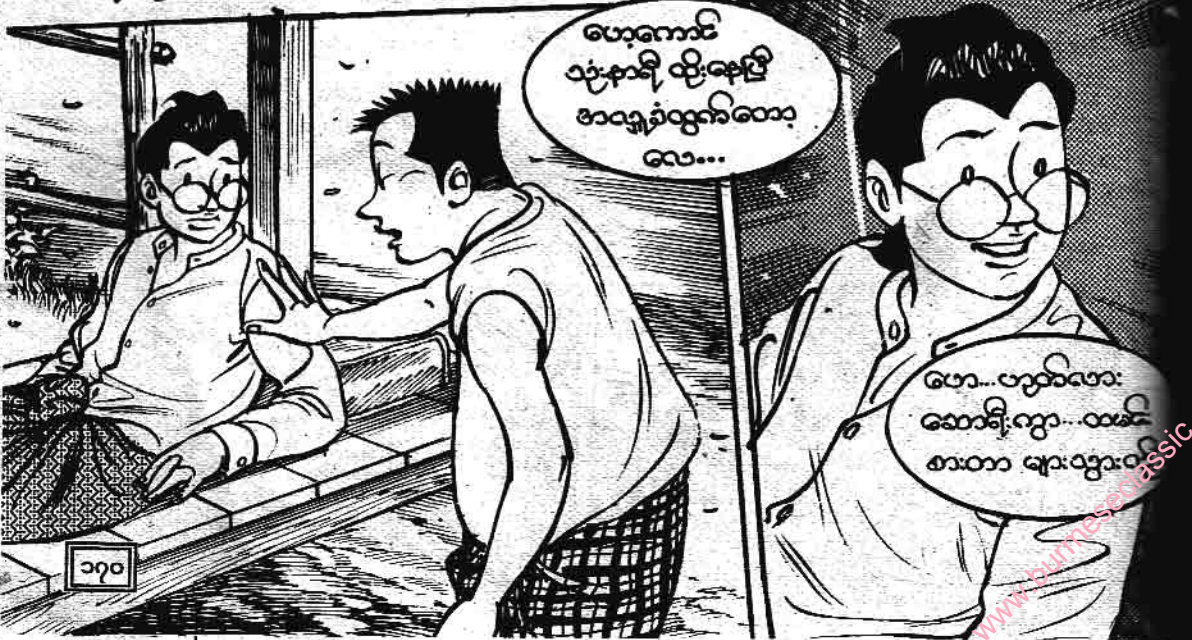

နေလည်နေ့သီး နေပြင်း
ချိန်မှာ... ဒာသန္တံ ခါကာ
နားလော့သွင်း ပွဲပြီ
ဗိုလ်မပြန်... ဝိဝိသံမှာ
ပင်... ဖြစ်သလိုလျှို့ဝှက်
လျှိုက်သွင်း...

ဒါကရိုးဆောင်း
ကောင်းမှုပြု
ဗိုလ်မကိတ်မှာ
ပင်... နာပြည်
သိ... ရောက်
သွားလေး၏

နာလမ်းများနှင့် ဖြေတမ်းလျှိုက်တမ်း ကစားနေစဉ်မှာပင် နာပြည်သို့ ဗီလာဟန် လျှိုက်
လာကာ ကိုကြီးကျော် သိချင်းကို ဒာသန္တံနှင့်ဆို၏... ဒီတော့ ပွဲက လစဉ်းသွား၏...
ဆိုလွှဲက... ..

ဟေ့ကောင်
သုံးနာရီ ထိုးနေပြီ
ဒာသန္တံထွက်တော့
လေ...

ဟေ... ဟုတ်လား
ဆော့ရုံကွာ... ထမင်း
စားတာ များသွားလား

ပွဲကြီး... ကမန်း...
ကဝန်း... ထင်...
အဖွဲ့သား... တွေ့ကို
ဦး... ဟောလိဇ်...
သပွဲ... လူ...
တော... အသံ...
လိဇ်... ကြွ...
...

ပွဲကြီး... ဦး... ဟောလိဇ်...
သပွဲ... ဦး... ဟောလိဇ်...
...

ဦး... ဟောလိဇ်...
သပွဲ... လူ...
တော... အသံ...
လိဇ်... ကြွ...
...

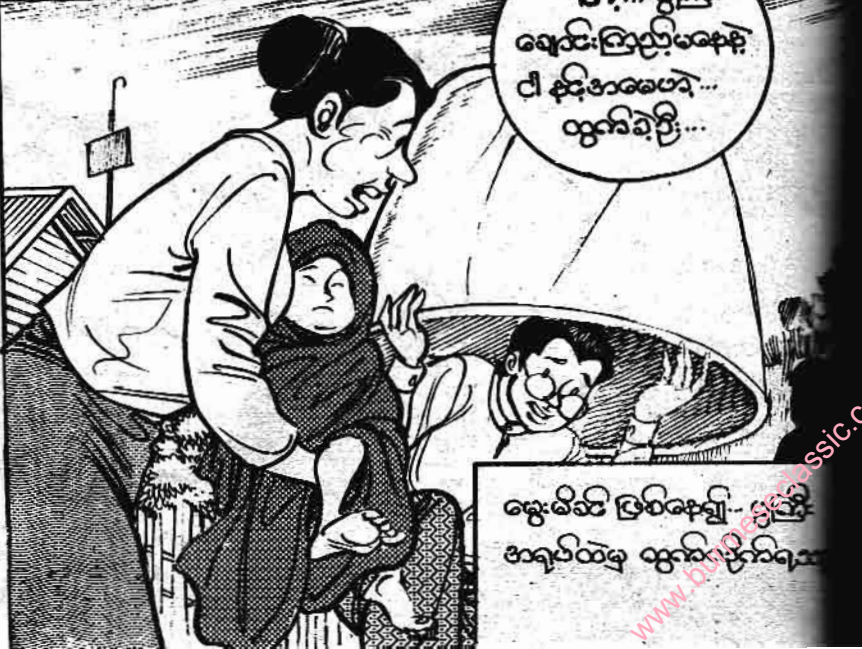
ခြင်ဆွေသာမူ...
ကောသိမလေးများ
ထံ...တို့ထံကား...
ဖွဲ့ထူကောသိထံ
က...လေးကြီးနှင့်
ခွက်တို့ခံ၏...

တချို့လည်းထွက်ပြေး
ကြသလို...တချို့လည်း
ရှက်ရှက်နှင့်...အဆင်
ပြေသလောက်ထည့်
သွားကြသည်...

ထိုအခိုက်...ချောင်းကြည့်
ပေါက်တွင် မျက်နှာကြီး
ထစ်စု ပေါ်လာ၏...
ခြင်ဆွေသာမူလိုချင်...
အပေါက်မှ သေချာ
ဖြူးဖြူကာ ကြည့်၏...

ဟဲ... မှတ်ကြီး
ချောင်းကြည့်မနေနဲ့
ငါ နှင့်အမေတို့...
ထွက်ခဲ့ပြီ...

မွေးမိတ် ဖြစ်နေချိန်... မှတ်ကြီး
အရပ်ထဲမှ ထွက်ပြေးခဲ့ရ...

တစ်ချိန်တစ်ချိန်
ထွက်...အလွန်ထွက်ခဲ့
ရာ...ရပ်ကွက်နဲ့ပဲ၏...

အာဇာနည် အဖေကို စောလှပတာမျှ ပြောချီထားသဖြင့်
ပွင့်လှီး ခြေထိတ်ကားသွား၏...

သမီး... သမီး...
ဘာဖြစ်လို့လဲ
အာဇာ...

ကိုယ်တွေ
ခြစ်ခြစ်တောက်ကောက်မှ
နေလို့ဟဲ့...

ဟင်...
ဒါတွေ့ရတာပဲ
လှုပ်ကြွလှုပ်...

ဆေးခန်း
ပြုရမှာပေါ့ဟဲ့...

သမီး ဇနီး နေထိုင်ဆိုင်ရာ... ငယ်ထိပ်
ရွှေတောင်သာလို ဖြစ်ပြီး ကလေး
ကို တွေ့ချိကာ ဆေးခန်းသို့ဖြောင့်
ခုသွား... အာဇာနည်အဖွဲ့က
တာဝန် ဖြောင်ယူတာ ခရီးဆက်
သွားပြီ... ..

ဆေးခန်းရေ
ရောင်းကုန်...

အဖေ
ငြိမ်ဆံကောပါ
ချလား...

ဟင်... ခွကွပါ...
ဒါဆို အဖေ ဈေးထဲက...
ဗြိတိသိဒ္ဓားဦး... ငြိမ်ဆံ
ကောင်... ငါ့ဆီ... သား ဒီမှာ
တန်းစီထားလို့ကံမယ်...

တယ်ပါမလဲဟဲ့
ငါ့နွား မမြီတာ...

မူကြီး ပေးသလို အကြံအကံကြီး
အဖေ ဈေးကို ပြေးတော့၏...

မူကြီးက လွှတ်နေ
တော... နဲ့တန်းဝင်
ဝင်တိုင်းလို့ကံ၏...
သမီး ကိုယ်အားပေး
က... တယ်လောက်
နှိပ်ညှိတော့ မယ်...
သမီးကို ဝေပေး
တော... သူ့လက်
တွေပင်... မှနေ၏...

မြို့မြို့၊ ငွေ့ငွေ့
ငါ့လေးနက်ဖက်ဖက်
ရဲရဲသေသည်။ ဘာဟိ၊ ဟိ၊
ညည်း၊ နေသော်လည်း
အသံထွက်ချီဖက်
မင်္ဂလာ... ..

သုန္ဒရီသည် ရောက်စိနိုးတို့... မြို့မြို့
ကွယ်တို့ လိုက်လာသည်... နောက်
လလေးကို လက်ဖြောင်းယူပြီး
ပို့တို့ကလေး၏... ..

မြို့မြို့ ရောက်လာသဖြင့် ပွဲကြီး အားတက်သွားသည်...
မိန်းမမိလျှင် ငွေမိသည် မဟုတ်လား... ..

ဇာလှည့်ရောက်၍ ဆရာဝန် ငြိမ်၏... ဆရာဝန်က စစ်သင်္ဘော... မိုးရိုး ဖျားတာပဲဟုဖြေဆို
သောကိဆေးအရည် လေလေသင့်... စစ်သင်္ဘောနှင့် ဆေးဖြိုက သွေထောင်ကျလေသည်

ဖြိုရီ... သမီးနှင့်အတူ အိမ်ပြန်သွား၏...
သွေကိုင်တော့ အမေနှင့် ရှေး ကုဇာဗျားဖြို
ဆိုင်သမီး၍- ငြိမ်လာရဲရန် ဗိုင်း၏...

ပွဲကြီး မိန်းမ ကြောက်၍ ရှေးသို့ လာခဲ့ရတော်
လည်း... ဦးပိုင်းနှင့် အလှူခံ အရည်ဆီသား...စိတ်
ရောက်နေသည်... ကျွန်စိမ်းဆိုင် ရောက်သော်
လည်း... ပွဲကြီး သာဓု မရောင်းထက်... ...

အဖေရောင်းတာ
ထိုင်ကြည့်ပြီး
ဂလှာမပြင်မိမိ
နောက်... ..

ဟဲ့... အော်လေ
ပေါ့လေ... ဒီအတိုင်း... မှတ်တတ်
ထိုင်နေလို့ ရောင်းရလော့...

ဟာ...
အဖေကလည်း
သားမှ မရောင်း
ဘူးတာ...

မင်းမလည်း
ဘာမှန်ကို အဖြစ်မရှိဘူး
ဒါနဲ့ ကလေးက သက်သာ
ရဲ့လား... ဘာဖြစ်တာ
လဲလဲ...

မိုးရိုး ဖျားတာပါ
အဖေရော... ဆေးတိုက်
ပြီးလို့... ကြည့်ဖို့မကု
ရင်... တစ်ကြိမ်လုံး
ရေပစ်တိုက်ပေးရ
မယ်လဲ...

အင်း...
ငါ့ခြေလေး...
သနားပါကယ်...

အင်း...ကလေးက
လည်း... ဒီနေ့ထဲမှာမှ
ဖျားရတာမရှိ၊ ကိုယ်က
လည်း... အားတာ
ပေးပိုင်တုန့်--

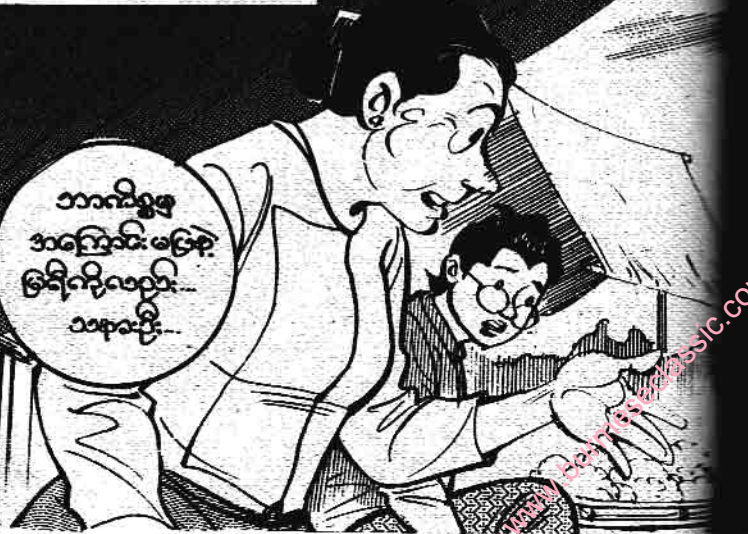
ဘာပဲဟောတာလဲ...
ဒါပဲနော် တစ်ဒါတည်း
ငါ့ပြောတာလဲဗျာနော်

မင်းက ဈေးလည်း
မရောင်းတတ်တော့ မနက်ခြံ
တယ်ဆို သွားဖို့ စိတ်မကုန်နဲ့...
ငါကလည်း ဒီထဲမှာကွဲလွဲရ
ဦးမှာ... ကိုယ်ပဲပေး ကိုယ်
ဖြည့်...

ဟာ... အာမေ
ကလည်း... တားမှာ
ကယ်နိကိစ္စ...

ပွဲကြီး... စကားဆွဲရအောင်
ပြောခွင့် မရနိုင်နော်...

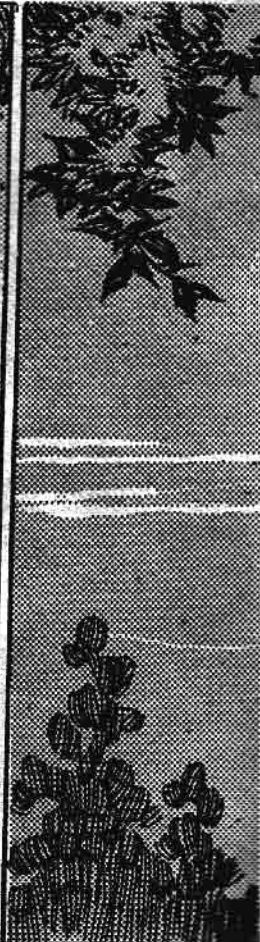
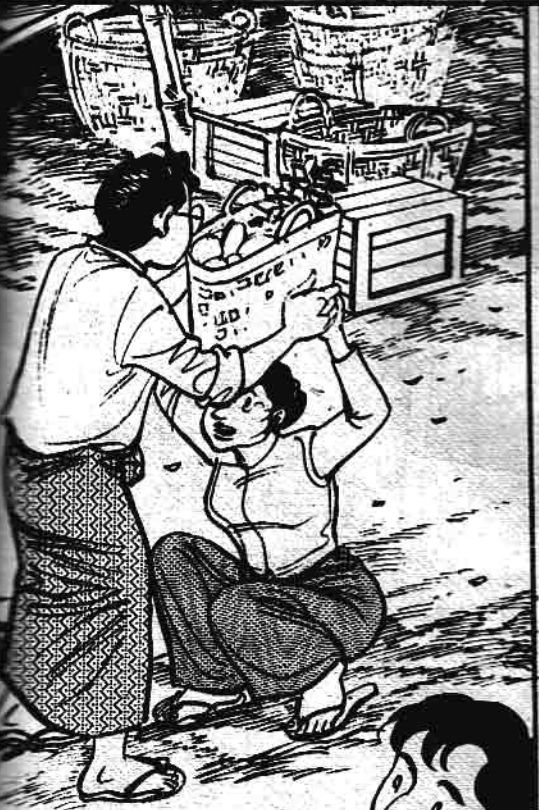

ဘာကိစ္စမှ
အကြောင်း မပြော
ခြံကိစ္စလည်း...
သနားဦး...

အာမေဏိကားစုန်
ခေတ်လည်း ဗွင်္ဂါ
မိတ်မေဏိနှင့် ဖြစ်နေ
ကထိန်ဆိုတာ အသိန်
နှင့် လှုပ်ရှားသည်ကို
မျိုးကို ဗွင်္ဂါ မိတ်
ညာပ်သွား၏...

ထိုစဉ်က ရောင်းချာတစ်လည်း ဟာမှန်ကန်ပေး
နိုင်ဘဲ... ရှေးစိတ်ချန်ရောင်းမှ... ဆိုသိပ်မိ...
ဖြစ်ခဲ့ကြသည်...

ဆိုက်ကားကိတ်ဘက် သွားကြည့်ချင်လောက်လည်း
အာမေဏ သူ့မှန်အာထွက် မိတ်မှန် အာမင်း
ဆွဲခေါ်နေချိ... အိမ်သို့ ကန်ပြန်ခဲ့ရ၏...

တိမ်ရောက်တာ သမီးက တိမ်ပျော်
နေပြီ... မြန်မာ ဒီပဲခူးမြို့ နေထိုင်သူတို့
ဝတ်... ထင်ပေးနေ၏...

ကလေး
သက်သာချင်လား
ဇွန်...

သက်သာပေးဖို့ကယ်
အာမေ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
မနက်ဖြန်တော့ ဆေးဆေး
ထပ်ပြုရမယ်...

အာမေကို ရှမ်းဖြူရမ်း သူ့လို ကြည့်လို့လောသဖြင့်... ပွဲကြီး... ဇွန် အကြည့်ကို
ရင်မခွဲစိတ်ရဲရွာ သမီးလက်ကလေးကို ဆွတ်ကိုင်နေပြန်၏...

ဆေးဖြိုနဲ့
စားစရိတ်နဲ့ ဖြိုကိစ္စက
ကုန်ပြီးမှာ...

ဆေးရောင်း
မထွက်လို့
မဖြစ်ဘူး...

ဟုတ်တယ်
ဖြို

ဟုတ်တယ်
လွယ်နေနဲ့ လွန်စ
ပေးရောင်းထွက်ရင်... မှင်
ကလေး... ကြည့်ရ မှာပေါ့...
စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့် ဖြိုကိသံ
ရှာပါရစေ ကိစ္စကြီး
ရယ်...

ပွဲကြီး စိတ်ညစ်သွား၏... သမီးကို လူ့ဗြိသိတို့ လျှောက်နှစ်လတ်လည်း... ဒါကလေးကိုစွဲကလည်း
ဟိထူး၏... ပွဲကြီးထံမှ စကားဖြိုခေတ္တ ဖြို ခေါ်ပွဲသွား၏... ..

ဒါပေမယ့်... ကလေး
ကြည့်ရင် အဖျောက်
သွားနေလို့ကတော့...
ကျုပ်နဲ့တွေ့ ငြိမ့်ကံ...

အင်း... အင်း
အင်း... ဒါ မိန်းမရာ...

ရောင်စုံ နေရာမှာ
ဖြူချို ဈေးထွက်တော့ သမီး
က... တော်တော်လေးနော်...

ကလေးသက်ဝလာတာတွေချီ ပျက်ပြီးလည်း စိတ်ပေး
သွား၏... မနက်ဖြင့် အဝေချက်မြက်ချက်နောက်မှာ
ကလေးနားဖွာဖဲ နေသည်... ကလေးနှင့်အတူတော့သည်

မနက် ကြီးနားရီလောက်မှာ...
မိုးရေနှင့် ဗုဒ္ဓိတို့ ဆိုက်ကား
နှင့် ရောက်လာ၏... ..

ပျက်...
ကလေးသက်ဝလာ
လား... ဒီနေ့ကောင်း
လာမှာလား...

ဗုဒ္ဓိက အိမ်ပေါ်
ရောက်ရောက်ချင်း
ပေး၏... ..

သက်သာပါတယ်ကွာ...
ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့ထေးခန်း
ထပ်ပြန်ရဦးမှာ ငါလာလို့
ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး...

ဟား... ငြိမ်သနားလဲကွာ...
နေ့ကလည်း အလှူခံမိုက်ဆံ
ယိပ်မရဘူးကွ... ငါတို့မည်း
သိုက်ကား နင်းနေရတာ မအားဘူး
အာကျို ဆောင်းကိစ္စ... အလှူခံ
ကိစ္စအားလုံး...

မင်းကိုပဲ
အားလို့ပါတယ်
ဆိုရ

မို့လို့နဲ့ မူ့ပြင်းတို့က စိတ်ဖျက်လက်ဖျက်
ပြောဆိုကြ၏... မူ့ကြီးလည်း သူ့ကိုယ်တို့
တာဝန်ယူထားသလို... ကိစ္စမို့... အားတုံ
အားနာ ဖြစ်နေလေ၏... ..

ငါသတောက်ပေါက်
ပါတယ် မို့လို့ရော... ဒါပေမဲ့
ကလေး နေမကောင်းတာနဲ့
သွားဆွဲနေတာကိုးကွ...
ငြိ... ဘော့ ဖြစ်ကလေးလည်း
ထပ်ခါမ်ပေးသွားတာကွ...

ကြားမှာ...
အာသွတ်နုနီ ငါနုနီ
လို့ထားတာနဲ့

ဟန်တယ်
အနီနီနီနီ
ထားလို့

အေးပါကွာ...
အာသွတ်နုနီ ငါထွက်
လာခဲ့ပါ့မယ်...

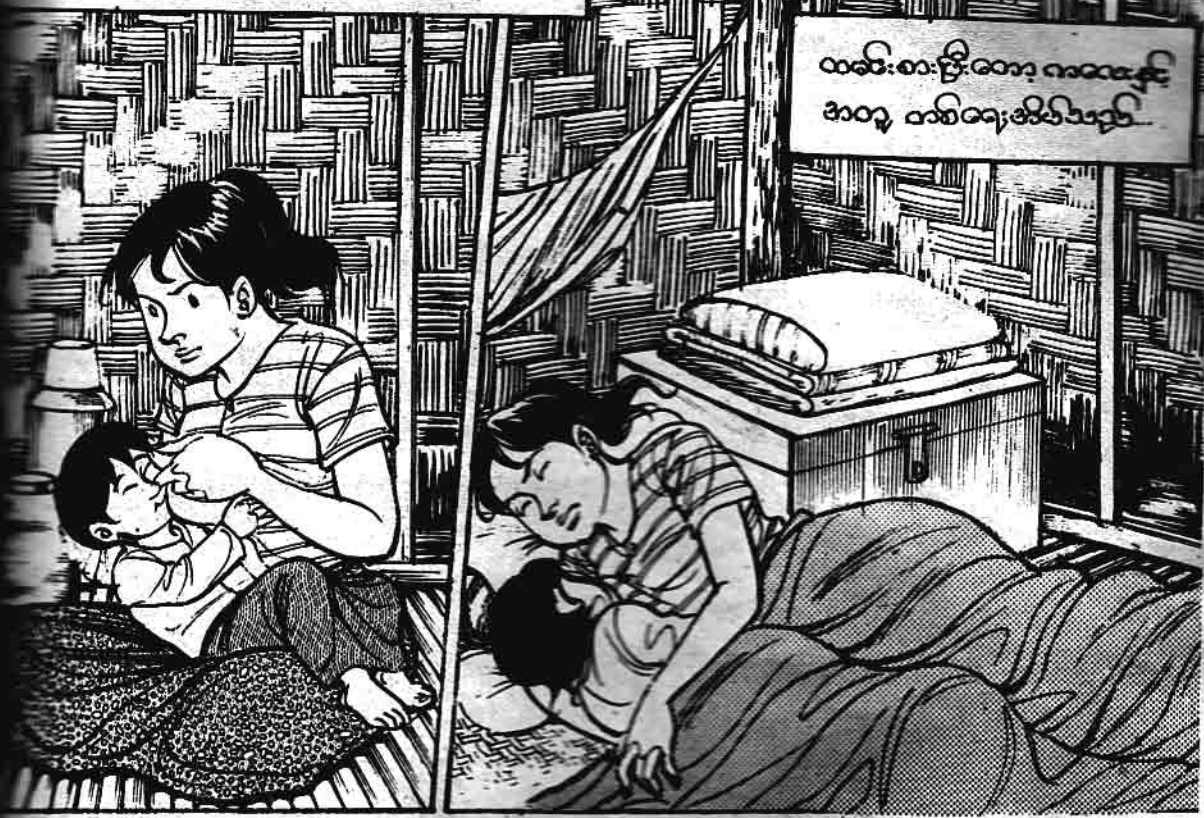
ပျဉ်းနုနီ နုနီနု ပျဉ်း၏
မတင်မကျ အာဖြေကြောင့်
စိတ်ဝေးပြီး ဖြစ်သွားကြ၏...

နုနီပျဉ်း ဇွန်၊ တစ်ခေါက်ဖြင့်
အာလာ... ကလေးငယ်နုနီအေး
ပျဉ်းကို တွေ့၍... ကျေနပ်
သွားပုံရ၏... ..

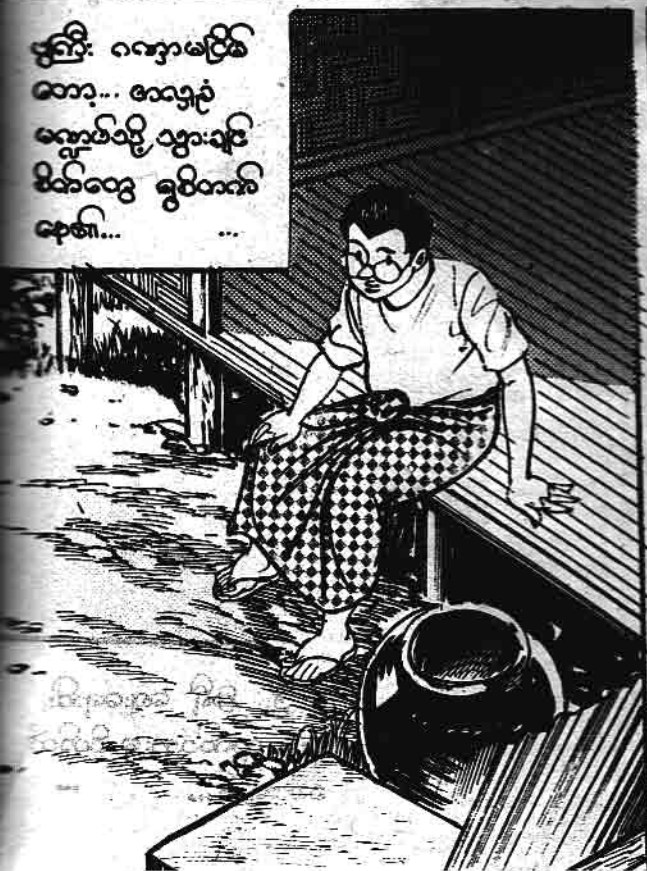

ကလေး
အာသွတ်နုနီအေး
သံ...

အတော်
ကောင်းနေ
ပါ...

ထမ်းစားပြီးတော့ ကလေးနှင့်
အတူ ကပ်စားအိပ်ပါသည်။

ဖွင့်ပြီး ဂန္ဓာမငြိမ်
တော့... အလွန်
ကောင်းသလို သွားချင်
မိသံတွေ မွှင်တက်
နေ၏... ..

သို့သော်လည်း ဇွန်လိုင် ကြောက်မိသံ
နှင့်... အိမ်ပေါ်မှ အိမ်ဖောက်သို့
ဆင်းရဲ... ..

ဥပဇာတ် ရော့သွားပါနဲ့...

ကျွန်တို့ ဥပဇာတ်ကုန် ကလေးတို့နဲ့ ဆေးဆိုး လာမိ... ကျွန်တို့လည်း ဆေးဆိုးလိုလာမိ... ဟေ့...

သက်သာနေပြီ ပဲဟာ... သွားပြန်မလို့ လာ...

ကျွန်မ ငြော့သလို သာ... ထွက်ပါ... ဒါပေမယ့် ရောဂါတော့ ကျွန်မ ထွက်ခဲ့ ဖယ်... ကလေးတို့ကလေး ချစ်... ဆန်ပြန်ရော့မှာ ဝိုင်းပေး...

ဗုဒ္ဓဘာသာရပ်ကွဲတို့ကို ရွေးပြီး မိရိ ရေးရောဂါ ထွက် သွား သတင်း... မိန်းမ ထွက်သွားမှ ခံနိုင် သွားလတ်သွားသလို ခံစားရ၏...

ထိုစဉ် တခြား ကထိန် အလှူခံ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ခေါ်ဝေါ်ခေါ်တွင်
သွားသည်။ ဗုဒ္ဓဘုရား ဝေဠု သွားလာလော့... အထိထိခွဲ
မိတ်ထိန်း၍ မရသော... ကလေးလည်း ခေါ်ဝေါ်ခေါ်တွင်

အာရေဇေ
သား လေထိထိခံကာ
သွားလျှင်ကွဲမထိ

အာရေ ဝကားပြန်ကို
ကောင်း မကောင်း
ဗုဒ္ဓဘုရား သုတိဇဉ်
တစ်လော့ချဲ၏... ..

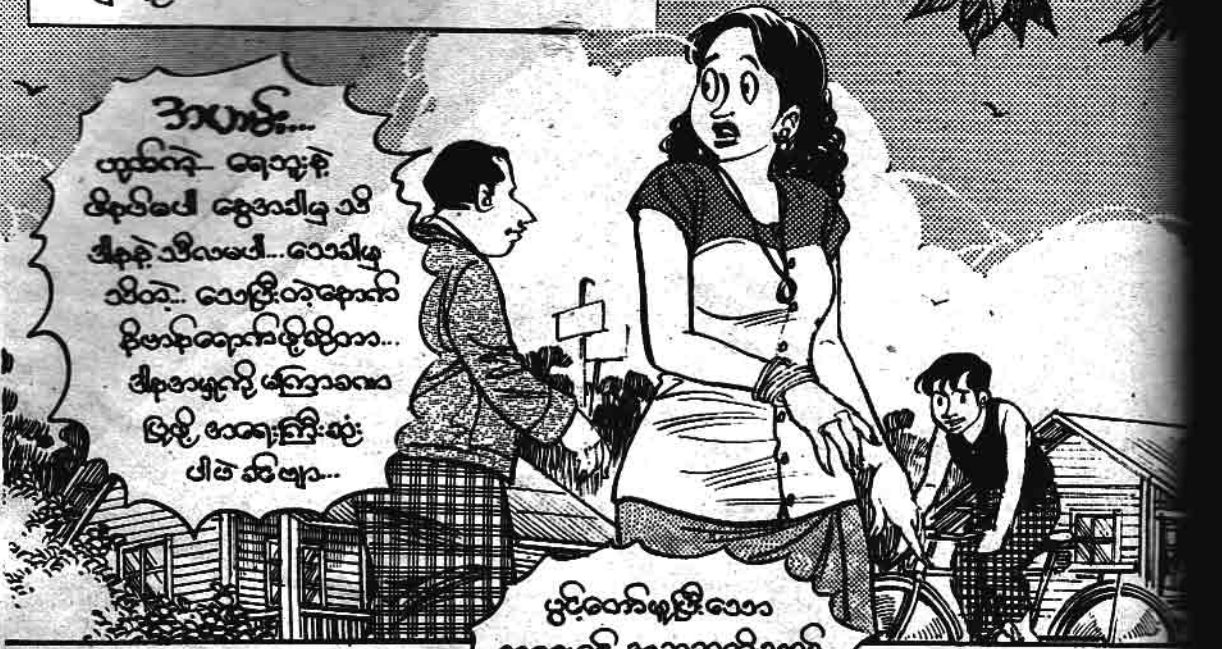
သွားလာလော့သော ခြေလှမ်း
များက... ဗုဒ္ဓဘုရား တို့မြို့ရာ
ဆိုင်ကားဂိတ်သို့ ...

မိုက်ကိုင်လှိုင်းလှိုင်းအသံနှင့် ဖြည့် အသံသံသွလွေ
အားလုံး ငြိမ်နိုးသွားသည့် ခံအသံတိုက်ရာသွပ်
ဒါမှ သူ့ဘဝ အဆစ် ငြိမ်နိုး ...

အဖေ...

ထွက်ကုန် ရေထူးနဲ့
ထိပ်ပေါ် တွေအင်္ကျီ အိ
အိနနဲ့ အိလပေါ်... သေခါမှာ
အိထဲ... သေပြီးတဲ့နောက်
နိမ့်နိမ့်ရောက်ဖို့လိုအပ်တာ...
အိနအဖေ့ကို ကြောခရား
ဖြည့် အရေးကြီးဆုံး
ပါပဲ ဆိုလျာ...

မွတ်တော်မူပြီးသော
တရားရှင် အဆူဆူတို့သည်
ဟိ... အိန ငါရမိနင်း... အစပြု
ကျင့်ကြံခဲ့ကြချေပါတယ်... အဲဒါ
ကြောင့်... အဖေကြိုမှိုက်...
လှူဒါန်းကြပါဦးလို့...

ဟောနေ ခြောက်နေ အသွယ်နေရတာ...
ပွဲကြီး အားလုံးကို စေခွာဖါ...

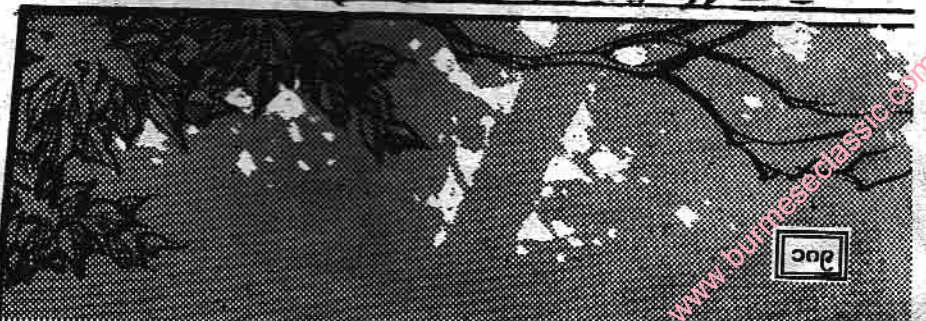
ဖွဲ့ကြီး ဒါတွေ
ထားခဲ့... ငါတို့ကြီးတို့က
ထင်တောလို့ရတာပေါ့... မင်း
ဒါတွေနဲ့ထွက်ဖို့ထာ
လုပ်ပါ--

အေး... အေး...

ဖွဲ့ကြီးက ဖို့အမှုတော်တို့ထံ
ထပ်ဖို့ ထာထွက်တော် အမှုတော်ထံ
ဖြိုချိလှည်း မရှိ ထာမီးလှည်း
မရှိတော့... ..

ကျွန်းကျော်
အိမ်ကဲ့ ဖြိုခြံခြံ
ခိုခိုဆိုင် အိမ်
မီးရှောက်စား ဒါတွေနဲ့
ခရီး စတင်ခဲ့ကြ၏..

တစ်လခင်းတင် တစ်လခင်းထွက်နှင့် မစောနိုင် ပေးပို့နိုင် ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အထူးအရေးကြီးသည်။ ယောက်ျားကြီးကို ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ဝေးကွာနေသော ချောင်း၊ ဩဇာထက်မှ ချစ်ခင်ရင်း၊ ဗုဒ္ဓဘုရား၊ ဂေဟနတ်နေသည်...

ထိုအခိုက်...

အောက်သံလက်သံ တားခြင်း သံများနှင့်အတူ... မှီသွယ်ထက်ရှားကြီး၊ ဒါပေမယ့်အတိုကား သွက်သွက်ခါအောင်၊ အမြင့်မှာ သာသက ဖြစ်နေသည်။ မှီကား

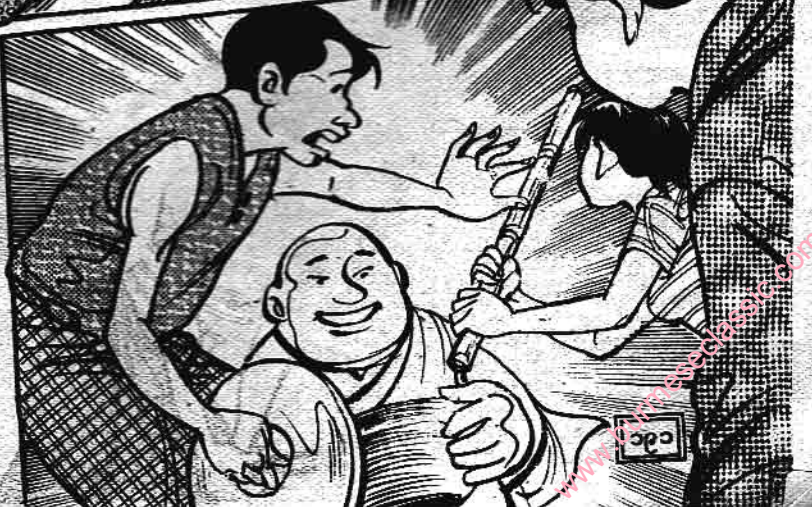

ဟဲ့... ဗုဒ္ဓဘုရား... နှစ်အထိအာဇာနည်... ငါ သိတယ်... ထွက်ခွာ... အခု ထွက်ခွာစမ်း...

လှိုင်အေး... ငါ... ခြံရံ... ခြံရံ... အသံပဲ...
လှိုင်အေး... ငါ... ခြံရံ... ခြံရံ... အသံပဲ...
အသံပဲ... ဗုဒ္ဓဘိန်း... အင်း... မီး... လောင်း... အသံ...
အသံ... ဗုဒ္ဓဘိန်း... အင်း... မီး... လောင်း... အသံ...

ဒီအချိန်မှာပဲ ငါ့လှိုင်အေး...
ကို... ကိုယ့်အားပေးဖို့ ခြံရံ...
အိပ်ရာ... အသံပဲ... ခြံရံ...
ဗုဒ္ဓဘိန်း... အင်း... မီး... လောင်း... အသံ...
အသံ... ဗုဒ္ဓဘိန်း... အင်း... မီး... လောင်း... အသံ...

အာရုံစိုက်အားပေးမှုများကို အားပေးပေးခြင်း မှုကြီး ဖြစ်ရင် မှုကြီး ဖြစ်လာမှာ ဖြစ်သလောက်ကြီးထက် ဖြစ်သလို ဖြစ်သလိုပင် ပါသတည်း...

မှုကြီး:
အာရုံစိုက်စရာ အဖြေနဲ့
အဖီဝဲက အခုထွက်ခွာ
စမ်း ...

အခုထွက်ခွာပေးပါ... အာရုံစိုက်သော ဖြစ်
အသံကြောင့်... မှုကြီး ကျားလိမ္မော်လေးတို့
ဖြေသည့်... ...

ရပ်လွှဲအားပေး
အားပေးပေးပေး...
ဖြစ်သွားသည်... ...

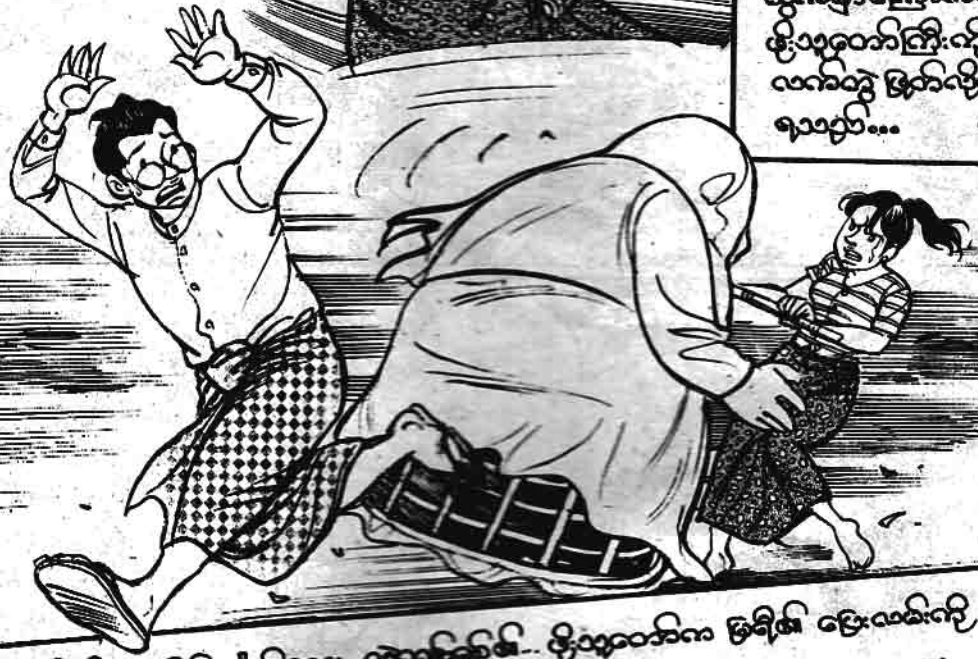

အာရုံစိုက် ဖြစ်သလောက်ကြီး
နောက်... အဖြေလိမ္မော်ကြီး
ဖမ်းကမ်း လွှဲလွှဲလွှဲလွှဲ
ဖမ်းဖမ်း တစ်လောက် ဖြစ်လွှဲ
က... တွေ့သလိုပင်... စစ်စစ်
စရာ ဖြစ်နေသည်...

အခုပါကြီးကြောင်း
ငြေးရတာ အထာ
ကျေသာဖြင့်... ဖြစ်၏
ငါ့လုံးစာ သုံးထေးချက်
ထိသွား၏... ...

ကြွားလျှင် ဖြစ်လောက်
ချက်နှင့်... အထက်
ထွက်မှာကြောက်၍...
ငြိယူတော်ကြီးကို
လက်ကွဲ ဖြစ်လျှင်
ရသည့်... ...

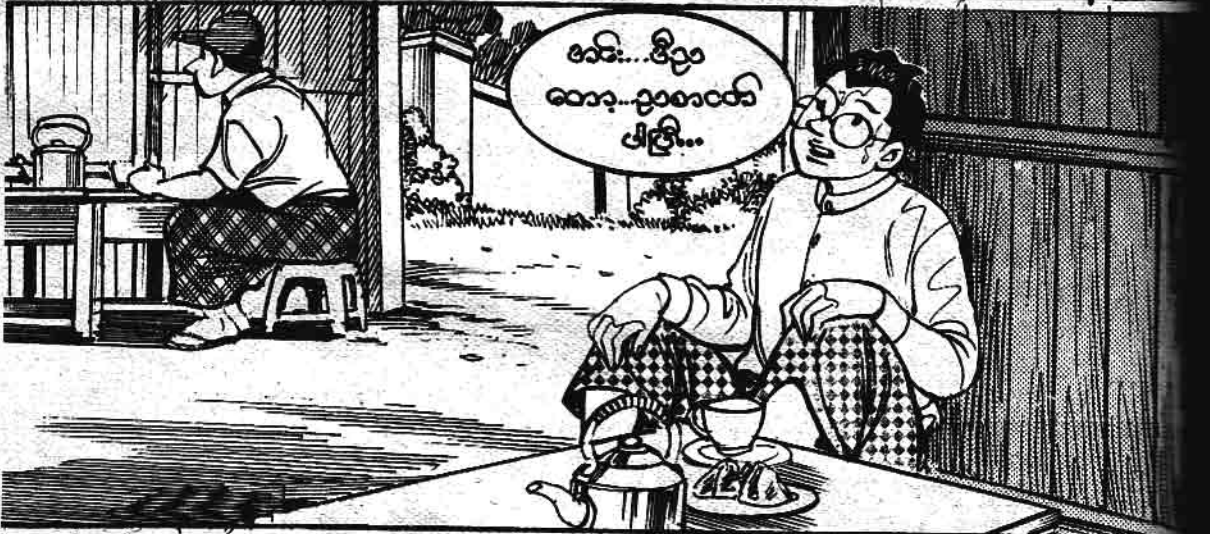

ငြိယူတော်ကြီး အပစ်ခေါက်ကွဲ ထွက်ရ၏... ငြိယူတော်က ဖြစ်၏ ငြေးလမ်းကို
ဖိတ်ဆိုထားသာဖြင့်... ဖွဲ့ကြီး ငြေးဖို့ အချိန်သုဉ်းသည့်... ...

အိမ်ကြီး အိမ်ကြား လမ်းကြီး
ပဲခူး- ဇွဲနီ မျက်ဖြူဖြူ
ကျန်ခဲ့၏...

မွကြီးလည်း အာမောဖောက
မုကြီးနဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
ထိပြီး အာမောဖြေလှိုက်ရ၏...

ဟင်း... ဒီမှာ
လော့... ဥပစာတော်
ပါပြီ...

ဥပစာတော်
မပြောနိုင်...
အိမ်ပေါ်တစ်
အိပ်နွဲ့ထင်
မလွယ်တာ...
မြန်မာအိမ်ထောင်
သိထားလော့ မွကြီး
သာတောပေါက်ပြီ
ဖြစ်လေ့ရှိ... ..

မြို့၊ အာရှကား၊ ဆွေးနား၊ ပွဲကြီး၊ အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီးကို ဝေဖန်မိမိ
ပွဲကြီး၊ အာရှကား၊ ဘေးကင်းစွာ (အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီးကား) မောင်းသွင်း
တစ်ခေတ် တစ်ခါက အာရှကား အဆင်ပြေ၏... ...

ဆီနီပိုင် ပရိသတ်တို့ သူတို့က တောင်ကမ်းဘေးသို့ သွားကြပြီး သမင်ကျေးကွက်မှာ
ဆရာဝန်နှင့်... နန်းချင်း ပွဲကြီးကို အောင်... နေ့ကောင်းစွာပင်... ...

ပွဲကြီး၊ အာရှကား ပြီးသလိုပဲ၊ က
လွင် ဝါဆိုပဲဆိုရာမှာ သွေးစွဲ
မကြီးစားဘဲ အာရှကား
အစားနှင့် အကားမကင်း...
အာရှကား အချိန်နှင့် ပွဲကြီး
နေ့ကောင်းပျမ်းသွား... သူ
လျှမ်းပုံက တစ်မျိုး
ဆိုသွားတာပင်ပင်...
အောင်က မယ်အောင်တို့နှင့်
သီချင်းဆိုတာသာ ဖြစ်သည်...

မိဖွား ဖျက်ချိန်မှာ... အရက်အော်ကြွင်း
ပြီးသလို... ရောဂါကူးကာ အိပ်ရာထဲလာတော့
သတိ... ထို အချိန်ကောင်းမှာမှ အသိထက်
အောင်စရာ... လွန်၏... ..

ဖွားကော ခြံရံ နေကြသော်... နေရာ... ကြည့်ပြီး အတောအတွင်း ခြံရံ
ဖွားနှင့် ခြံရံကို ခြံရံအဖေက တွေ့သွားသေးသော်... ..

အထူးအထူး... အထူးအထူး... အထူးအထူး...
အထူးအထူး... အထူးအထူး... အထူးအထူး...
အထူးအထူး... အထူးအထူး... အထူးအထူး...
အထူးအထူး... အထူးအထူး... အထူးအထူး...

အထူးအထူး... အထူးအထူး...
အထူးအထူး... အထူးအထူး...
အထူးအထူး... အထူးအထူး...
အထူးအထူး... အထူးအထူး...

အထူးအထူး... အထူးအထူး...
အထူးအထူး... အထူးအထူး...
အထူးအထူး... အထူးအထူး...
အထူးအထူး... အထူးအထူး...

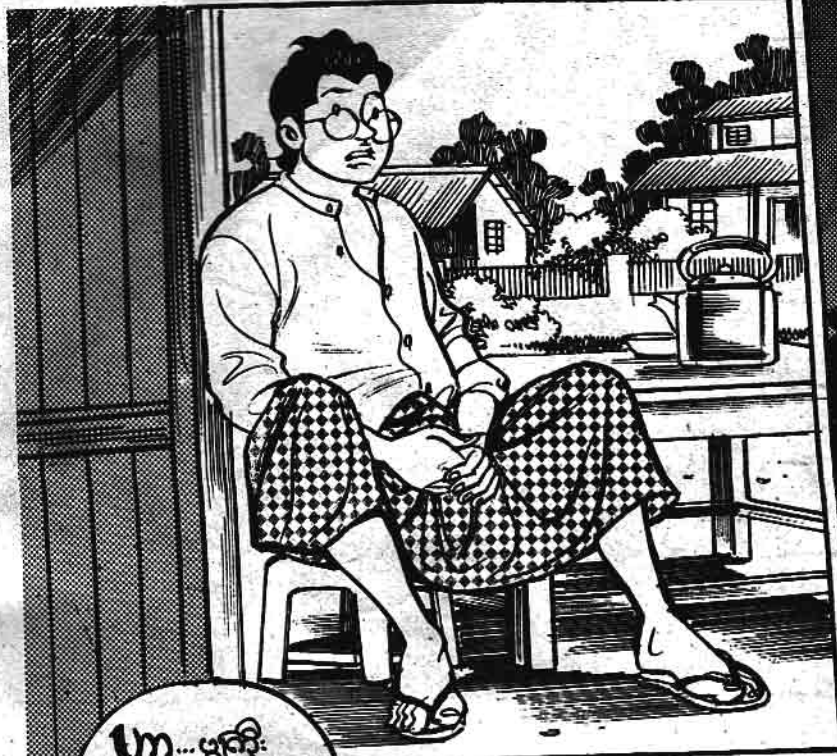
အာဇာနည် ဘာမှ မလုပ်တတ်သလို ပွင့်လှီးက ပေးကမ်းရာ... ဘာမှ အားမရှိချေ... ဦးထောင်
နဲ့ ဦးထုပ်... ချီး... ဒီတော့ အာဇာနည် ဆေးထဲမှာ ကျန်ခဲ့မိ... ရောင်း... ရောင်း... ရောင်း...

ဦးထောင်... အာဇာနည်... ချီး... ဒီတော့ အာဇာနည် ဆေးထဲမှာ ကျန်ခဲ့မိ... ရောင်း... ရောင်း... ရောင်း...
ဦးထောင်... အာဇာနည်... ချီး... ဒီတော့ အာဇာနည် ဆေးထဲမှာ ကျန်ခဲ့မိ... ရောင်း... ရောင်း... ရောင်း...
... ..

လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် အဖော်ဖြည့် ခြံရံလို ကြောက်စိတ်နဲ့... ရောင်ပိုနေတာ မှောင်မိုက်...
သတိနဲ့... မှောင်... ဝှိုက်ကား... ကိုယ်ကို ဝှာ အမှောင်ခိုကာ ဖြစ်ရောက်လာမိ...။

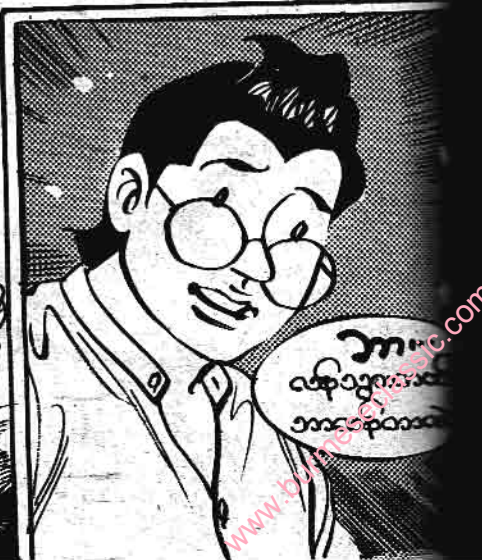

ဟ... မှောင်...
အလက်ရက်ရက် ဖြစ်
ရောက်လာတယ်
ဟေ့...

မှောင်...
ခြံရံရ... ဝေီသကို ခုနစ်
ဖက်ခြံဝတ္တရကော့တယ်...
လက်ဝှက်နေတယ်...

မှောင်ကိုတွေ့လိုက်
သဖြင့်... မှောင်နဲ့
ဆိုလေ့ရှိတာ...
ဝမ်းသာစွာ ခြံရံ
ခြံရံ... ..

ဟ...
လက်ဝှက်ကား
ဘာနေတာလဲ

အခုလို ဥစ္စာဖြောက်
နေပြန်ပြီ... ကြောက်စရာ
ကောင်းတာကို ဝင်စား
ထားဟေ့...

အေး... အဲဒါ
အစား ခြံပေးတယ်...
ဒါနဲ့ ငါ့အဖိုးအခြေ
အနေ... ဘာသံကြား
ပေးလဲ...

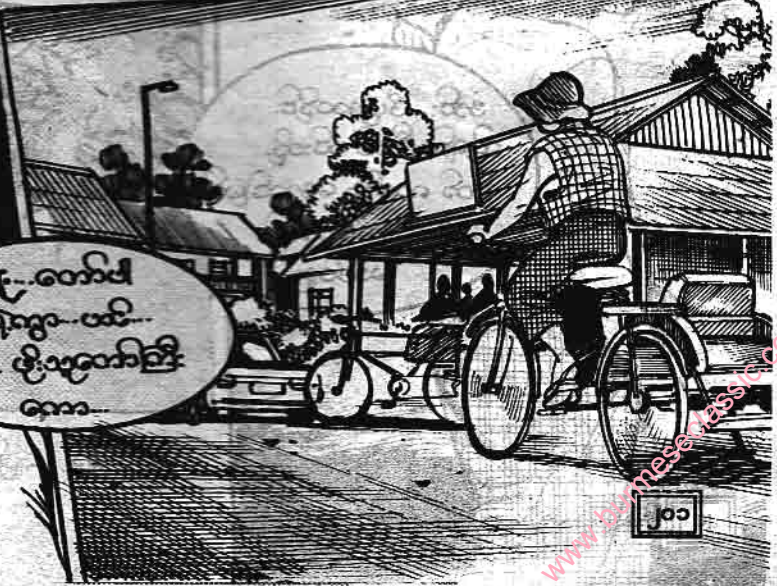
မင်း အဖေစန့်
ဖြစ်ပြီ... ငေးစား ပြဿနာ
တွေတယ်လွ... အခြေအနေ
ကောင်းတယ်ထင်တာပဲ...

ထိပ်ဖျားဟာ
ခက်မနေကြဘူး...

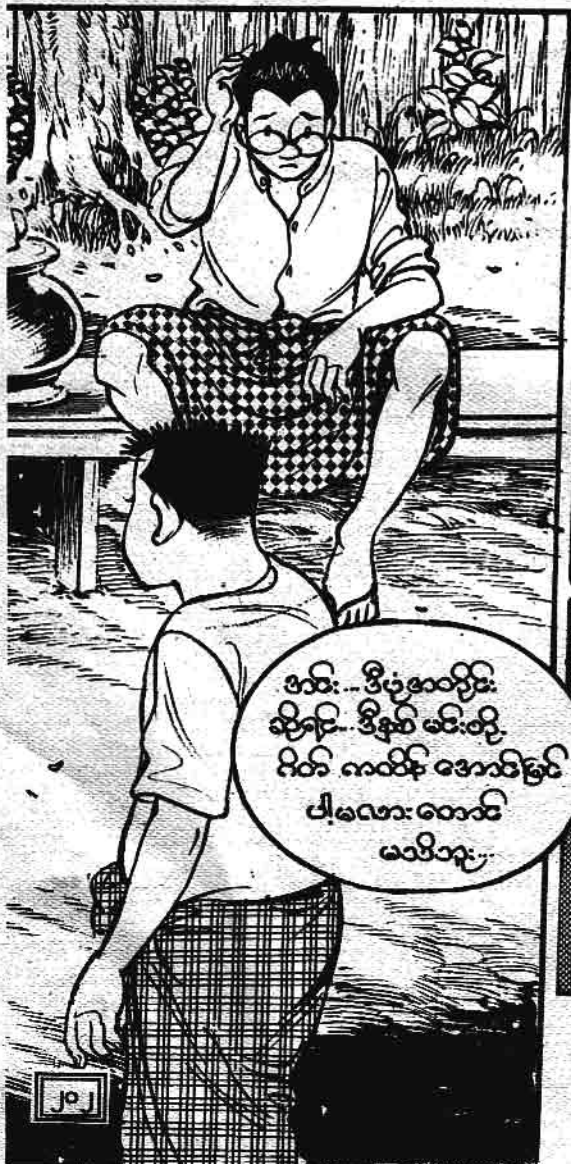
ဟဲ့... ကောင်း
ပေးချင်လား... ထင်...
ဒါနဲ့... ဖွဲ့စည်းတာကြီး
ကောင်း...

အေး... ဇနီး သူ့ထောက်လှမ်း
ဒက်ရာခြင်းလို့ ဆေးရုံကို
အတွင်း သွားနာ အဖြစ်နဲ့... ရောက်
သွားပြီ- ဖြစ် ဖြစ် ဖြစ်သတို့က
ဇနီး သူ့ထောက်အပေါ် ဖုံက
သွားလာလို့ ကွ...

ဗွင်္ဂါး ဆေး- ဘေးရင်း- ရမ်း- နှင်း...
သက်ခြင်း- ရှိကလျက်ကတော့၏...

အေး... ဒီပုံအတွင်း
ခိုရာ- ဒီနှစ် ဆေး- တို့
ဂိတ် ကလေးနဲ့ အောင်မြင်
ပါ- မလေး- တောင်
မေတ္တာ...

ဘယ်တော့မှာ
မလေးကွာ ဖြစ်အောင်တော့
လုပ်ရမှာပေါ့... ဆေး- လည်း- မလေး
ပါနဲ့တော့... ဖြစ်လယ်ပြီး ဗွင်္ဂါး
ရဲ့... ကျွန်ုပ်တွေ မှာကုန်လိမ့်
မယ်...

ဗွင်္ဂါး- မှာ လူနဲ့ ဖြစ်စရာ စကား မရှိတော့...

ရှင် ဒီအမျိုး
အဝတ်ပိုင်း ဆက်သွားမယ်
ဆိုရင်... ကျွန်ုပ်တို့မယ်
မပေးဦးတော့ဘူး...

နောင်ရနေ မနက် အိမ်ပြန်လာ
တော့... ဖြစ်နိုင် ဖက်ပင်းဆုံဖြီး
ပွဲကြီး အပြောခံရတော့၏...

အမေကလည်း
တစ်တစ်တအားဆို
သတို့... မျက်စောင်း
ကျောင်း ပေးသတို့...

သမီးက သုံးနှစ်
ပြည့်တော့မယ်...
သုံးနှစ်ခွဲဆို ချစ်ချစ်တတ်လို့
ခုဖြီး ကလေးကို
ကျောင်းထားရတော့
ဗူး

ကျုပ်ကွာတာက
စားဖို့လောက်ပဲ
ရတာ... အဲဒီကိစ္စကို
ရှင် ဘယ်လိုကုပ်
ဖြာလဲ...

မင်း အာဂဗင်
လွယ်လို့ ကောင်းနေပြီ
နော်... တစ်သက်လုံး...
မိန်းမ လာပီနား ခိုစား
မသိလား...

ထိုအခါမှစ၍ ဖြစ်ခဲ့ ပွဲကြီး အဝတ်ပိုင်း...
အာတော် ခက်ပဲနေ၏...

ဟုတ်ကဲ့...
သား အာရပ်ဂွပ်ဖွာပါ
ဒါပေ...စိတ်ချပါ...

ရှင်...ကုသကီ
ထောင်ငို...စိတ်ကုနေ
တာတော့...မဟုတ်
လောက်ပါဘူးနော်...

ဗွဉ်း အာရပ်ဂွပ်မည်ဆို၍ ဗွဉ်းက အခြွတ်ကိမ်းပေး၏...
အငြိမ်းအရက် ဟောကိမ်းမာန ခေါင်းထောင် ထင်ဟာဗြီး...

မင်း...စောင့်ကြည့်
လို့ကပါ မြို့... ငါ့ရွာကွေး
တဲ့... ထမင်း... မင်း...
အေးအေး...အေးအေး...
ရမှာပါ...

ဟုတ်ကဲ့...
လူနီမ ဝမ်းနွတ်ထား
လို့ကပါပေ... ကိုဗွဉ်း
ရှင်...

ဟောကိမ်းမာနနှင့် သိက္ခာကို အဖတ်ခတ်ရန်
ဗွဉ်း ရှင်ကော့လွှက်လားခဲ့သည်...

လူနဲ့ ဘိစကားပြော
လက်ကြောမောင်း ခဲ့သလို
ပွင့်ပြီး နှင့် အလုပ်က
လောက ကျနေသည်...

အသွယ်ကောင်း၍ ပန်းရံဆရာနှင့်လျှောက်ပြီး လူကြမ်း
ထိထွက်သည်... နှစ်ရက်ပင် မခံ လက်တွေ့ပေးနိုင်ပြီ
တစ်သိပ်ပင် လျှောက်ပြီး ပန်းဖျား ဖျား၏... ..

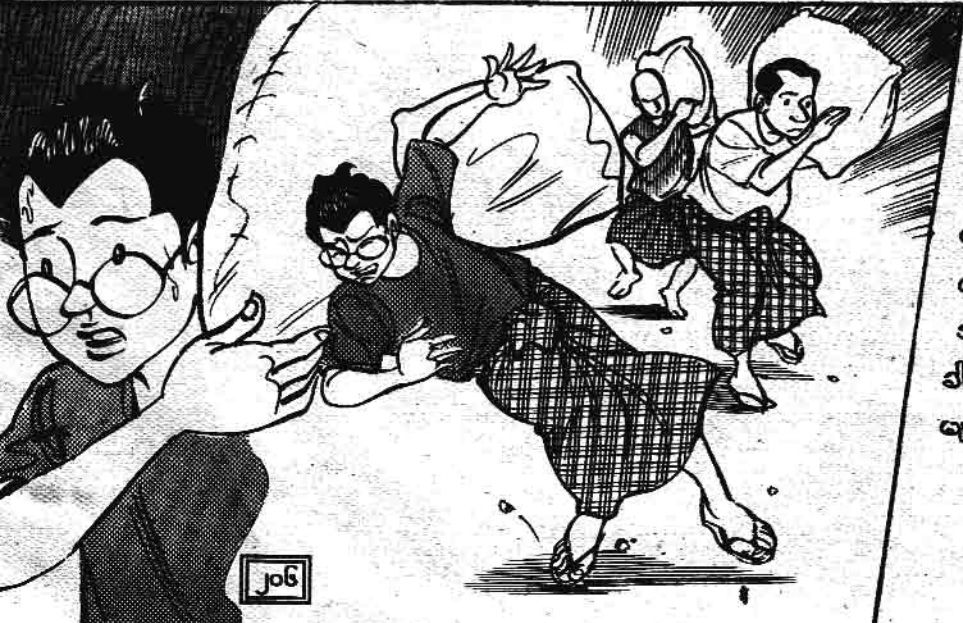
ဒါသည် အားမလေ့ရာ နေကောင်းသည်နှင့်... ဆေးထွက်သည်အဖွဲ့နှင့် လျှောက်ပြန်သည်
ရှစ်ထပ်ဝိုက်တွေ တက်ရမည်ဆိုလော့ အမြင်တောက်ရသော ပွင့်ပြီး ဖြန့်ဖြူးလာ၏

နောက်ဆုံး ဘုရင့်နောင်
မြို့မှာ ကုန်တစ်လုံးချ
ထိရပင်သတည်း

ဆန်ပြုရုံတစ်ခုတွင်
အလုပ်ချပြီး
ချေးငြိမ်းများသို့
ဆန်အိတ်တွေ
လို့ကမ်းပို့သည့်
ကားတွင်
တာဝန်ကျသည့်

တစ်ပတ်လောက်
တော့... ဗဟိုဒား...
တစ်ရက် ခွဲထောင်
ခွဲထောင်ငါးရာ
လောက်... ရသတည်း...
ဖြိုချိ မျက်နှာဖြော
လတည်း... နည်းနည်း
ပျော့သွား၏...

သို့သော်...
ဆယ်ရက်ကြောက်
နေမှာ ဆန်အိတ်
ထမ်းရိုး ပွဲကြီး
ရောက်ပေသတည်း...
ခြေခေါက်သွား
သလို... ဆန်အိတ်
ခါးပေါ်ပိုပြီး ခါးပေါ်
ကျက်သွား၏...

ပြည်: နှစ်ပတ်လောက် အိမ်ရာထဲ လာသွားသည်...
အမာဆရာနှင့် နှစ်ဖြီး: ဆေးစုဉ်း လူသရ၏...

လက်ထောက်ဝင့် အထွတ် အထွတ်တူးသလို သား...
ဆန်အိတ်ထစ်ရမ်း ဖားနာတာရ၊ နှစ်သံဃာပျိုတော့
အခေ ဇာတ်နားမကောင်း... မြန်မာ့ဉ်း စိတ်လျှော
လက်လျှော့လှိုက်တော့၏... ...

ဘာမှ လွတ်မနေပါ
နဲ့တော့ရှင်... ရင်ထိရင်း
ဆိုတာလေး ငြိန်ကိဖြီး
ငြိန်မိသိတာကိုကာ
လွန်မ ချိန်တာပါ...

ဦးလွှာကို လေလံ
မျှဖြီး အပိုင်ထိမ်း
ထား မိလားထဲလို့...
သတော့ထားလို့ကိပါ
တော့မလဲ...

ဈေးရောင်း ရတာက တစ်ဖက်.
ပြည်: ဝါနေတာကို ဖြေရာ
တာက တစ်ဖက်နှင့် မှီ... မြန်
အပိုင်: ငြိ: ငြိ:ကာ လှိုင်း: ရှိ:
သွားတော့၏... ...

မြန်၊ မိဘများက
အဆွေဖြစ်တာ
သဖြင့် သွားရာ
မရှိခဲ့ဘဲ ဖွဲ့စည်း
လိုက်တာ
တွေ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်
သည်။ ...

ဆိုက်ကားပိုက်မှာ... ကျား
ငွေသည်... လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်း... ထိုင်သည်...
ရပ်ကွက်ဓမ္မာရုံဇာတင်
အလွန် ထွက်သည်...

မိနာ ခြေခေါင်း... ဒက်ရာတွေ သက်သာတာ...
ဖွဲ့စည်း ချုပ်ကိုင်ခြင်း ဖြစ်ဖြစ်သွားသည်။ ...

ဒီလိုနဲ့ အလယ်တော
နေ့ရက်များ နှစ်ပေါက်
လာခဲ့၏... သမီးလေးထံ
လေးနှစ်နား နီးလာခဲ့သည်။

ပြုလုပ်ကတော့ မိုက်ကိုင်
လို့...ကောင်းတုန်း...
အလှူခံ တွက်တုန်း...
ဦးထိုင်းနှင့် မြေလျှောက်
အဆိုတော် လွယ်တုန်း...

ဝမ်းနက်...

သမီးကို
မုဆိုးမို့မယ် ဒါမှ
လေးမီးကြီးထားနော်...
တခြားကလေးတွေနဲ့
ပွတ်ခွင့်မဟုတ်...

ကောင်းတာပေါ့!
တစ်လ သာမိလောက်
တုံ့လဲ...

လေးကောင်း...
အဲဒါ အင်္ဂလိပ်အမျိုးကွဲ
ရှင်တာထက်ပို...

ပွဲကြီးက အားမကျရအောင် သိသလို... ဖြစ်၊ အမေနှင့် တွဲပြီး ကုန်းစိမ်းလှုပ်ထိုးကိတ် အားကြို၊
မာတက် ကြိုးအားခဲ... ဆိုင်နှင့်ကနားနှင့် ဖြစ်လာပြီး... တွေ့တဲ့တွေ့စင်ထိ ဝမ်းနက်ခဲ့၏...
ပွဲကြီးကတော့ အာရှခံ မမျက်... အဝတ်လျှော် ထမင်းချက် ကလေးထိန်းလျက်... ...

မွကြီး ကလေးကို ဆိုဦးပြီး
မူကြီး အကြီးအမို့ကလေး
ယူသတည်း... ...

သမီးလေးတွေရည်မွကြီးက... ကျောင်းတက်ရ
တာကို ဖျော်သတည်း... ဝင်ရုံးရေးပြီး ကကြီး
ခန္ဓေး ဆိုရတာ သဘောကျသတည်း... ...

ဒီရက်ထဲက မူကြီး ဆိုသေတည်းက ကစားစရာ
လက္ခဏာပုံနဲ့... ဆေးပု... အချိန်ပေးသတည်း... ဝါဖီ
အောက်ဖက်ဝင်ပြီး ကျားတွေပေးကား... (၃၈) နှာ
ကလေးပုံဖြင့် သရုပ်ဖော်ခွေလည်း ဖွင့်ပြုချ်...
သမီးလေး အကြီးက ရွေးနေ၏... ...

သမီးကို ကျောင်းပို့
ပြီးသတည်းနှင့် မွကြီး
အသွယ်ထွက်တော့
သတည်း... ...

တစ်ခါတလေ လေကောင်းကောင်းသည်
ဆိုက်ကားကို လျှောက်ပေးရန်အတွက်
သမီးကို ခေါ်ခေါ်ပြောပြသည်...

ဦးပတ်ပိုင် အဖွားလျှောက်ပေးရန်အတွက် အသိပေးရန်
သမီးလေးက ဆိုက်ကားပေါ်မှာ အစရှိသော
လျှောက်ပေးရန် ဝန်းကလေးများ ဖြင့်ကော့ဖော်
ဖွဲ့တင်ပေးရန် ကဗျာကို ခေါ်ဆိုနေတတ်၏

ဦးပတ်ပိုင် လျှောက်ပေးရန်... ကလေးနှင့် အ အထိ အလွတ်ခွင့်ပေးရန်အတွက်တစ်နေ့...

တိဗိက်...
အုတ်ကုန်တိုက်...
ကားအကြီးတိုက်...

ဘွားလေး၏ ကောင်းချီးမွန်ကို ကျွန်ုပ်တို့လေးက ခြံ့ညိုစည်းလေးပေညှိ မပေါက်ကစားအသစ်လေးနှင့် အနုအရာကို ဆိုနေပုံက ရုစိတ်ရော ကောင်းပေလှပေ၏...

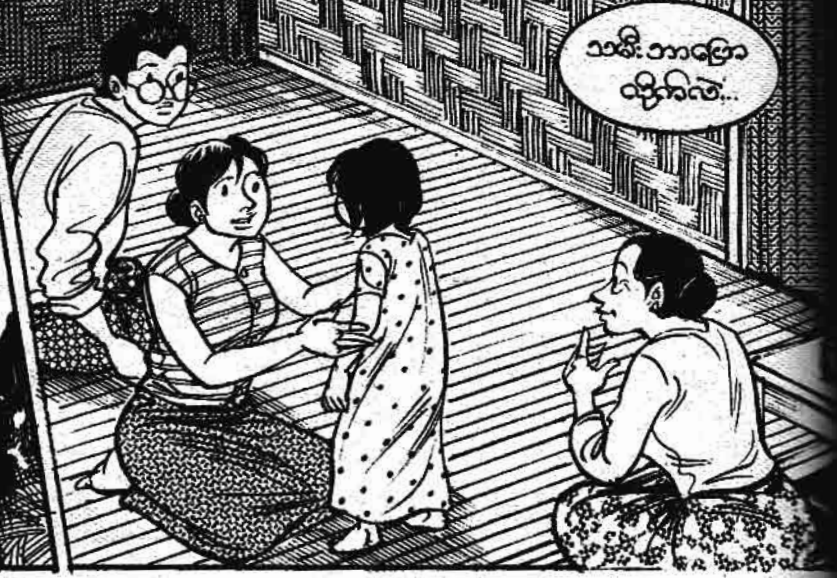

မိဘေးရာအတွင်း ဤညှိစွာ ရက်သံများဖြင့် ခြံ့စု၏... ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်တို့လေးက ကောင်းသော ဝမ်းသာနှင့်...

ပွဲကြီး မျက်နှာပေါ်မှ
အဖြူတို့ဖျောက်
ကွယ်သွား၏...

ဒီအထိအထိ ဖြိုက သမီး
လက်လေးကို ဆွတ်ကိုင်ရ...

သမီး ဘာဖြော
လို့ကလဲ...

အဖေ ရေခွေး ငြိနေသလို ဖြိုလေ့ရှိ ယပ်တောင်ခက်ပြီး
ပိတ်အိတ်ကိတ်ကို ဖြေဖျောက်နေ၏...

အဟိ...
မိုက်ကိုင်တယ်
ငုံနီးတယ်လို့...

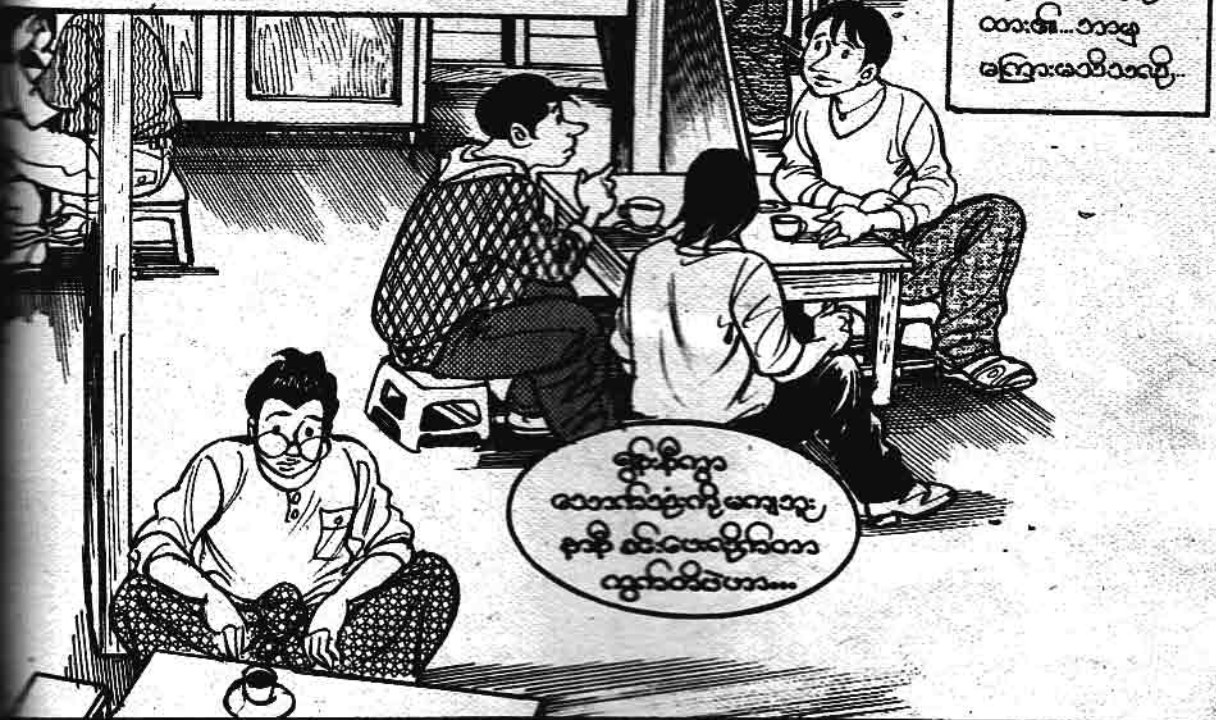
BURMESE CLASSIC

ပွဲကြီး စပ်ဖြူးဖြူးဖြစ်
သွား၏... ကလေးက ဖခင်
၏... ဗုံပိုက်ကို သူ့ခြင်ထား
တွေ့ထား သလို့ အာပိုင်
ဖြေခဲခဲရ၏...

ပွဲကြီး အနေခက်သဖြင့်...
လက်ဖက်ရည်ခွက် ခကာလို့
ဖြောကာ ထွက်လာခဲ့၏...

လက်ဖက်ရည်ပိုင်ပိုင်ရိုး ပွဲကြီး အထွေးထွေး
ပေးတက်ပေးတက်စိတ်နေသည်... ဆိုင်ထဲမှာ အားပေး
သံ... ငြင်းခုံသံတို့... ဆူညံနေသည်... ---

ပွဲကြီး... အားထုံ
ကို လျှစ်လျှစ်
ထား၏... ဘာမှ
ကြော့မလိမ္မာမလိမ္မာ

ဦးနုက
ထောက်ခံတဲ့ ကျေးဇူး
နဲ့ ဆင်းပေးလိုက်တာ
ထွက်တတ်တာ...

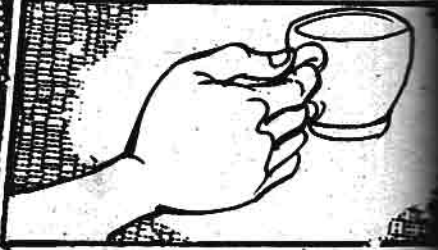
ပရီးမီးယားလိဂ် အကြောင်း လည်း သူ့တတ်ပေလိမ္မာ... သူ့နားထဲမှာ သာမိုပေးဖေ ဘာအာလွယ်
လွယ်ပာလဲဆိုသည် အရေးနှင့်... သာမို၏ ဗွဲ့ဝင်ထက် ခိုင်ခံ့ကြိုင်လယ်ဟူသည်ကို စကားကိုသာ...
အထပ်ထပ် ပြန်ကြားပေးတင်နေမိ၏... ---

သမီးငယ် အသိကြွယ်သောအခါ
အမျိုးနွား... ဒီလို ကြောက်စရာ...
တက်လဲ နားထောင်သောအခါ အမျိုးနွား
အခုလို ရုတ်တရက်မောမော ငြိမ့်မြေ
စိုင်းပါဦးလော့ဆိုတာ တွေးကြည့်မိ
သည်...

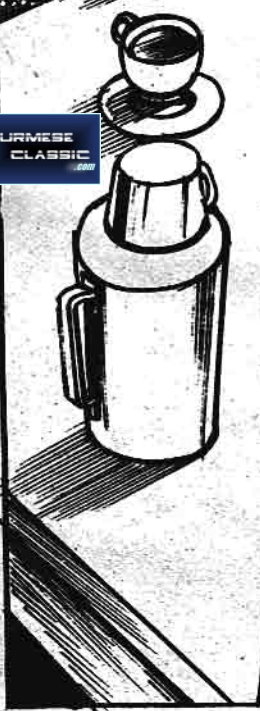

သူငယ်စဉ်က အဖေ ကား
ခေါင်းတယ်ဟု ငြောရမှာကိုယ်
ရှက်တတ်ခဲ့လေး၏... မကြာခင်
သမီးကို ကျောင်းကြီးသို့ ပို့၍
တော့မည်... အသိအမြင်တွေ
များပြီ... အကြင်အမျိုးသမီးတွေ
ပေါ်သည်ခေါင်နား... ..

သမီး နှိုင်း ဖွင့်တက်လာတော့မည်
ရှက်တတ် လာတော့မည်... ..

BURMESE CLASSIC .COM

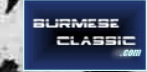
သူ့အဖေ လေလေလေဆိုတာ သိလာတော့မည်...
ဒီလို သူ့ခံစားရည် ခြုံငုံလေး... ဗွင်ကြီး...
အေးစက်နေလော့ လက်ဖက်ရည်ကို စီးသိမ္မာ
ဆော့ပေးတာကိုသိကိမိ၏ ~... ..

ပြာသာနာက ထိုအခင်းကြီးလေး...
နောက်တစ်နေ့ မုဒြိ၊ အခြားအရာ
ထပ်ဆက်သွယ်...

ဟင်... ဟင်... ဟင်...
ဆရာမကလေးဦး သာသေ့
လျှောက်ပြောနေမိနား
မသိပါဘူး...

ဖေဦးကြီး
ဆရာမကပြော
တော့... မိုက်ကိုင်တာနဲ့
မိုက်... တာက အာသွယ်
မဟုတ်ဘူးတဲ့...

တခြားကလေး
တွေက... သူတို့အဖေတွေ
ရုံးမှာလုပ်တယ် ဆရာမကလေး
တယ်... မိုက်ကားနား တယ်ဆို
ပြောကြတယ်...

သားလည်း
ငါ့အဖေက မိုက်ကားတင်
ကောသို့ အိမ်မှာဆို အတင်
လည်း လျှောက်တယ်... ထမင်း
လည်း... မိုက်တယ်လို့
ပြောလျှောက်တယ်...

အိမ်တော့...

ဒားထုံး
ရယ်ကြတယ် သမီးက
ဖေကြီး တကယ်လုပ်
တာကို ဂြောင့်ဟာကို

ပွဲကြီးရင်ထဲ မျက်ခနဲ
နာခွဲ- မျက်ခနဲမူး
သွား၏... ...

ဒာဟင်း...ဟင်း...
ဒာဖေဒာလုပ်ကမှုက်
မြို့ပါတယ် သမီးရယ်...
မျက်ကွဲပြီး ဒေဝါတာ
လှည့်ပစ်ရမလို့...

BURMESE CLASSIC

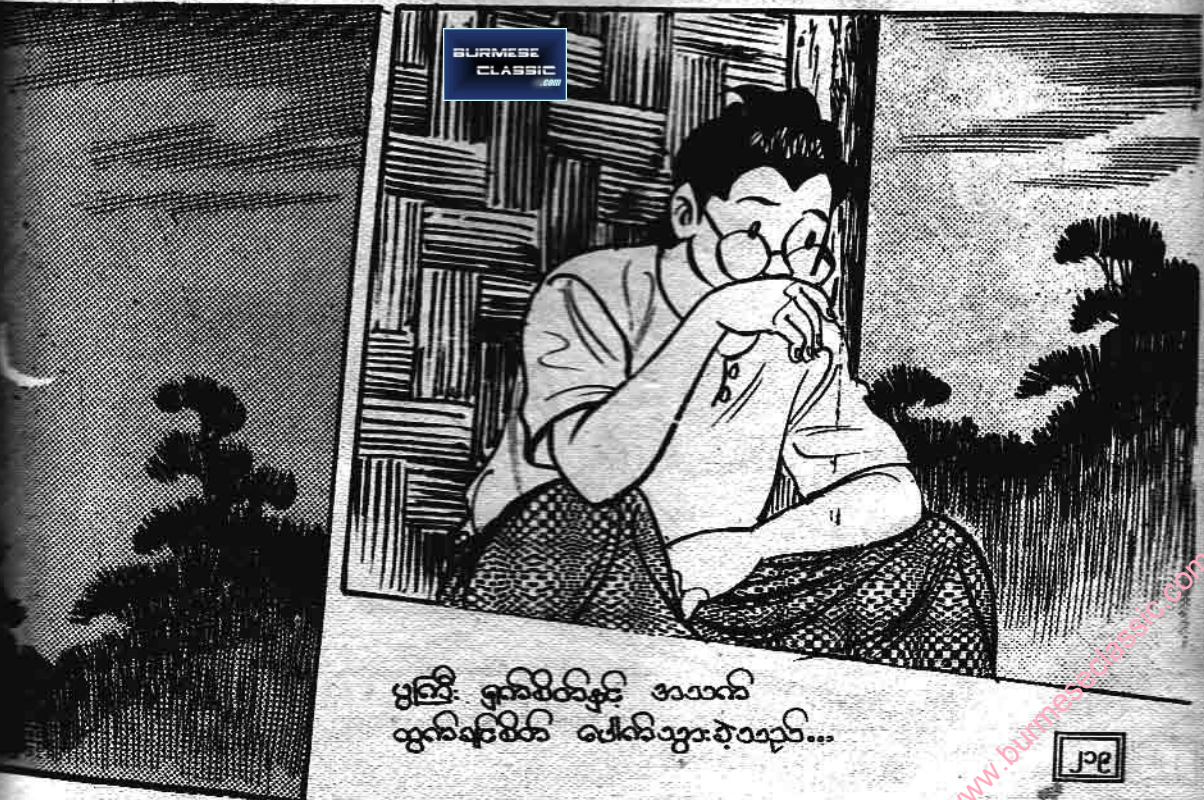
နတ်ပြည်သွား
ရဲ့မှာ...ဖေဖေ ဗုံတီးတော့
မလည်း...လူတွေဖော်ကြတာ
ပဲလေ...သမီးရဲ့...ကဲ...
တယ်လောက်ကောင်း
လဲ...

သူကြောင့် သမီး ဒါနာဂတ်မှာ...
ဒားငယ်စရာတွေ ဖြစ်လာတော့
ဇာလား... သမီး ဒားခွဲသွားမလို့
စကားတစ်ခွန်းကို မိတ်ဗေပဲ
ဂြောင့်မြင်မိ၏... ...

ထိုစကားကို သာမီက ဥာဏာ စကားပြောလျှင်လည်း
ထပ်ပြောပြန်၏။ အမေနှင့် မယားတွေက သိမ်ထင်
ရှက် ငါးမျှပြီး... ပွဲကြီး မျက်နှာ မဟော်ချအောင် ဖြစ်
ရသည်... ...

အမေက စကားပြောကာ ရွှေရတနာလေးအား ဗုံပြောပြနေ၏။ ဖြစ်၏ အကြည့်က သူ့ထံရောက်
လာ၏။ ထိုအကြည့်မှာ ဒေါသမပါသလို စာနာဖွယ်သည်။ ပေါ့ပဲ... နှစ်နှစ်နာနာ ချစ်ဖြူစေကာ
ပြောသော စကားထပ်ပွင့်ထက် ထိုအကြည့်တစ်ချက်က ပို၍ ဖြူဖြူပုံ၏... ...

ပွဲကြီး ရှက်စိတ်နှင့် အသက်
ထွက်ချင်စိတ် ပေါက်သွားပုံသည်...

ထိုနောက်တွင် ရှမ်းများမှာ ပွဲကြီး လှုပ်ရှားမှု အလှုပ်အရှည်များကို
ပုံမှန်အတိုင်း ဆောင်ရွက်နေပေမည်လည်း သိပ္ပံပညာ နှစ်ဆယ်ဝက်
ရသော ဖုတ်ကောင် တစ်ကောင်လျှင် ဖြစ်နေ၏... ...

စိတ်နှစ်လှ အကယ်တော် အထွေးထွေးမှာ မိုက်ကွဲ
တယ်... မှုတ်တယ် အဝတ်လည်း ငွေ့တယ်
ထမင်းလည်း မျက်တယ်ဆိုသည်... သမီး၏စကား
ကိုသာ အခြံ ငြားနေမိ၏... ...

BURMESE CLASSIC .COM

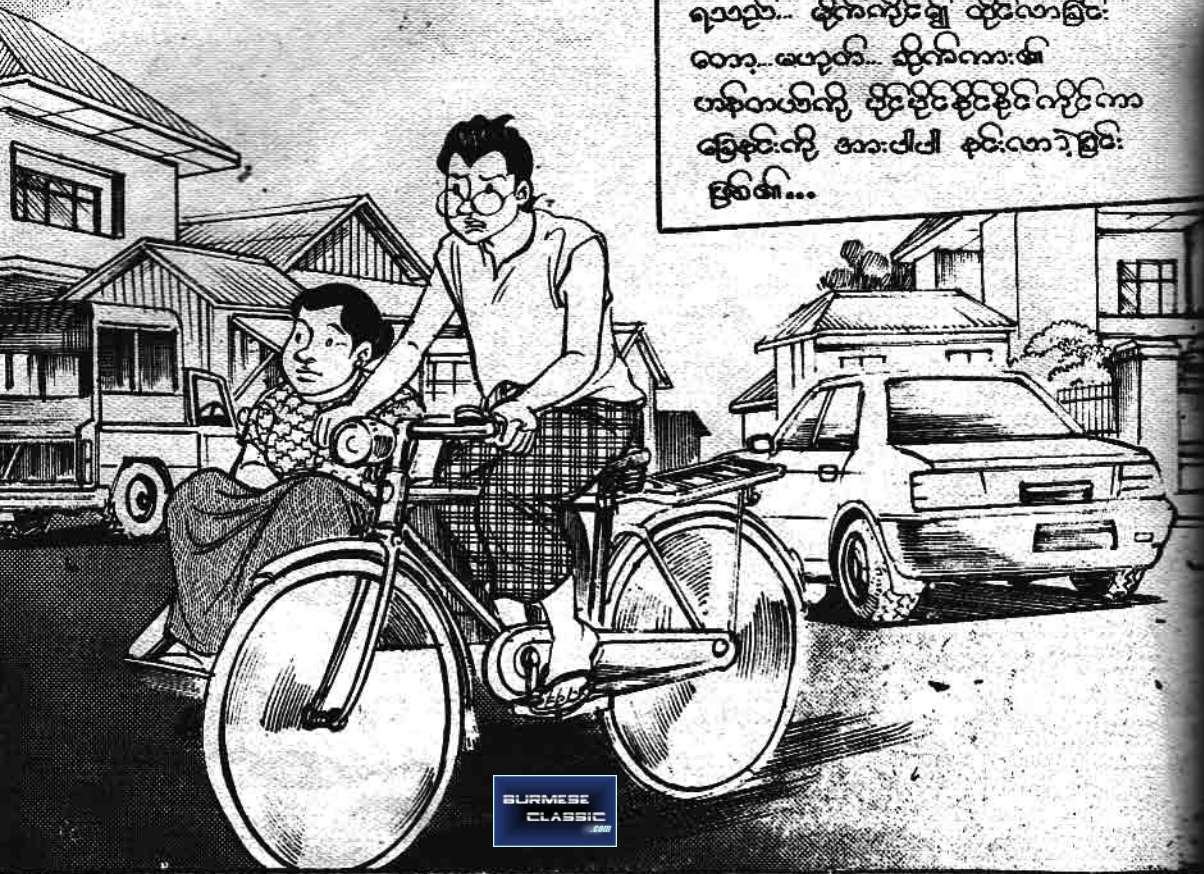
၂၂၀ လျှင်... ဖုတ်ကောင် ဖြစ်ပေမည်လည်း သိပ္ပံပညာ နှစ်ဆယ်ဝက်
ရသော ဖုတ်ကောင် တစ်ကောင်လျှင် ဖြစ်နေ၏... ...

မိဘထက် လက်သော သား မဖြစ်နိုင်ချေဟု ပွင့်... သူ့အဖေကိုတော့...
သူ့ထက် လက်သော ထက် ဖြစ်သော ရင်တွင်းဆန္ဒအတိုင်းသာ
ဖြစ်၏... ထိုသို့ ဖြစ်လာစေရန် မိဘနေရာ ရောက်နေပြီ ဖြစ်သော
ပွင့်... အာဖီဝံ့ လွှဲဝ ဝတ္ထုဆိုရ၏...
... ..

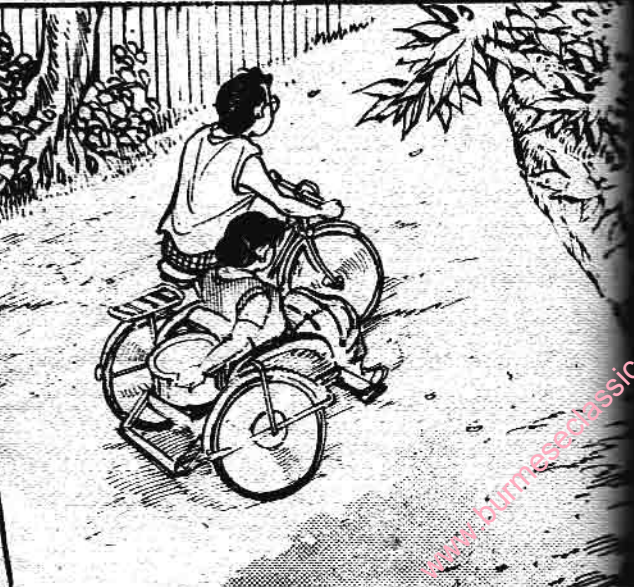

ရင်မှ မေတ္တာတရား၏
ဆန္ဒညံ့ဆုံ အခြားဖြစ်
စွမ်းပကားများနှင့်
ဆုံဖြစ်ချက်တစ်ခုကို
ပွင့်... သူ့အဖေလိုက်
တော့သည်... ..

နောင်နေ့မှစပြီး ပွဲကြီးကို ဆိုက်ကား
တစ်စီးပေါ်တွင် ဖန်ပါငါနှင့် လော့ကြ
ရသတည်း... ဆိုက်ကား၌ ထိုင်လာခြင်း
တော့... ဖဟုတ်... ဆိုက်ကား၏
ဖန်တယ်ကို ဗိုင်းဗိုင်းဗိုင်းဗိုင်းက
ခြေနင်းကို အားငါငါ နင်းလာခဲ့ခြင်း
ဖြစ်၏...

သူ့ခေါင်းထဲတွင် ကြည့်လျက်ပေမာ အာလော့ အာခေါ်များ ခြုံနေပြီ ဖြစ်သတည်း... ဖုန်းလုံးများက
လေ့စွဲ... စိတ်အားထက်သန်မှုနှင့်... အာရောင်လက်နေသတည်း... နေ့က ငါးနပ်ရိဖူ လှပငါးနပ်ရိ
လောကီအထိ... ဆိုက်ကားနှင့် ကြိုးစားဖမ်းစား ရွေ့ရှာသတည်း...

ထိုမျှလောက်သာ ယောက်
သေး... မွှင်း... ဥပဒေ ငါးနာရီ
ဆို... ဆိုက်ကား သိမ်းသွင်း...

ငါးနာရီခွဲတွင်... တာဝန်
ကျရာ စက်ရုံသို့...
ဥပဒေကို လုံခြုံရေး
တာဝန်ယူနေ ထွက်
သွားတော့၏... ..

အာရေဗီဒီ ဖြစ်သည့် မွှင်း... တစ်ယောက် ခုတ်တခုတ် အမျိုးမျိုး... သွားရကြောင်း အာပေါ်ရပ်သပ်
ရှုမော့ အံ့ဩမရဲ... ဖြစ်နေကြ၏... ဖြစ်ကာ သစ်စပေး... မင်း... ထို... တိုက်တိုက်... ခေး... ကြည့်
သော... အာပေါ်ရပ်... မွှင်း... တိုက်တိုက်... ဖြစ်၏... ..

လူတို့သာရင်လှည့်ပေါ့
ဖြစ်ရမယ်...

BURMESE CLASSIC .COM

JJR

တကယ်တော့ မွေးကြီးကို ဖြောင်းလဲပေး
 ဝိုင်းဝန်းပတ်ပတ်မှာ သမီးလေးတွေနဲ့ညီမွေးကြီး၏...
 မျက်နှာကွဲတယ် ဖွံ့ဖွံ့တယ် ဟူသော
 စကားလေးတစ်ချို့အားဖြင့် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ပရိယတ်အတွက် အမြဲတမ်း
 ၅၁၆